כ' בסיון, תשמ"ו 27.6.1986

בלון עם פנצ'ר בבקעה, תחקיר

כל העולם על צלחת העלוויזיה זארה הארמני,

שלושה מיעוטים מדוכאים

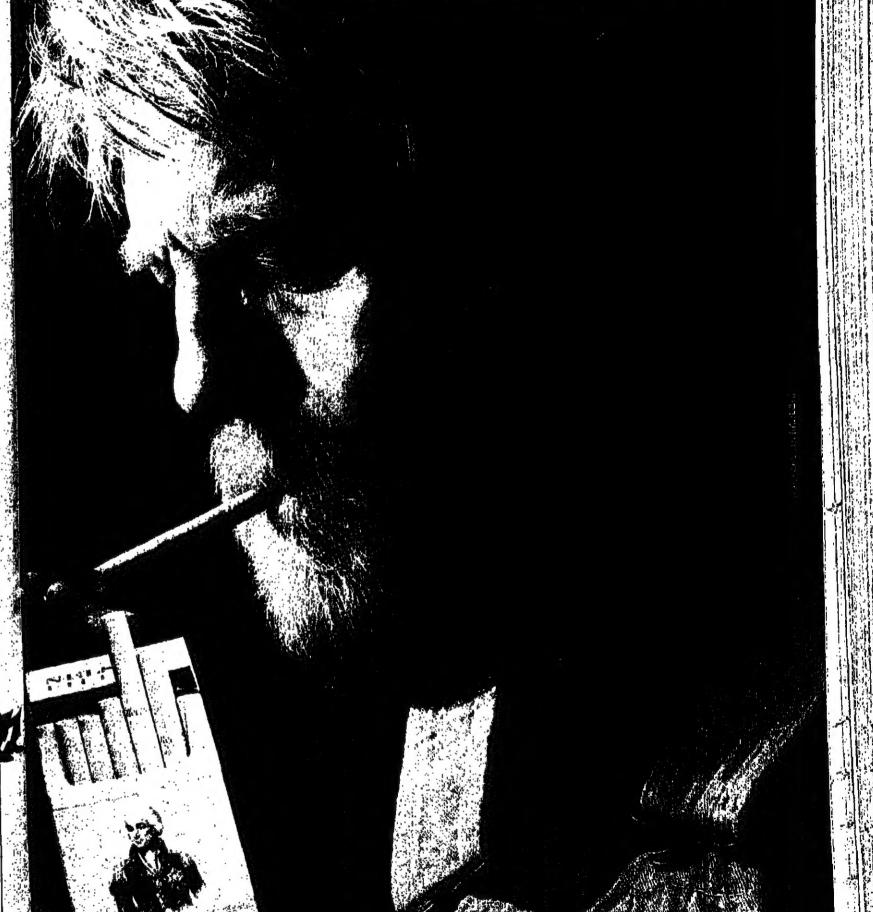
אופנה עילית, גם תחת שמי מוסקווה סיידר הגליל משקה 2001. מיידר מפחים ביו התפחים ב

יינל מיצי הגליל העליון

之文的。2016年1月19日

משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות.

ברים מדליקים נלטון.

ראיתי גבר מדליק. נלם

עריכה: תמר גיא עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

"במעריב ל-מעריב שמורות ל-מעריב 1986

ב' בסיון, תשמ"ו 27.6.1986 גרפיקה: נטע גרינשפן

8 פנצ'ר בבקעה מאת מיכל קפרא 12 בחור טוב

16 זארה הארמני

19 הצד הרביעי של המטבע מאת יהונתן גפן

מאת יאיר לפיד

מאת יעל פז־מלמד

23 טיול סופשבוע אל הבניאס מאת נילי פרידלנדר

28 שטח פרטי עם דמי כרמי מאת נורית ברצקי

> 31 פוטו רצח מאת מנחם תלמי

34 רואים אמריקה מאת אורית הראל

> 38 ולנטינו האדום שרות "גאמא"

מאת מאיר עוזיאל 42 חיים ואוהבים

מאת תמר אבידר

41 שיפודים

43 פנטהאוז מאת יגאל לב

43 הורוסקום

44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

קעת הירדן, למי הגיאוגרפים, היא קטע מהשבר הסורי־אפריקני. גם לשבר הישראלי עד מאד אשר פוקד את המושבים שתוקמו בה אחרי מלחמת ששת הימים, יש מאפיינים של שבטים מסויימים בסוריה ובאפריקה. מיכל קפרא היתה שם כדי לבדוק את שורש חמשבר שצבר חובות של מיליוני דולרים. אחרי ששמעה חקלאים שרוצים לעזוב וכאלה שלא איבדו את התקווה למצוא שיקום לעצמם ולביתם, היא אומרת שוועדת חקירה ממלכתית היתה חוגנת על קו הירדן. למקרא הדברים בכתבתה שבפתח המוסף, ספק אם יש תכלית לבקעה נציפייה לבייסקי שלה. מה שקורה שם, זה כבר חלק משיטה. גם אין כאן ראשים לעריפה, מפני שעושה רושם שלא היה ראש מאחורי התכנון, הניהול והפיקוח הממלכתיים.

דל כצנלסון, איש תמים היה, הוליד את חברת תעובדים כמודל למדינת היהודים. מכל החלום הגדול של ברל נשאר שם דני רוזוליו. איש קיבוץ אידיאליסט, סימפטי ונעים הליכות. לדעת יריביו, היפוכו של הבוס הנדרש לחברת ענקים רבת־ראשים המפרנסת כרבע מכלל העובדים במדינה. בעיקר בתקופה שבת מפעלים כלכליים גדולים מתמוטטים או נסדקים. כשבוע הבא הם יחכו לו בכינוס מועצת חברת חעובדים. יעל פז־מלמד כותבת עליו ועליתם. מה שהולך קצת לאיבוד בוויכוח המינהלי זה האופי המבולבל של המוסד המנוהל. מפעל, שעובדיו הם גם בעליו, והבעלים הם גם ועד העובדים. העניים לא מרגישים שהם עשירים, וגם העשירים לא. במערכת כזאת, השרויח בטירוף מעמדות, ביג בוס כמו דגי רוזוליו זה האיש הנכון במקום הנכון.

ארץ קיימת עמותה בשם "צדק מידוה מוסר". בין השאר היא מחלקה פרס שנתי לעתונאים אשר מציגים את הטוב וחיפה בחברה הישראלית. יו"ר הכנסת שלמה חלל פרש עליהם את חסותו ומחלק את הפרס על-שם זיו. זכתה בו חשנה כתבת "מעריב" טל בשן, יחד עם עמוס נבו מ"ידיעות אחרונות", יובב כץ מ"קול ישראל", בני ליס מהטלוויזיה, משה אלון עורך "צומת השרון" ולורי בוקן מהטלוויזיה ההולנדיה. חבר השופטים העניק לטל את הפרס בוכות כתבות דיוקן שפירסמת ב"סופשבוע" על שמחה הולצברג אבי הפצועים, על אפי ארוי מ"סייטקס", מפתח המערכות הממוחשבות בתחום ההדפסה, ועל דוד מרידור מ"תעשיות לייזר" יצרן מכשירי הלייזר הרפואיים. בגימוקי הפרס נכתב: "עוזונאית צעירה זו לא נכנעה לסגוון הצולפני והאלים הנחשב לאופנתי ולצעיר במרכאות, ומוכיחה בגרות נפשית ועומק בהצגת דמויות עליהן היא כוחבת בסגנון שופע חום ואהבת אדם." זה קרה ביום ג' שעבר, שנאמר בו פעמיים "כי טוב" גם לטל. קיבלה פרס אך בעיקר באח במזל טוב בברית הנישואין.

על העמותה, יוזמת הפרס, כמעט לא שומעים; בדומה לשלושת יעדיה המרכיבים את שמה – צדק, מידות, מוסר – שנעשים היום יותר ויותר נדירים. אבל פעם אולי יכתבו עליה אגדות, כמו על הילד החולנדי שניסה למנוע שיטפון כשסתם באצבע את החור בסכר.

בשערו דני רוזוליו. כוזבוז בעמ' 12-13.

נומק מי שצוחק ראשו

אני לא יכול לחמגש אחר במגרש, עד שלא ארגמור לרחוץ כלים. אשתי לקחה את מחבט

אם מדברים על עצבים. הוא עדיין מרוגו על

הכחור שהכיר בינינו.."

ייחית חם במשרד, יקיריו"

הטניס כבן־ערובה"

"איורו מקימיסט אתה."

..חיח לי חלום משגע – שהתמונתי עם מקוונלד"

5 Biaeala

השבר הישראלי 36' תחקיר

חקלאים נוטשים את מושבי בקעת הירדן. מוף משבר במחשבה עקומה תחילה. ישובים שהוקמו משיקולים פוליטיים, לא כלכליים, וצברו חובות ענקיים בגיבוי הממשלה והסוכנות, שנתנו להם להתנהל בהפקרות ובמיםשות עם גילויי שחיתות. ועדת חקירה היתה חוגגת פה.

> מאת מיכל קפרא צילומים: ראובן קסטרו

רי החום שעולים מכניש בקעת הירון בצהרי יום, מטשטשים את הכוף. לרגע גראה שכל הירוק של השרות הוא מקסם שווא - פאטה מורגנה. אבל החמסין מטעה והירוק קיים בינתיים. מתחת לירוק יש בוץ. עיסה טובענית, שמרכבת מהפקרות, מטפשות ומשחיתות. וערת חקירה היתה חוגגת פה. אכל עוד לא קם הבייסקי של הבקעה.

לאט לאט, הכל בקצב שמכתיב חום הבקעה, מתברר הדימיון כין הכורסה התל־אכיכית של שנות ארידור לאיוור החקלאי הצחיח והאכזרי הזה. מי שהחליט על ההתיישבות הזאת כפי שתוכננה, כאילו ניפה בלון עם פנצ'ר. עכשיו מתרוקן האוויר ונשאר רק

הסטורי של העם היהודי: ממטרה כנגב" – משווה ישראל נדיבי, ראש מועצת ישובי הכקעה, למשפט אחר מפי שר האוצר לשעבר יצחק מודעי, שנאמר אל מול פרוייקט גאון הירדן: "באמת יפה, אבל גם בשביל תמונה של פיקטו לא הייתי משלם כל־כך הרבה." פיקסו, כמשל, אינו רק קריטריון של המימסד. גם של

זו נקורת המוצא במשבר המאיים למוסט את ישוכי הבקעה, שכהם נשמעים היום גם דיבורים על זיופים. מספרים בלי להתרגש על חבר מושב זה או לאורך קו הירדן. הישוגים קמו בבקעת פצאל ובנב אחר שמגיע להסכם פרטי, מתחת לשולחן, עם הראים החד. הערבי המספק לו ידים עונדות. לפי ההסכם ידוות

מהנדרש בשטח. עבור מספר הפועלים המזוייף הוא מקבל תשלום מנופה. את העודף מחלקים הראים והמושבניק ביניהם. שניהם מרוויחים. רק המושב

מפסיד. סתם דוגמא מיד לאחר מלחמת ששת הימים חברו שלושה גורמים ליישוב בקעת הירדני החסיבה להתיישבות בסוכנות, תנועות ההתיישבות, והמתיישבים עצמם. המושכים בבקעה נועדו להוות מרכיב ב"תכנית אלון", שהגתה הממשלה לקראת אפשרות של משרה טריטוריאלית עם ירדן בגדת המערבית. התפישה שביסור התכנית התכססת על נוש ישובים יוורים

עכשיו שימו לנ בנקשה למתור בדי

חיישובים במורדות הבקעה (על גב הדר) נעשתה

מלכתחילה משיקולים פוליטיים ולא על סמך חישוב כלכלי. למוסרות המיישבים היה ירוע מראש כי ביסוס כלכלת היישוב על חקלאות בלכד ייתקל בקשיים בגלל חומר מים, איכות ירודה של קרקע, טמפרטודות נמוכות יחסית ורוחות חזכות, לאור כל אלה, הוחלט ליישב אזור זה בקיבוצים. אלא שעקב אילוצים שוליטיים נמסר האזור לירי האיתור החסלאי (הקשור פוליטית לליברלים שבליכור). בשנת 17' כשאריק נהמקין, או מזכיר תנועת המושבים, תמה כיצר מסכים שלמה וולף, מזכיר האיחור החקלאי, להקים ישוב במקום שאין בו פרנסה, ענה לו האחרון: "במקום אחר לא הית האיתוד התקלאי זוכה במשכצת להקפת ישוב."

ישובי גב ועד, בבי רע.

הויגלו כך. אבל תחושת החלות הוו היא חרסנית. הלימודים. התאוריה הפסיבולוגית של זווילי – גם אם

תושב מבורה שהגיע עם משפחתו למושב לפני מוסבר של רגשות הגובל בחיסטריה חזרו כוס בני

למרות התנאים הקשים הבטיחו להם איכות חיים, חיי משפחת פסטורליים, ועבודה הקלאית פורייה. מושב מכורה היה כין מושבי תאיתור החקלאי, שנוסרו על גב החר. היום, לאחר התמוטטות אירגון הקניות של האיחוד החקלאי ומינוי מפרק, מצב מבורה, כמו כל

משבר תחקלאות איננו מוגבל לבקעת הידדן. כדי להעמיד את הרברים כאור הנכון, צריך לציין שישובי ומת הגולן למשל, חייבים סכומי כסף גדולים פי שלושה וארבעה מאלה שחייבים ישובי הבקעה. ניסים וווילי, אחר משני ראשי הוטיבה להתיישבות בסוכנות, סועו שאחת הבעיות הגדולות של ישובי הבקעה זו תחושת חברירות, שרוחפת אותם לתכיעה ולציפיה למצב סוב יותר. .זו תחושה פסיכולוגית שניזונה מחברה הישראלית שרואה בהם פראיירים. מתיישבי הרמה נמצאים כמצב ברוע שי מאה, אבל כבקעה יש מנטליות של אנשים שהתרגלו שמישהו חייב לחפות על הכשלונות שלהם. ואני לא מאשים אותם. הם

יש בה אמת – השתבשה קצה.

פנשיו רק המלח חקלאי מעבירה בן צמרמורה. מאחורי ההאשמות הסברות שהטיחו קודם במושב

עצמו, אפילו אם תשמור המערכת על אלמוניותם. האשה חשפה חררות מפני הסכנה האורבת לה כמושב אם יורהו. לסיכך השמטנו את ההאשמות האישיות. איזה חלם, איזה חלם", אומר האיש, באבל את זה.

אנחנו יודעים היום. כשהגענו – היינו נאיווים. המצכ שלנו רומה לילר שקיבל מהאבא העשיר שלו מכונית מרצרם במתנה, כשהביטוח, התיקונים, הדלק, לא מעניינים אותו. אתן לך דוגמה. ההוצאות המוניציסליות שלנו הן עצומות. באו מהטוכנות ואמרו: קתו מאה רונס אכוקרו וחמישים רונם מנגו והרווחים יכסו את ההוצאות המוניציפליות. אמרתי להם, מה פתאום אבוקרו כאן? אמרו לי, העם היהודי נותו, תנשקו את היריים ותשבו בשקט. אחרי כמה שנים התכרד שאכוקדו זה כרוך עצום. הגידול לא מתאים למקום, והריבית על ההפסר נזקפת לתובת המושב.

בל הבעייה הגדולה ביותר נקראת ' פער מימון. למשל, כאה הסוכנות ואמרה: תכנו חממות, כתי רשת 🛦 לפרחים. אם היו בודקים – היו רואים שוה בלתי אפשרי. אכל מי ברק? אמרו לנו בסוכנות: תראו, 🍱 עכשיו בריוק אין לנו כסף, או קחו אישור, תלכו לאירגון הקניות תכקשו את הכסף ותגירו להם שאנחנו מאשרים. הריכית על ההלוואה מהאירגון גכוהה, כמוכן. בנינו חממות וכסערה הראשונה – הופס. הכל קרם. בנינו עוד פעם, חממות חזקות יותר, ושוב הן לא היו מוצלחות, עד שלכסוף החליטו לבנות חממות גם גג קשיח. אלא מה, כשהגיע זמנה של הסוכנות לשלם לאירגון עכור החממות, התכרר שגם עכשיו אין לה כסף. בינתיים, הריכית המשיכה לתפוח. גם במקרים שלטוכנות יש כסף, היא משלמת אותו כעכור שנה בלי "הריבית. או מה פלא שאירגון הקניות מתמוטטו

התמוטטותו של אירגון הקניות באיתור החקלאי, כמו מצכם הקשה של אירגוני הקניות האתרים, נוכעים בעיקר מסיבה אחת – הכלוף של הערכות ההרדית. עוד מיתוס שהתנדף רווקא בכקעת הירדן. אחר הבטחונות של הבנקים שמימנו את ארגוני הקניות, היתה הערבות האישית של המתיישכים שנהגו מהכספים. איש לא בדק איזה כיסוי יש לערבות האישית, כי תמיר עמרה הממשלה בפרץ והורימה כספים לכיסוי הגרעונות. האור הארום נדלק כאשר נוכחו בבנקים שאירגוני הקניות פונים לשוק האפור כמקור נוסף למימון. הם הבינו שערכות המתיישבים היא משענת קנה רצוץ, וסגרו את כרו האשראי. האירגונים רצו כדרכם לממשלה וביקשו כסף. אלא שהפעם אמרו להם: מצטערים מאוד, אין לנו.

ה"אין לנו" הזה גרם הלם במערכת. היום נדרשים "כל אחד רצה לחיות לבד, להרוויח לבד ולהיות מיליונר קטן לבד... לא עזרו פה אחד לשני... מי שהיה נוכל יותר גדול הצליח לחיות על חשבון הכלל... אנשים החלו ליהנות מהמפלצת. עכשיו קשה להשתלם עליה."

העוברה שהרברים הבאים מתפרטמים בעילום שמו, חברי מושבים לממש את הערכות ההדרית. תוכותיהם חיא אולי חוצאה של מצב רות אישי, עם תרומה של מסתכמים במאות אלפי דולרים, גם אם כאופן אישי באותו ערב בו נערכת חשיחה עם וווילי, נורע מוג האויר חכללו. מלכתחילה נילח האיש נכונות רם לא חייבים אנורה אחת לאירגון הקניות. האנשים שישובי הגולן עומרים לנפוש את בתיחם בסיום שנת לחשוף את המתרחש. השיתה חיתה גלויית לב, אינם יודעים ביצר לעכל את המשבר. חלקם מעולם והשתתפה בה גם רעייתו. נאמרו שם דברים קשים - לא נדרש להכין את המשמעות של הערבות והרדית זבוטים. לקראה סיום השיחה, בפרץ פתאומי ולא אמרו להם - תחתמו, או הם ותמו

הסוכנות, בלי ספק, חינכת את התושבים לסכל! תשע שנים, עומר לעווב. היח לו חלום להיות חקלאי. החוב, וסרפו לפרסם את הדברים בשמם, גם לא לעמוף באחבה ובשתיקה את בספו של העם היוודי המדינה ותמשר בעמוד הבא)

ア あわせがり

等是相对的自由的。1985年6月4日

הלא יתכן שכל הזו*ו*ן נרוץ לסוכנות. וגבקש כסך. מה זה כה, מושבות הברון? אני לא כועס על הטעויות שנעשו בתחילת הדרך, אלא על מי שלא חשב בכלל לתקן אותן."

> הלובי של הכניין ציפו בשיש. אגב, חטיבת ההתיישבות בסוכנות חייבת לישובי הבקעה סך של

נשארו בכרטים שלהם בגזברות המושב. פה גולדה לא התנועה ולא הסוכנות בתנו לי גיבוי. העזרה תסמונת הכרטים. אז מה אם החוב גדל על הניירן לא

> האנשים כאן לא עברו כוך היתוך לפני העלייה. שואלים קודם בעצת השירות המטאורולוגי.

ווה לא הכמר היחיד שעושה זאת."

רושם על אף אחד.

-אבל מעל כל המסכת המטורפת הזו, של חומר

עדיין לא כיסה את החובות. גורמים של סוציולוגים, שיעזור לגו להבין מה קורה פה. פוליטיים התערבו, לחצו, כחשו. אף אחר בשיחות האלה הורו אנשים בגילוי לכ שהם לא רוצים לחיות אחר עם השני. ואם זה כך, לא יעזור ניהול וכסף וכלום. חברה כזו לא מסוגלת להיות אגורה שיתופית, שפועלת בצורה תקינה ומפתחת את עצמה. וכשמבינים את זה, מבינים גם את תופעת השיווק הנסרד. אכל הבעייה היא של כולנו, גם של אלה שהתפתחו לא רק בכקעה. צכיקה נכו, קיכוצניק שהלכו בדרך הישר. היינו מלאי מרירות אחד על השני, ואף פעם לא כאנו בטענות אל החריגים כשם היום הוא חבר בוועד הממונה של המושב: "מהיום קרושת החברה. ובינתיים, מצב הניהול היה מחפיר, הראשון במכורה לא נבנתה מערכת חיים של חברה עם הכסף זרם, שום דכר לא בער, ולא היה אף אחד שיעצור את ההשתוללות הזאת. הסוכנות, אירגון הקניות ומי לא, המשיכו להורים כספים. התוצאות היו מחפירות. הוצאות עצומות, יבולים נמוכים, הכנסות זעומות, שנה אחרי שנה גטרו בהפסר – וזה לא הטריר לפיאודלים קטנים עם פועלים ערבים. במקום לעבוד אף אחר. כאילו כלום לא קרה.

וגברו, ההכנסות לא, וארגון הקניות ספג את הגרעון. למכורה. לקחו טתם אנשים, דרשו קורות חיים, עשו מכחנים גרפולוגיים ואמרו, יאללה מהר להעלות ישוב. כשְגרלו הגרעוגות, והאנשים הבינו שאין להם סיכוי ישגן שתי אפשרויות: או שלא קראו את חומר להחזיר את החוב, הם פשום ניתקו מגע, והפסיקו לשווק את תוצרתם דרך המושב ואירגון הקניות. את המיברקים, או שקראו ולא הטיקו מסקנות. כבר מהשנה השניה לא היה במכורה מאזן כספי מטודר. הזרימו אמצעי יצור כלי שום קריטריונים ברורים. אף אחד לא ברק מי האנשים ואם אכן הם מסוגלים לעבור כחקלאות. זרקו כסף, כמו בהקמת החממות שעלו מאות אלפי דולרים. אפשר היה לחסוד אותו לו חיו

ברגע שנורע במושב על המבחב, הפסיקו לי את האשראי. יותר מוה, ההנהלה החליטה להוציא אותי מהכפר הגשתי תביעה נגד ההנחלה, עוד לפני המכתב, כשהייתי בחופשה, הטרקטור שלי נגנב. כיוון שבברטום החשבון שלי בנוברות הייתי כפלום, אושר לה לקנות טרקטור אחר קניתי אבל לאור המכתב טרבו לחת לי את הכסף עבורו. בעקבות וה הסתבכתי גם עם חמוכרים חוגשה נגרי תביעה ויצאתי חייב. קיבלתי את המגיע לי רק אחרי מאבק של שלוש שנים.

פיקוח. כספים גזרקו על ימין ושמאל. היתה שום מערכת שתכפה את החזרת הכספים. ואחר־כך גיזרקו כספים לכיסוי ההפסרים, ואור־כך על הריבית של ההפסרים, וכל זה

לא מזמן החלטנו לטפל בעצמנו בעורת צוות.

השליטה ודחיפת אמצעי יצור כלי בקרה, יושכת הבעיה החברתית. כשנה הרכיעית כמושב החל תהליך האנרכיה לצכור תאוצה. שני חברים משכו כספים אני אמרתי, לא יקום ולא יהיה. מי שרוצה חברת טרקטורים פרטית שיביא כסף מהכית. לא עזר לי כלום, ואו עשותי את טעות חיי. שלחתי מכתב לסוכנות, לחנועה ולרשם האגודות השיתופיות, ודרשתי חקירה יסודית של כל מה שקורה במכורה, והפסקת התחליך הנורא הה

נותנת – תיקה. החיבוך, מתברר, הצליח. עכשיו בוכים בסוכנות על השיטה הקלוקלת. בוכים, אבל לא מוותרים על שיפוצים בכניין הסוכנות כתל־אכיב. את

ארכעה מיליון דולר. בדיוק עשרים אחוז מהתוב הכללי

לא היה מוכן להצרות בכישלון, אף אתר לא היה מוכן להעלות על רעתו שאולי אין עתיר כלכלי לישובי גב

לשעבר שהצטרף למתיישבי מכורה, חושף את הנסתר.

מטרות משותפות. בשנה הראשונה – אנשים עוד

ואכן תיה רווח קכן. כשנה השניה חלה היררדות. היה

ניפוח של ההוצאות. המתיישבים, לפחות חלקם, הפכו

אבל הגרוע מכל סמון עמוק פתחת לפני השטח. ואם מגרדים – מוצאים שם את הנורמות החדשות

ניטים זווילי: "מושב זו חמישות עולם. אין לי ענין לכפות אותה." (צילום: ישראל שאן)

Biogoin 8

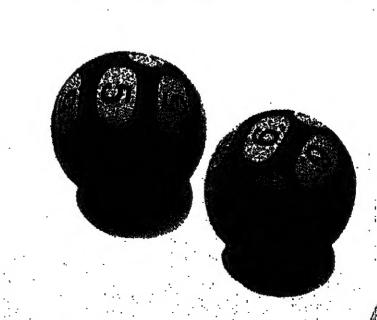

רוצה להיות "מולטי-מולטי"? ספר לממפר החולצה של מארדונה ספר לשת אורגוואי ספר לשת אורגוואי ספר למה שערים הבקיעה דנמרק לרשת אורגוואי ספר לששחקי מכסיקו ספר לשחקי מכסיקו כמה נבחרות אירופאיות עלו למשחקי מכסיקו

ספר למנו שלרי טלוויזיה עלו מישראל 04

ספר לציים פר ביום בן כמה פלה היום

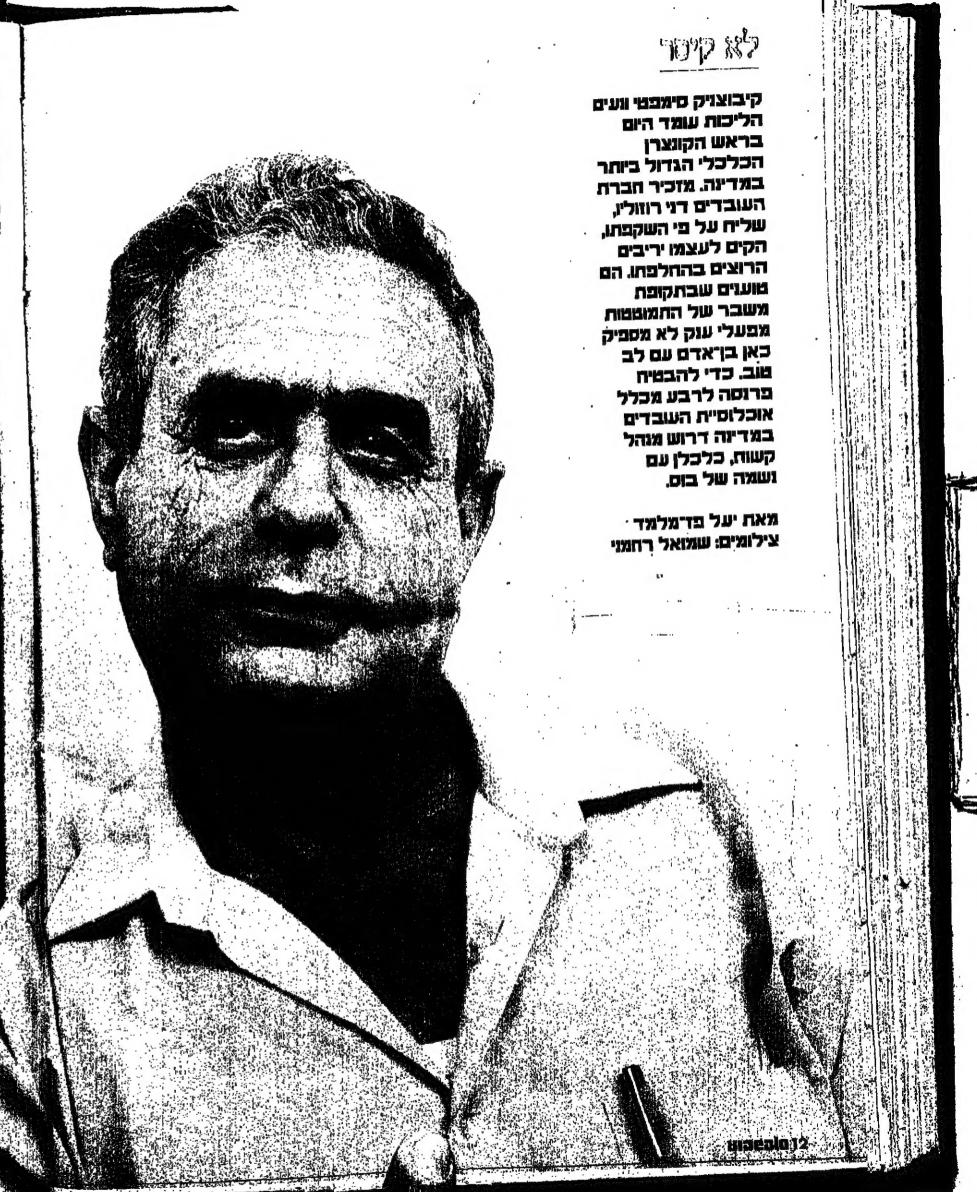
2 ספר לאנט: רצים אחרי הכדור בכל קבוצה... ספר למה "משוגעים" רצים אחרי הכדור בכל קבוצה...

יספר לינדוש רגן 6 או פשוט תנוזש רגן 6

חור טור

ועמשין הם מספרים אחר לשני בהתרגשות אירי יחליטו את המשיר ועור /מכונה כניסה שיז אחר של אושר.

רק בער אחר עמד בצר, אוניות הוקשן מפרידות בינו

מזכיר חברת העובדים,

אני לא בנחל ביונס.

דני רוווליו:

מאת יעל פורמלמד צילומים: שמואל רחמני

נבלעו בחדרים הממוספרים להרוג את השעתיים שנותרו עד להותמת השעון בדרך הביתה.

הררך הארוכה לחדרו של דני דוזוליו, מזכיר חברת העוברים זה שלוש שנים, עוברת דרך שתי פינות ישיבה. מי שמתרפק בנוסטלגיה על חדרי הקיבוצים בימים רחוקים, יבוא כאן על סיפוקו. כורסאות ישנות מעץ עם כריות קשות, שולחנות־סלוניים ישרים וישנים עם רגלים דקות, וספה אתת מהוהה. יש גם איוה עציץ פה ושם. הזמן עמד מלכת במקום הזה, שנראה כמו חרר הנצחה לוותיקי ההסתדרות. גם השקט המדהים במסדרון הארוך מעורר תחושה דומה.

מבט, ולו חטוף בחדרו של רוזוליו, מעיר מיד על היושב בו. שלש שנים עומר האיש בראש איגור כלכלי אדיר, המעסיק עשרים ואחר אחוזים מכלל העוברים במשק, ושפדיון מפעליו ב־84 הגיע לחמישה מיליארד דולאר, ולא דבקה כו אסילו מאניירה אתת של מנהל. של כום. קיבוצניק וכברי) הוא הגיע אל חדר מם. 512 בבית הווער הפועל, וכך הוא ישוב לקיבוצו בעוד ארבע שנים, כאשר יסיים קרגצית וחצי. אפילו את בגריו לא ייאלץ לאכסן לכשישוב. אם יהלך כשבילי קיבוצו כאותה חולצה צהובה פתוחת צווארון, ומכנסי הטרילין האפורות, איש לא יבחין כמשהו חריג. בחרר יש שולחן פורמאיקה חום, אליו מוצמר שולחן זהה, 'העומר לאורך. זה לישיבות. כסא המנהלים שעמר בחדר, עת כיכב בו קודמו לתפקיד, משה אולנים, הוצא אחרי מספר ימים. גבו של רוזוליו לא רגיל לכסאות מנהלים, והחל לכאוב. הוא החליף אותו בכסא

משוט, כוה מסקאי שוצר, והכאבים עברו. גם בפרשת הקפה", אם אפשר לכנות אותה כך, מעידה על האיש. כשנכנס רוזוליו לחררו בכוקר, כיקש ממזכירתו, עם הרבה תודות בדרך, שתכין לו כוס קפה. שעה לאחר מכן, כשהקפה בושש להגיע, כיקש שניח, בעדינות רבה, כום קפה. את פגישתנו בת שלש השעות סיים האיש החולש, כין השאר, על קונצרן כור, כנק הפועלים, סולל־בונה, שיכון עובדים, הסנה – 15 אחוו מכלל התעשיה במשק – בלי כוס קפה פשוט לא הביאו לו. אילו היה מי שיתחשב בנקשתו, היה מקבל את הקפה בכוס מקליקר, שכפית תקועה כה, מאיימת להפילה. זה מה שיש. אתריכך, כשרכים יגידו בשיחות לא לציטוט, שהאיש חלש, שאינו מסוגל לנהל אימפריה כמו חברה העובדים, הם ידברו נם על הסגנוו. יהיה מי שיכנה זאת – אנאכרוניום. אחר יגיד: יש כללי־משחק שלפיהם מוכרחים לנהל עסק כלבלי. גם אם זה נראה מיותר. רני שובר את כל הכללים הללו, ואני לא אומר זאת לזכותו: מנהל מוכרה להיות מנהל, להפגין סמכותיות, להראות לכולם מי הכוס".

ורוווליו אומר: "אני לא צריך את זה זאת לא השאלה שעל פיה גבחן מנהל. השאלה העומרת למכחן מעלית אל הקומה החמישית, היא באיוה מירה אתה לוקח אחריות, מבצע את מדברים כולם על הלוואות. הדברים כמו שצריך מי שצריך גינונים של בוס כדי חבורה מקרית של אנשים "ליצור אוטוריטה יש לו בעיה אני לא מנהל כיונס. מאנשרים, פקידים ופקידות. אני עומר בראש מעוכת ציבורית, וכך אני סבור צריך בנוער המועל, שסוף סוף אישרו לנהוג אדם בתפקיד ציבורי. לא, אין לי נהג, בשביל בהם את התלוואה המיוחלה, מה אני צריך נתנל.

שבוע לאור שפרש רוווליו מהכנסת והתמנה מוכיר / חברת העוברום, ונאמרתי לחברים בקיבוץ המאחרה אם אתם חושבים שאני צריך לקבל לבקן אנשה הדוואות, זבופו מתגועע לקצב הרוק, אשה | את התפקיר - אני מוכך"), בא אליו המוכ"ל ראו, אתה הסתכלה לקברה צוקבקה בשפתיה ואמרהו תראה יהוחבן משל, ואמר: "יש בקיות בסולל זכונה. אני רוצה לאן הנפנה" אחריבר נפתחה דלה המעלית יכולם ישתיקה על עצמך את תפקיר יו"ר מועצה המגולים" לאלישה אני המסרירנות השוממים של בית ההמתורות:

13 Bipeain

(המשך מהעמוד הקודם)

רוזוליו לקח, וככך הפך, לפחות בתודעה הציכורית, שותף מלא כאחריות להתמוטטות החברה. נכון, שאילו הקשר שלו לנעשה היום בסולל-בונה היה רק כאמצעות היותו מזכיר חבה"ע, גם אז היה נושא באחריות. אבל כולנו יודעים מה שווה אחריות מיניסטריאלית. העובדה שהיה יו"ר הרירקטוריון בשנתיים וחצי האחרונות, מעמירה אותו כקו האש

בסולל־בונה, אחת משתי חברות ו הבניה של המשק ההסתררותי, מרעיר גם את אמות הסיפים של האידאה. ציטוט: .... משק העובדים הוא הזרוע הכלכלית של ההסתררות, שמטרתו ליצור מקומות ומקורות תעסוקה, להעלות את רמת חייו של העובד... בעתות שפל בתעסוקה עושה משק העובדים מאמץ כלתי פוסק שלא לפטר עובדים ולהבטיח המשך תעסוקתם..." (מתוך דברים שכתב מזכ"ל ההסתרות, ישראל קיסר, כחוברת הסברה לעוכדים). אלא שבסולל בונה, עם חוכות של מאות מיליוני רולרים, יכולים היום, מקסימום, לגחך למקרא דכרים אלה. אם לא יפטרו, ומהר – יירד הכל לטמיון. החברה תתמוטט. מי שלא אחב את רוווליו גם בימים שהכל היה לכאורה שפיר, מתנפל כהנאה על ההזרמנות שנקרתה בידר, לתת דוגמא מוחשית לכשלונו. איש, דרך־אגב, אינו מוכן להזרהות כשמו, לתת פומבי לדעותיו. המענין הוא, שגם המשכחים, גם אלה הטוענים - לא רוווליו נכשל, המערכת כולה היא הפרוכלמטית – גם הם אינם מוכנים להזרהות בשמם. אוהכים שם חשאיות

מנהל בכיר כאחר המגזרים של חבה'ע: במה ששרה בסולל בונה, מהוה הוכחה הותכת לכך, שבראש העסק הענק הזה צריך לעמור איש משק, אדם שמבין בכלכלה, ולא איש שכישורו היחיד כמעט הוא היותו חבר הקיבוץ המאוחד. מה פתאום שמו אותו בכלל בראש דירקטוריון סולל בונה. מה הוא מבין כמשק וכלכלהז מה הוא מבין בניהול חברת בניה? השיטה הואת פשטה את הרגל מזמן, ואני חושש שהמשק ההסתדרותי ישלם מחיר ככר ביותר, אם לא יתפוש מהר שלנהל חברה כלכלית, צריך לדעת. חברת־העובדים, אם כל הביקורת שיש לי עליה, היא רבר יותר מדי חשוב, בשביל לתת לו ליפול. הרי הרוח"ות על מצבה הקשה של סולל בונה, הונחו על

ביריים לא של רוזוליו ולא של רוטמן. כבר לפני שנתיים כא רוטמן, בגיבויו של רוווליו, אל ראשי ההסתדרות ואמר: 'מוכרחים לפטר עוכרים. אין עכורה. אלפים מסתובכים מובטלים. אין לי כסף לשלם משכורות'. 'על מה אתה מרבר', ענו לו. זה מנוגר לעקרון הבסיסי שלנו, כחברת העובדים. אצלנו לו צורך לפטר אלפי עוברים מפטרים פועלים'. 'אבל אין כסף', ניסה רוטמן. 'אז תיקה הלוואות בכנק הפועלים, ותשלם משכורות. האיגוד המקצועי לא ייתן לפטר'. רוטמן לקח הלוואות, וההמשך ידוע. המפולת בסולליבונה לא החלה בימיו של רני. היא החלה הרכה קורם. צריך גם לוכור, שסולל־בונה היתה חברת הכניה היחירה שקיבלה החלטה מפורשת לא לכנות מעבר לקו הירוק. ואני לא צריך לספר לך איפה התרכזה עיקר הבניה ער

בראשו".

את סולל־בונה באמות המידה הרגילות. צוריך גם לראות באיזה תנאים מצוינים פורשים. העוברים כסולל־כונה. זה לא אתא. אני מודיע לך באתריות שכבודו של האדם העוכד נשמר במקום הוה, גם אם מפטרים אותו. אני לא יכול להגיד את זה על ככודו של האיש העומר בראש הקדקוד (רוזוליו). אותו רומטים, מכפישים, עושים לו לינץ' דרך העתונות, כאילו הוא אחראי בלערית לכל הבעיות של המשק ההסתדרותי. זה לא מגיע לו, וחבל שאיש מהנהגת ההסתררות לא קם ומגן עליו מפגי הרתקפות שלוחות הרסו".

השנה־שנתיים האחרונות. זאת שטות מוחלטת למרוד

רוווליו, מדוע אינך מגיב על ההתקפות נגדך, הלקן בעתונות, חלקן בחררי חדרים של המוטר בראשו אתה עומרז טוענים נגרך שלא קראת נכון את המפה בענין סולל־בונה, ואתה האיש שנתן לחברה ליפול. אומרים שעליך לפנות היום את הכסא הזה לאדם חזק יותר, אדם שבנופו זורם דם של מנהל קשות, ולא של קיבוצניק נחמר. מספרים שקיסר מאוכוב ממך, חושב שאתה האדם הלא הנכון כמקום הלא נכון. מרוע אתה

אינני מוכן לצאת היום למלחמות, שבעקבותיהן. ייורק הרכה חול ורפש על המערכת כולה. הענין יותר מרי חשוב לי. תראי לי אדם אחר שעומר בראש קרסור של מערכת כליכך גדולה, שאין לו שונאים, אין מי שיבקר את דרכו. יש במשק הזה מספיק אנשים שרצו מינויים מסויימים, ולא קיבלו אותם וקשה לוום לעבור עליכך לסדר היום. זה אולי לא מודרני לתניד את זה שולחן הדירקטוריון כל הומן. מרוע לא טופלו הרברים היום, אבל כשאני הלכתי לתפקיד הזה, הלכתי

הרועה שנלקח מן הצאן

ק כשהיה בן ארבעים החל דני רוזוליו – .59 נשוי, אב לשלושה, טב לארבעה, לעטוק בפעילות ציבורית. יליד תל־אביב, שודד בגיל צעיר עם חוריו, (אמו – אחותו של חיים ארלוזורוב), לירושלים. אביו היה נציב שירות המדינה הראשון, ובתפקיד זה שימש שנים רבות. שלושת הילדים לבית רוזוליו, (אחיו, שאול , חיה מפכ"ל המשטרה ולאחר מכן שגריר במקטיקו; אחותו – מורה למוסיקה). התחובו על אחבה גדולה למוסיקה ועל הצורך לתרום את המיטב למען חבלל. כשבגרו חלך שאול למשטרת ודני לקיבוץ, לבית: חערבת. אחרי מלחמת השתרור עלה, עם רבים מחברי בית־הערכה, לקיבוץ כברי. שנתיים הית רועה צאן, ואו מצא עצמו בסמינר למורים: שבע שנים תיה מורח, בעממי ובתיכון, והוא בטוח שישוב לעבודת ההודאה ביום מן הימים. בגיל שאני מרובע, אולי מפני שהמיד חיה לי נורא ארבעים, אחרי מספר תפקידים ציבוריים מעוין. כשעסקתי בתוראת, זה ריתק אותי, בקיבוץ תמאוחד, "גוייש", בהגדרתו לעבוד עם ישראל גלילי, או שר ללא תיק, מכוונה על חתסברה בממשלת גולדה. זו חותה תכניסה לוזיים הפוליטיים.

תקופה מסויימת היה ממונה על מרכז החסברה, ולאחריו, נסיון נמל לחכנט לכנסת בבחירות של 1964 בד בבד עם תפקידין קדוציה וחצי בחברת העובדים, ולחוור האחרים, עשה גם שני תארים באתיברסיטת רויפת במדעי רוחברה וסוציולוגיה. אחרי שלא יידיה ברוך במשבר. דור הולך ונעלם

חצליח להכנס לכנסח, עקב מיקום גרוע ברשימה, חזר לקיבוץ, להוראה. ב־1972 נכחר מזכיר חקיבוץ המאוחד, ושימש בתמקיד זה ארבע שנים גורליות לתנועה הקיבוצית. חיה ממקימי התק"ם – אותו איחוד בין משקי חקיבוץ המאוחד לאלה של האוחוד. עד חיום הוא פעיל במוסדות החק"ם, ובכל יום ח' בשבוע, הוא נפגש בשש בבוקר לשיחת עם מוכירי התק"ם. מטורת שחפבה עבורו לקודשיחקודשים.

ב'76" שום חוזר דני לשנה חביחה, וב־777' ובחר לכנסת. חבר בועדת חבספים, אחריכך בועדת חוץ ובטחון, ולבסוף - יו"ר ועדת משנת של חכנשת לענייני לבמן, משם רווא נשלף, באוקטובר 83', לחברת־העובדים. אם היו לי אי־פעם הרחורים לעזוב את

הקיבוקו אפילו מעם אחת לא. אולי זה בגלל אין דבר כזה תפקידים קטנים. לא אכפת לי אם אני נשמע משכנע, או לא. אני מאמין כוה, ותפסקתי בבר לנסות לשכנע בכנות הדברים. אני יודע שבימים אלה, דיבורים מסוג זה לא עוברים טוב. אן לא."

בעוד ארבע שנים מקוות לחשלים רוווליו לקיבוצו. כבר עכשיו הוא יודע, שהמעבר לא

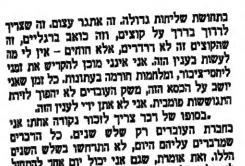
בזמן. או שרגא רוטמן הלך הכיתה. זה לא מספיק. כל הממסד הניהולי של סולל־בונה היה צריך ללכת, ודני שטויות", אומר מנהל אחר. העסק לא היה.

הללו. זאת אומרת, שגם אני יכול יום אחר להתחיל לשאול שאלות. אבל אני לא הולך לעשות את זה עכשיו. אני אולי שייך לדור אחר, דור שלוקח על עצמו אוזריות מלאה, ולא עוצר בדרך לשאול שאלות קשות. זה לא שההשמצות אינן אוכלות אותי. אני סבור שאת המתקיפים הללו צריך לקעקע, אבל המחיר כבד מדי. אינני מוכן לשלם אותו היום."

לא, אני לא אגרר למאבק הזה", הוא אומר כאילו לעצמו, לאחר שנסתיימה השיחה עם העתונאי. אני לא יכול להרשות את זה לעצמי. אני לא אגררְו". אחר־צהריים לח בתל־אביב. כסיכוצו בגליל העליון מטיילים בשעה זו הורים וילדיהם על המדרכות, שותים בצוותא קפה של אחריהצהריים. הוא ככר כן 59, אב לשלושה, סב לארבעה, (ביש לי משפחה על־הכיפאק"). בשביל מה הוא צריך את המלחמות האלהז .מה את מרברת, זה תפקיר מרתק. חוץ מזה, אותי חינכו לקחת אתגרים. לא להכנע". אני שוכרת את הראש, איך לשכנע את הקוראים שהוא מאמין כמה

האמונה הואת אינה תופכת אותו למנהל. צריך להפסיק עם הבולשיט הזה. אנחנו לא צריכים איראולוג עם אמונה. אנחנו צריכים מנהל טוב", אומר אחד ממתנגדיו הפעילים. המעגל נסגר. קם דור חרש של מנחלים כחברת העובדים. אנשים שרוצים לחצליח בכל מחיר, ששפתם היא שפת המספרים, שבשבילם מרכר רק המאזן. והם רוצים כראשם אדם חזק, כעל אמביציות עסקיות טהורות, שיסלק מן הדרך כל מה שמפריע לשורה התחתונה להיות ריווחית. דני רוזוליו אינו כזה. משק העוברים אינו כזה. לעומר מן הצד גראית הכעיה ללא פתרון. רומה שגם ליושבים כתוך

הימים קשים למשק בכלל, ולמשק התסתדרותי בפרט. כשבע שנות הליכור, יודעים לספר בחברת העובדים, התנכלו למשק ההמתדרותי. קיפחו אותו בצורה כוסה. העקרון העומד בכסים הענין -ההסתררות איננה רק איגוד מקצועי, אלא היא גוף שתפקירו לספק לעובר שירותים בכל תחומי החיים – היה זר לשבעי חמריניות ראז. שרי האוצר באותן שבע שנים ראו את חברת העוכדים כמוסדיכה אדיר של המפלגה היריכה, ותו לא. ולכן סברו שיש להחליש כמה שיותר את המוקר הזה. אלא שזה היה צפוי. מ שלא גדל על ברכי חדרך הזאת, סביר שיראה את קופת־תולים רק כמקור של כח, וגם את סולל־כונה, וגם את כנק הפועלים. האכובה הגדולה היא דווקא מ-האגשים שלנו בממשלה".

וכשסיים את דבריו צלצל הטלפון, ומן העבר השני היה עתונאי, שביקש לרעת האם זה נכון שיש נתק בינו לבין ישראל קיסר. האם זה נכון שקיסר אינו מרוצה מתפקחיו. רוזוליו חפן את ידו בבלוריתו המאפירה, שיפשי

את עיניו, נאנח וענה: -ידידי, נכנסתי הכוקר לחררו של קיסר, ושאלתי: 'האם נכון מה שכתוב בעתונים, שאתה אינך משתף אתי פעולהז' וקיסר ענה לי חדימשמעית: 'רני, אתה יודע שזה איננו גכון. אתה הרי מכיר את מערכת היחסים ביננו יותר טוב מכל אחר אוצר. יש לי בך אמון מלא'. אותי התשובה הזאת מספקת. אני מקווה שגם אחך".

שווא אומר. בכל ליבו.

שבע שנים", מספר מונקציונר ככיר בהסתדרות, .אמרו לנו המוליטיסאים שלנו – תתאזרו כסבלנות. חכו עד שנגיע. אנחנו מכירים בצירקת הענין, וכשנגיע חורה לשלטון, נסיים. געוור לבנות את מה שחיום הורסים כיד קשה. והגה, הרגע המיוחל הגיע. כראשות הממשלח יושב היום איש מן המערך, והישועה לא רק שאינה מתקרבת, היא אף מתרחקת. הם יצאו מדעתם האנשים שלנו. הם נותנים יר להרס

דגי רוזוליו: חברת תעובדים זו תפישת עולם.

המפעל המפואר כיותר שקם במדינה הואת. הם אינם יוצאים כנגד הרמנוגיה המטורפת של הליכוד, הם אולי אפילו מלבים אותה"

החלשים על-חשבון החזקים, ער יעבור זעם. מרובר

וזוליו סבור שהטעות חיתה בתחילת הדרך. הקטסטרופה החלה, כאשר ויתרו לליכוד על כל התיקים הכלכליים, כאשר שמו את אריק שרון כשר המסחר והתעשייה. הטענות מופנות אל ראש הממשלה, שמעון פרס. הנה, רק לא מומן שמעתי שאמילו לפרס יש הרהור, או ערעור, על הצורך במשק חברת־העוכדים. איזו טעות חמורה". אולי לאז מי כאמת צריך היום את

אהרת, שנכתכה חמישים שנה אחרי זו שהשמיע דני: יש כאן דוגמא נוספת לכך שהאיש פשוט אינו סורא. נכון את הכתובת על הקיר. בשנים האחרונות חל מפנה עצום בהתנהעותו של המנהל חישראלי בכלל, וזה של מה זה מי צרירן המדינה צריכה. מדובר פח על חברת העוברים בפרש. המציאות הכלכלית בעת ארגון כלכלי בעל תפישה חברתית־לאומית, שהכל האחרונה מכתיבה לך, כמנהל, כלל אחד: תראג נוד ממנה. ההתפישה הזאת אומרת, כין השאר, שאתה לעצמך, כלאמר, למסעל שלך. תעשה הכל שתוכל עושה גם פעולות שהן לא כלכליות טהורות, אבל הן אם תיפול. לא יהיה מי שירים אותר, איש לא שת־עולם. אתה לא מפטר עוברים ברגע יעוור לך. זה מכתיב התנתגות של מנהל למנהל -שיש בעיה הכי סטנהן אתה פותח סניפים של בנק הפועלים גם במקומות לא ריווחיים, כי זה תואם זאב. אין היום רורוות לעזור לאלה שמתמוטטים. ואתה כמנהל בחברת העוברים יודע, שאם השנה היו לך מדיניות מסויימת שאומרת שצריך לחזק את עיידות רווחים, אתה חייב לשמור אותם אצלך, כי מדר יכול הפיתוח. אתה מחזיק סופרמרקטים של קו־אוע גם במקומות שהם מפסירים, מאותה סיבה. את כל אלה מנהלים במפעלים של כור, למשל, יכולים בהחלט מחויקים מרווח שיש במקומות אחרים. חברת־העוכרים להלחם אחד בשני, כדי שהם לא יהין אלה שיטלו. עם קנתה ובנתה עשרות מפעלים, החל משנות החמישים. כל הצער, אני יכול להגיד לך דבר אחר: אני לא יכול היום יש מצב כלכלי קשה, לא כל המפעלים הללו לסמוך על דני רוווליו שהוא יעוור למפעל שלי, אם ריוותיים. מה לעשות בהם: לזרוק את העובדים מצבו יהיה קשה. וזה בהחלט תלוי גם באישיותו של לכלנים לסגור את המפעלים האלה, שרבים נמצאים דני, אבל לא רק. הוא בעצם לא יכול היום לעשות באוורי־פיתוחז ליצור עוד ועוד טרגדיות כמו אתאז העקדון של עורה הדרית פועל כאן. עוזרים למפעלים הרבה, אין לו בשום מקום רודוות, או ערנות להצלח

לתקן, שאין בעיות.

במפעלים שברור שהמשבר אצלם הוא חולף, ובעתיד

הם ישובו ויהיו ריווחיים. מי שמרבר על כשלון, אינו

רואה את התמונה בשלמותה. לחברת־העובדים אין

במה להתבייש, ואני מדבר גם מהאספקט הכלכלי. מה

יש. כור זה קונצרן כליכך גרועז הרי למרות המצב

הבלתי־אמשרי במשק סיימה קבוצת -כור" את השנה

ברווח נקי של 27 מיליון דולאר. לבנק־הפועלים יש

במה להתביישי קונצרן תיעוש לא עומר בקריטריונים

כלכליים: ובכך אני לא אומר שהכל שמיר, שאין מה

בדול השייך לכור, ריווחי מאד דרך־אגב, ובפיו מוטישו

עור זה מדבר, וזה כא. מי באי מנכ"ל של מפעל

הכריזמטית, מהסמכותיות שבה הוא מנהל את העניינים. לדני אין את זה. הוא אדם חכיב מאר, אינטיליגנסי ומשכיל, אבל זה לא מספיק. ואנחנו כולנו. כל אלה שמכקרים ומתקיפים, כואבים את הענין. כי כמה שלא תשמעי ביקורת, אני לא מכיר אפילו מנהל אחר שחושב שהעסס הזה של חברת־העוברים פשט את הרגל. ומסכיכ מתנהלת נגרגו מערכה אכזרית. אנחנו נלחמים על חיינו, ומישהו מוכרח להנהיג כיר רמה את המאכק שכנגר. זה אולי הקרב האחרון. אסור להפסיך בו".

תולשתו. מי שלא יכול לתת – אין לו כח. כלל ברול.

לישראל קיסר יש כת, שנובע מאישיותו.

וווליו, זעל־כך אין חולקים, עומר היום בראש חכרת־העוברים בזכות היותו איש הקיבוץ המאוחר. העוכרה הזו אינה תורה מסיני. בשום מקום לא כתוב שהמקום שמור לקיכוץ המאוחר. אבל כך התגלגלו העניינים, וגם

אולניק לפני רוזוליו, באו מאותו מחנה. כפוליטיקה כמובן, אין מסורת בלי שיקולים פרגמטיים. אם נותנים את התפקיר בעל העוצמה הזו לקיבוץ המאוחר, הם יודעים למה. רוזוליו אומר: השאלה העקרונית היא האם סביר שבראש חברת העוברים יעמור קיבוצניק. מאיזה תנועה הוא יבוא, נראה לו שולי. זרוזוליו גם עונה על השאלה העקרונית שהציג: "בוראי שכך צריך להיות. מרובר על מערכת קואופרטיבית, עם עקרונות של קואופרציה. מרוכר על מערכת שמאגרת בתוכה את מרבית התנועה ההתיישבותית - קיבוצים ומושבים. בראש הארגון הזה צריך לעמוד קיכוצניק".

את הכיקורת המוטחת כלפיו, שאינו איש משק ולכן לא יכול לעמור בראש חברת־העוכרים, הוא מבטל כמעט במחריד. לטענתו, הוא אינו זה שצריך לנהל בפועל את המפעלים השונים. הוא צריך לקבוע את המריניות הכוללת. בשטח יש אנשי כלכלה ועסקים, שתפקירם לנהל. לכור, למשל, יש יו"ר מועצת מנהלים ויש מנהלי חסיכות ומנהלי מפעלים, וכך הרבר בתיעוש וככנק הפועלים וכיתר הזרועות הארוכות של המשק הציבורי. תפקידו לראוג לכך שהיערים הלאומיים שהברת־העוברים הטילה על עצמה, יבוצעו. שמפעלים חדשים יקומו באזורי פיתוח, למרות שאולי זה לא המסום הרווחי ביותר. שמפעלים בושלים באותם אזורים יקבלו את סיוע -העורה ההדרית" ממפעלים מרוויחים. בהרי כלכלה זה לא רק

גראפים. זה קודם כל מדיניות ותכנוך. והמתנגדים אומרים: "כל זה היה טוב ויפה בעידו אחר. היום אין מקום לפוליטרוקים. מחנכים עם איריאולוגיה ידרדרו את המשק הזה לתהום". -תנו לנו מלךו" זעק מנהל בכיר. -עירן הכרכורים עבר. היום צריך לשכנע אפילו את המשוכגעים שיש מקום למפעל החשוב הזה. זה לא צחוק. שום רבר כמרינה הנאת לא ייראה אותו דבר אם משק העובדים ייפול. אני רוצה לצעוק – הצילוו".

בשבע בערכ אוסף דני רוווליו את ניירותיו, ונוסע לקיבוצו, כברי. בררך מצפות לו כמה שעות של נחת. הוא יסגור את חלונות מכוניתו, יפעיל בעוצמה רבה את הטייפ, ויאזין למוסיקה קלאסית. כמה פוליטיקאים כבר יש לנו שחיבתם למוסיקה קלאסית ברולה כל־כך. לפני שהוא יוצא למסע הארוך, הוא אומר, שבקלות רבה ובהנאה גדולה, יחזור מחר לעולם האקרמי, שאין לו כל בעיה להתחיל מחדש ללמר בכית הספר האזורי. עד לפני שנה, נתן תודנות שבת בדיר של הקיבוץ. היום הוא משובץ רק לשמירת לילה. עבין של גיל, לא של סטמוס.

פעם, בימים רחוקים, היתה גאוותנו על מנהלים מעבורת השדה, וכשעת מנוחה הם קוראים סמרות ישה ובאוינים למוסיקה קלאסיה.

ממשרדו המפואר אומר אחר המנהלים כ"כור"ו שקורא ספרים. היום אנחנו צריכים בראש חברת-העוכרים ארם שלא יהיה לו פנאי לשמוע מוסיקה קלאסית. שבמכונית יישב ויעכור על חומר, יחשוב איך לקרם את העסקים. עובי אותן מהדתייפיפות הואת שהוא נוסע כלי נהג, או מהז למי וה חשובו".

לרני רוווליו זה חשוב, ואולי גם מפעלים, כפי שהיו בעבר. ואם תרצי, מכאן. נובעת לחברת העובדים, זו שהלמו עליה.

Bipealo 14

AND COMPANY OF SUPPRISONS S

などにに対けてので

אשחק". הוא יושב בקיוסק של בנו, מאחורי תי־ קורם הוא עוד הסתובב על בימת -מקבת".

רמות עצומה במדים שחורים, נראה כמו -האייק" -ראש שבט ארמני, לוחם. לפעמים הוא נעצר, נזכר משפט הפותח את "ארבעים הימים של מוסה דאג", המבד שביטא את רוחו של העם הארמני כולו: "איך שיא הכוח, הרבר הכי קרוב לשלמות שיש בכלל". כעצם הנעתי לכאון"

במקרה. כמעט לגמרי במקרה. אילו היה איזה היגיון בחיים וארה היה חי עריין ברמלה, עוזר לאחים שלו לנהל את המוסך שלהם. בחגים היה הולך לכנסיה, לנוש נגלימת משי ארוכה, ולחם הקודש היה נעלם בתוך הוקן המגחך שלו. אבל כחיים אין היגיון, כייחוד לא כשאתה ארמני. עם מסובך, מפוזר כעולם כולו, מוכה בטרגדיה שאיש כמעט לא שמע עליה, נאבק על ייחודו בכל כוח: "אני מאור גאה כזה שאני ארמני. פעם כשנה אני יושב בכנסייה, מרגיש שייך", אגרוף אדיר יורד על השולחן, נעצר סנטימטר השומייקה ומרתף למטה בעדינות - "שייר".

השייכות של זארה היא הכחירה הקשה. הוא חי בין יהודים, משחק כתיאטרון ישראלי, מדבר עברית. אבל - אני לא מוכן לוותר בנקורה הזאת. אני קודם נרצחו כמליון וחצי ארמנים – כשני שליש מכל העם כל ארמני. אני אתחתן עם אישה ארמנית, אגדל, בשפה הארמנית, ילדים ארמניים, זו תעורת הזהות הושמדה כמעט לחלוטין, כמעט ללא שום סיבה.

> ברמלה, שם גילה שהמימדים שלו הם לא בהכרח מנכלה. לכחינות בבית הספר למשחק בתל־אביב הוא הגיע כמעט על ארבע. היה ברור לו שאין לו סיכוי. אם הוא לא היה מתקבל הוא היה חוזר הביתה, אולי למוסך. הוא התקבל. התפקיד הראשון שמירסם אותו היה נהפסת הטירוף של בית־הספר למשחק ניסן נתיב. כולם היו בני חוץ מגעמי". זארה בלט שם לא כליכך בוכות יכולת המשחק שלו אלא יותר בגלל הרגע שבו הלך על הבמה כשעל גכו שני שחקנים ומטף כיבוי. כשעוב את ההפקח למחליף שלו נתפס הגב כבר בערב וראשון. אחריכך הוא עשה כמה סרטוני פרסומת וסרט עלילתי אחר (-אסתר המלכה") שהוקרן רק פעם אח כמוויאון תל־אביב, והגיע לחימה.

השתה ודאשונה שלנו היתה עוד בתחילת שנת 25, לפני שהוא עבר לחיפה. הוא גר אז בבית קטן עם נינה ברחוב צבי שפירא בתל־אביב, עם זוג חברים, כלילות היה נע במסלול הקבוע – המוכר מרי – של פאר .השופטים", "צלע בירה", "כסיח". בכתבי כסנופון, אחד ממלכי יוון, נזכרים הארמנים כממציאי הבירה, זארה, נאמן למסורתו, היה מחסל עשר, שניים עשר לפעמים יותר בקבוקי בירה כערב. הוא אמר, אזו "המעבר לחיפה מפחיר אותי בריוק כמו קשהוא משמח, כי זה אומר שאני מגדיר את עצמי, סופית, כתור שחקן, בלי שאני אפילו ארע אם זה באמת מה שאני רוצה. כל העסק קצת נותן ל ההרגשה שהחיים מחליטים בשבילי כמקום שאני אחלים בשבילם", מאז השיחה ההיא הוא שיחק ב-המסיבה" בבימויה של נולה צ'לטון, ב-שש נפשות מהפשות מחבר" בכימויה של רינה ירושלמי, עלשיו מקבת". חבר שמופיע איתו ביחר בתיאטרון חיפה

ארה וארטניאן: ארמני, שוקל 140 ק"ג, שחקן אומר: בכולם היו בני חוץ מנעמי הבינו כולם שוארה והסתכלתי על כל האנשים דרך האש. הרגשתי קרוב תיאטרון – צירוף של שלושה מיעוטים מדוכ" הוא בחור חוק וגדול. מאז הוא הוכיח שהוא גם שחקן כל כך. אחרי זה התחלתי לנסוע לשם, מזה צניחה גם אים. "את רומיאו", הוא אומר, "אני כבר לא או לפחות יודע לשחק, השאלה היא האם הוא כנאדם מאושר?" זארה אומר שגם הוא לא יודע: "ההתלבטות אטרון חיפה, שותה קפה עם קיאמק. חצי שעה של אז קיימת גם היום. השאלה אם אני תמיד אהיה שמי זארה וארטניאן, אזרח ישראל, יליד רמילה, ארמני שחקן. קשה להפרד מהמשחק, יש בזה משהו נורא חזק. בהשתייכותי האתנית, עברית היא שפתי, ארמנית אני אכל החלום שלי נמצא רחוק מפה. אני רוצה בית בגליל, עם אישה – ארמנית, בטח ארמנית – עשרה ילרים וחלקה של עגבניות. זה נשמע לך פשוטן זה

פני שנתיים וחצי זארה הגיש ב-קול ישראל" תוכנית רדיו על הארמנים. כמקום המבנה המקובל של תסכיות מסוג זה הוא כינס כמנזר הארמני כירושלים כמה מכוגרי העדה וכעברית חגיגית, גרגשת, הם הציגו את תולדות הארמגים. את השימחה ואת השואה. הארמנים, כמו היהודים, נעים כל הומן סביב השואה שלהם. ב־24 לאפריל הוציאו התורכים להורג את כל בטח שהיו לי רומנים, אפילו סוערים, עם נטים האינטליגנציה הארמנית, בהמשכה של אותה שנה

> זארה: "עד גיל 25 כל הנושא היה נורא רחוק וארה התחיל את הקריירה שלו בחוג לדרמה ממני ואז, כמקרה, קראתי את 'ארבעים הימים של מוסה דאג' של פרנץ וורפל ופתאום כל מיני קרעי משפטים ששמעתי בילדות התקשרו לי בראש. יכול להיות שוה נשמע משונה אכל רציתי להיות איתם שם, על ההר מוסה דאג, להלחם איתם. הרגשתי שאני מנותק, שאני חייב למצוא את השורשים שלי ואו גיליתי את העדה הארמנית. בירושלים, בסמטאות. מבודדים, חיים עם עצמם - עם חם ונפלא. אני זוכר שהפעם השניה שהבנתי מי אני היתה בפסחא כשעמרתי בכנסיה עם חבילת נרות, הדלקתי אותה

הארמני. האומה, הקיימת מאז שנת 800 לפנה"ס,

הארמנים והחופש

התלבטות הבלחייפוסקת של זארה לגבי מקומן בחיים, הקושי שלו להיות בפוף למסגרת קפועה - היא החלק הארמני ביותר שבו. "חארמנים הם אנשי הרים", אומרת ויורזיט אוואקיאן, מורח ירושלמית ודמות מרכזית בקחילה שם, "חמשותף לכל אנשי התרום היא אהבה חחופש שלהט". ארמני אחר, ווהן, אומר: "אם תלך ברובע הארמני בירושלים תראח שורות של חנויות קטנות. כולם עצמאיים. הארמני אוהב להיות עצמאי ווא לא אורב שיש לו מושחו על חראש שאומר לו מח לעשות, הם

אעדיבידואליקטים". אנדה ארמנית עתיקה מספרה על מלך אתר שחיות לו בן שורר שקירב לשמיע בקולו. חנאר מסחובב מפוד לבדי תמיד חופשי. בטופו של דבר התרנו, עליו אבין וכשהניע חנער למירקן פירב למת לו את ברבתו. מוער ולכד בידו שפנים ונכלא במערת, בשהוא גיצא משם, אומרת האגדה, יהיה העם הארפני הוסשי, הנעך המשוחרה מכבלים זו כיהון של

התכנית".

את תוכנית הרדיו פתח זארה כמלים: -ערב טוב, דובר ומבין... אודה באמת, כאשר נשאלתי לא־אחת על־ירי ירידי היהוריים ארמני מהוז לא תמיר ירעתי מה אשיב". היום זארה אומר שהעברית החגיגית הזו היא לא בריוק הוא, -התרגשתי", הוא מחייך. התוכנית, בהמשכה, היתה חגיגה של פולקלור, של סיפורים ומסורת. זארה אהב כל רגע. הקטע שכו דיבר קצת פחות בבטחון היה כשהוא והמרואיינים שלו דנו על בעיות הנישואין של הערה הקטנה.

ביוו בנוכמבר הכא זארה יהיה כן 29, כשל לחיתוו. "נשים, נשים זה סיפור מסובך". הוא לא יתחתן עם יהודיה, גם לא עם יהודיה שמוכנה להתנצר. אני רוצה אישה זילדים, המון ילרים, אבל אצלנו. בעדה לא מתחתנים עם נסים מכתוץ. בגלל שאנחנו עם קטן כליכך אנחנו צריכים להתאמץ במיוחר לשמור על הייחוד שלנו. ארמנים זה לא רק רת, זה גם אופי ומנטליות שמי שבא מן החוץ לעולם לא יוכל להכין. יהודיות, אבל זה לא יכול להגמר בחתונה. הילדים שלי יגדלו בארמנית".

חרי שנת 67' התאחרה הערה הארמנית הקטנה בישראל עם הקהילה הגרולה יותר ביהודה ושומרון. הגברים הצעירים של העדה קיבלו סיכוי נוסף. הנסים הארמניות, לפי זארה, הן היפות ביותר בעולם: "אכל אין אצלנו סיפורי אהכה לפני החתונה, זה לא עובר".

בנו מביא לנו עוד קפה. יש זמן. וארה לא הולך הביתה, אין לו דבר כזה כרגע. גר אצל תברים עד שתתחיל הפגרה בתיאטרון, אחריכך הוא ייסע לרמלה, "להתפנק קצת אצל אמא שלי, לשכוח הכל". תקופות השיכחה האלה אחראיות לחלם גדול מן המשקל שלו. המזל שלו הוא שהוא גבוה מספיק בשכיל להיוח יותר מרשים ממצחיק. הזקן והמצח הנכודדגנוה מוסיפים לרושם הדמיסירוטוטי: .בכח שכא לי לפעמים ללבוש מידה 38, להיות הרון ז'ואן של כל המסיבות, אכל זה אני, עכשיו – בתקופה האחרונה – אני מתחיל ללמור לסכל את עצמי כמו שאני. הגודל יכול להיות אפילו

כיף, אותי לא מפספסים". הוא צוחק, מהבסן. זארה, למרות התורעה הארמנית המפותחת שלו, 'לא חי עם צלכ מעל המיטה. "אצלנו ככית". הוא מסביר, אף אחר לא ארוק". בכלל, המושג -הכנסייה הארמנית־אורתדוכסית", הוא מושג מטעה. הארמנים אינם פאנאטיים. הם לא מתקרבים אפילו לקתולים מכחינת האריקות. הכינוי נובע, כנראה, מן העוכרה שהארמנים היו האומה הראשונה שקיבלה את הנצרות באופן קולקטיבי, בשנת 301 לספירה הנוצרית. אכל אפילו כמושגים הארמניים החילוניים ביותר זארה איננו, כשום אופן איננו, ארמני אופייני. לא פיזיח, בטח שלא נפשית. .כן", הוא אומר, .אכל אני אוהב אותם, נורא אוהב אותם. יכול להיות שוה שגיליתי את כל הנושא הארמני כמאחר, משפיע".

17 Vinenio

第四个人的人的人的专家的人的

פרס ראשון מכונית סיאט מלגה פרסים בהגרלה מידית: 20 מכונות

אספרסו

2000 תהליטי אהבה

של קרליין 2000 מוצרי שי של קרליין

לרגל ההצלחה המסחררת של שחפו מינרל קומפלקס והביקוש הגדול, אנו מכרידים על מבצע פרסים ענק!

ההגרלה בקופה ואת בדרך לוכיה הגדולה!

ונות בנו הוא להואין. קני שחפו מינרל קומפלקס דש לך סיכוי לזכות במכונית סיאם מלגה וגם באלפי פרטים מיציימו בקשי את כרטים

ההגרלה תערך ב-31.8.86.

העניקי לעצנוך את ההופעה של השנה ומי יודע ... אולי

שמפו מינרל קומפלקס ההופעה של השנה

הצד הרביעי של

צ'רנוביליזם

נעוריו, בהיא תמיד היתה אשה חמה ואוהכת, ואם

למופת, אבל מאז צ'רנוביל היא מקרינה אולי קור,

ונותנת בונזו לילדים. אני חושב שהנשם הרוסי גרם לה

מביכים על מארארונה וזיקו, ממש הגזים עם

הצ'רנוכיליום שלו. פגשתי אותו כ"מקום בחוץ" מסכאת

הרגים הנפלאה של אהרון הרייג על חוף תליכרוך,

הקוקסינל החמישי שמאלה. והצעיר שלנו, אחרי שוילול

אומר. "תאמינו לי, הים הזה מלא רדיואטיביות, מלא

"תראה את כל הלכלוך הזה שיוצא מהים," הוא

אמא שלך מגזימה. והיתושים האלה, אתה זוכר

אבל כשפור מתפוצק, היתושים עושים חגיגות.

מה שאתה שומע. צריך לרדת עליהם ולסגור.

וראיתי שפניו של הבחור ממש מתרחבות בהנאה

וכאותה חודמנותו אולי אמשר לחמוף גם את

שולחים במה הוקולטים, מורירים את הכוחות מסביב

במאראדונה, התחיל גם להתאונן על הנוף:

"אתה מגזים קצח, לאז"

"צריך לרדת עליהם."

וצעיר אחר, שיודע כל מיני פרטים אינטימיים

להתחלף לגמרי".

וורא של רוסים".

מכה כזאת כמו השנהו"

להם את הכורים.."

ני משוטט לי בשבילים היבשים של הכפר, בימים החמים הללו, כשמיכסות המים יורדות עד כרי כך שכמה חקלאים מוראגים שוקלים ברצינות טוש אצל השכנים, ופוגש שם את ולמן הקשיש, אשר עונה בעיקר לשם ואמק. הוא משפטף מצינורו לגומות שיחי הורדים שלו, נאנח, ואדרכך אומר לעצמו, ואולי גם לי:

רבר כזה אני לא זוכר:" כיוון שזהן טבסט מובהק של זקני צפת, וזאמק אלי סנילי אבל בשום פנים אינו קוטר, אני עוצר לירו,

> מה אתה לא זוכר?". ארנו, תסתכל על הרשא, איזה צבע יש לוז"

ולמה צהובי."

ַ-קרות בגלל החום", עובה לי ואמק הקשיש, .זה

בנלל הרוסים".

שווסים הרטו אותנו. אני כבר שישים שנה ברשא, וכוה צבע עור לא היה, עד שהתפוצץ הצדינוביל הוח, ושתאום הרשא צחוב, השושנים טגולות, ועשרים תרנגולות ירוקות מתו לי כשבוע אחר. הכל

אתה מגוים", אני אומר לו, בזה רוזוק". שם דבר לא רתום בשביל רוסי. אתה אל תספר י על הרוטים, אל תשכח שאני כאתי משם. שונאי ישראל זה מה שהם. אינו אתה ראית לפני שבועיים פואום יוד גשמו פתאום באמצע הקיץ – היורה, ואיך . זה פתאום אחרי שנת בצורת, שהכינרת נהיית שלולית, פתאום נשם כוהו"

ג'רנובילו" אמר הזקן וסגר את הברז. אבל הם כבר השתלטו על הכור," אני מנסה

להרגיע אותו, "זה ככר נגמרו" ישחת נגמר," עונה לי זאמק, ירואים שאתה מור לעם הארים אין לך תכנה כאטום ואני קראתי רק אתמול נדבר של שלשום, שאטום זה נוק שעובר בתורשה, מהלות שעוברות לדור הבאו ככה שאל תתפלא אם "הנכר שלך יצא כהנאו והכל בגלל רוסיה"

ואו תפסתי שוב כמה נפלא כשיש לך מישהו שאתה יכול להאשים אותו, מישהו שאתה יכול לחצניע פליו ולהגיד: זה בגללו. כתובת מדוייקת לכל הצרות וומולות שתרע לאן לכוון את הכעם, ולא תבעם על משות אבסטרקטי, הם החלילה, כמו אלוהים למשל. את כשהוא מתאר לי את הפעולה חואת: במה הבעיה: הערכים כבר נמאם לנו להאשים, וכמה כבר אפשר להעצבן על הממשלה, על מומרות המרינה, על מוג לרוסה, ואו אתה תראה – פתאום אין יתושים ודים נקי האיר ועל אשפי הכלכלה השונים: וחנה, מתנה משמים רק צריך לנמור עלוהם בצדנוכיל, זה הכל... ואחרי לתובת ברורה לכל צרותינון הרוסים האלה און במלה הרחור מעמיק נוסף, הוסיף הצעירו

אה היתה כואת," מתאונו חבר שלי על אשתי שונש ולדוויים.

על אחיות וחולים

מהרורת החדשות הקצרה, המשודרת רק כדי שהצופים יוכלו לגשת למקרר או לשרותים כדי לאכול ולהפריש בין המשחקים, ראינו את רוברת האחיות השוכתות. שמה, אם אני ווכר נכון, היה מרשה, והיא הופיעה כלהקת־חימום, ממש לפני הופעתו הכלתי נשכחת של אמיליו

בוטרגניו, השר הספררי ששם להם ארבע. הרוברת סיפרה על מאבק האחיות לשיפור התנאים, ועל גחישות דעתן של האחיות בללכת ער הסוף" ומשפט שתמיד מפחיר אותי קצת). היא תארה ברגש רב את עוז רוחן של האחיות ששובתות יום ולילה מול ביתו של ראש הממשלה. .וכלילה" אמרה הרוברת שכל הסיכויים שקוראים למה מרשה, בלילה הן ישנות בחוץ, על מזרונים, גם כשבחות, וגם מגיעים

אליהן כל מיני טיפוסים מסויימים ומטרידים אותן..." תמיך אני תוהה מי הם אותם טיפוסים מסויימים, ולפעמים מתגנב אלי חשש שאולי גם אני טיפוס מסויים: מכל מקום, ברור שאהרי השירור כבר ידעו כל הטיפוסים המסויימים בירושקים שיש כמות הגונה של צעירות חביבות שישנות בועץ, מול ביתו של ראח"מ, ואולי צמאות לקצת עירור במאבקן העיקש, על

ווה מראה לכם שגם אם האחיות עווכות את החולים, החולים תמיד מוצאים אותן כסופו של דבר.

19 Hipebio

TIVI LEGULI

בית יושכת רימונה, אשתו של צכיקה. שני 🛔 הילדים הקטנים בבריכה של המושב. הגדולים אינם. "הגעתי למצב של התמוטטות נפשית", היא אומרת, "אפילו את התענוג להגיד 'הארה לי' כבר אין לי. כל הזמן משחקים משחק. לי טוב, לכפר רע. וכשמשחקים את החיים נאופן קבוע זה גורם להסתגרות, לכיב נפשי ופיזי. למה אגי נשארת פה? אין לי כוח נפשי לעזוב. הגעתי לפה לפני עשר שנים עם שני ילדים והרבה מרץ. היום יש לי ארכעה ילדים, ואין לי כוחות להתחיל בתוץ הכל מחרש.

צכיקה אומר שהכל תלוי נגורם האגושי. אני לא מסכימה איתו. אם לפני עשר שנים היו אומרים: יש לכם תקציב, מלווים ומדריכים, והייגו יודעים שבארבע השנים הראשונות יש לנו אכא ואמא, הכל היה שונה. אכל ככר כשנה הראשונה, אחרי שהחלו להצטכר חוכות, התברר שהאנשים הם יצורים שמפתגלים לכל דבר. היות שחיות את הרגע, אם הם רואים שהכלל לא מצליח, אז הפרט משתלט על הכלל ומגצל אותו. זה נראה לי טבעי. הטענה שלי מופגית אך ורק לסוכנות שלא התערבה. אם כעל המאת לא עשת לזה סוף, מי אני. שאין לי מושג בענייני ניהול וכלכלה שאעשה

צביכת: בנה מתחילה הנועות. האבא של הכפר זה לא התנועה ולא הסוכנות, זה האנשים שכתוכו. הם מת שקרה, שהמוכנות ומשרר החקלאות וכולם הרימו המדינה. וכישלון אף אחר לא אוהב שם.

דבר שילמה. הסוכנות אמנם שכרה שירותי חברה חקירות פרטית כדי לחקור את מצבם הפיננסי של העוזבים. אבל החובות לא נגבו. כך נתגלה שאחר מהם קנה משק יקר במרכז הארץ, ולא העלה על דעתו שקורם הוא צריך לשלם את חובותיו. ער כה לא נגעו בו. וכך גם קרה שחברי מושב אשר החזיקו דירות ועסקים בעיר, מיהרו לרשום אותם על שם אנשים

העוזכים, שהמושב יתכע לדין את העוזכים. במועצה האיזורית אומרים שהתנאי הזה מוליד מצב מגוחך. ברגע שהמושב תוכע חבר שרוצה לעזוב, הוא משנה את דעתו, מחליט להישאר, והמושב נשאר תקוע איתו

ד היום חששה החטיבה להתיישבות

במוכנות לאלץ חבר מושב לעזוב, גם אם

היה ידוע לה שאינו מתאים לתסלאות ופעילותו התקלאית רק גורמת נזקים כספיים רבים. השיקולים, מתברר, היו בעיקר פוליטיים, וגם כאשר ניסו מתיישבים לעזוב ביוזמתם, מנעה זאת הסוכנות בהפעלת לחצים. הסיסמה היתה איריאולוגית:

"המערכת קיימת כדי להושיב יהודים בארץ־ישראל ולא כדי לפנותם ממקומותיהם." מעבר לסיסמה, מחירי העגבניות והפרחים. נוכחותם של המתיישכים בשטח מהווה הצלחה האכא והאמא. אחר־כך יכולים לעוור הרודים והרורות. ולהיפך, הסחלקותו של מתיישב נתפשת ככישלון של

"כשהגענו למכורה היינו נאיווים. היום אנחנו יודעים איזה חלם זה. המצב שלנו דומה לילד שקיבל מהאבא העשיר שלו מרצדם במתנה, בשהתיקונים והדלק לא מעניינים אותו."

יריים, הם לא היו מטוגלים למנוע את מה שקרה במושב. הם אפילו לא פיקחו על הכטפים שלהם. אבל האחריות נופלת רכן על אנשי חכפר." ריכונה: "אכל האנשים הגיעו עם מוטיבציה."

צביקה: "נכון, אבל מוטיכציה אישית, לא של מושב שיתופי. כל אחד רצה לחיות לבר, להרווית לבר ולהיות מיליונר קטן לכר. הוא לא רצה להיות מיליונר יחד אתי. אם הוא היה רוצה להרווית איתי, הכפר הזה הידו פורח. לא עורו פה אחר לשני למרות שכולנו היינו וותומים על ערבות הדרית. מי שהיה נוכל יותר גדול הצליח לחיות על חשבון הכלל. אנשים החלו ליהנות מהמפלצת שנוצרה, ועכשיו קשה מאוד להשתלם

רימונה: אני לא סריאת לוה שהיתות. אנשים שעוברים וחיים לפי הכללים, אין לחם אפשרות קיום. חרי משכורת שלמה חולכת רק על מוגן, וכאן אייאטשר לוויות כלי מוגנים."

צביקה: "הערבים היים בלי מוגנים. אדם רוצה מזגן, שירורית ריסנה. לא מרווית - אין. זה המוטו שלי. ארבע שנים חגגו פה, אכל זו הפעם הראשונה שאין . יותר סיפודים, או כן, או לא וגם הכן יהיה כל כך קטן שצריך יהיה לכלכל את המעשים בתבונה וכזהירות." רימונה (צוחקת): איוו אושטימיות יש לו."

תווער הממונה של המושב, שצביקה חבר כו, זה מין רערה קרואה שהקימו המוסדות לשיקום המשום כהסכמת התושבים. מנסים לשנות. גם מי שרוצה לרמות – היום קצת קשה לו. אין את מה. שש משפחות עומרות לעזוב. העזיבה גם היא סיפור בפני עצמו

אנשים עם תוכות גרולים קמו והלכו. חובותיהם גפלו על המושב. הסוכנות היתת מוכנה לשלם, ובסופו של מכורה אינו רגם מייצג. אולי טמן ימני של

הקטסטרופה. פצאל, לעומתו, הוא אחד המושבים המעטים ככקעה שמצבו טוב. המושג "טוב" שווה ערך ל"לא וזייב כסף". על רווח אף אחר לא מרבר. בפצאל, כמו במחולה ובעוד מספר ישובים, הגיהול חקין. האגשים נותגים כתף. מוכדים מכוגית חושה וממוזגת כדי לכסות את ואבם במושב, אבל גם הם יודעים שלא השחיתויות נוסח מכורה הם אלה שרירדרו את המושבים לשפל כו הם שרויים. ברור גם להם, שאם העונה החקלאית הכאת תחיה רעה כגלל תנאים אובייקטיכים, פצאל כבר לא יוויה ישוב לרוגמה. אין

. לה תכנון משקר, אומר אדם שהיה מעורב בניתול אחור המושבים, עצריך לחבין שבמצב החקלאות היום אם אין לחקלאות הבקעה יתרונות ברורים, אין טעם לעסוק בה. מי. צריך את חעובניות. של חברה או פכורה: לדעתי יש היום עורף של נצור הקלאי בוציכת תחופים. מספים עונה אחת גרועה כדי שהויבות ההיכיות יתנו למושב מכת שאין תקומה ממנה צריך גם לוכור שהבקעה מאוכלסת בחקלאים ערבים שמצימים את השוק בתוצרת זולה, אין פיקות על המחירים שלחם וגם אין מי שיעמון, בכביש ויוזרים את הטברים שלהם עם הסוורה. המושבים לא יכולים לותמודר בתחרות תואת, אחר הסיעונים הטפשיים סשמעתי הוה שאם בפקת על יהם הם יעזכו את החקלאות ויחפכו למחבלים. וה שיעוני"

. המחשבה להקים כבקעה עשרים ואחר ישובים במבנה הומוגני על עשרים־שלושים דונם ירסות לכל אי־אפשר להשתית את המשק רק על גידולים לא יציכים. אחר כך נטעו מטעים והביאו חממות לגידולי פרחים. גם זה לא מספיק. זה לא הולך. לא יתכן שכל אחרים. זו הנורמה, וכזה ברוך־כלל נגמר הסיפור. הזמן גרוץ לסוכנות ונבקש כסף. מה זה פה, מושבות כיום דורשת הסוכנות, כתנאי לתשלום הובות הברון? אבי לא כועם על הטעויות שגעשו בתחילת הדרך. אלא על מי שבמשך שנים לא חשב ככלל לתקן

בקעה, אחד המסומות הקשים ביותר בארץ ליישוב ותקלאות, זועקת לעזרה. מושבים מתרוקנים. ילדים גדלים כחברה מצומצמת. בגיל תיכון הם נשלחים לפגימיות במרכז הארץ. רימונה נבו מספרת שילדי הבקעה רואים בעיר אשה בהריון ושואלים מה הבטן הגדולה הואת. אני צוחקת. היא לא. ברור לכולם שכל משפחה ממכורה שעוזבת, כורתת את הענף עליו יושבים שאר הישובים. כרי לעצור את תהליך ההתנוונות, צריך פיתוח. עוד משפחות. כדי להכיא עוד משפחות צריכים עוד אמצעי יצור. גב חוק יותר. לא תלות בחוסר היציבות של

המרכז לחקר ההתיישבות הכפרית והעירונית ברחובות חקר בין השנים 1962-1980 את שורשי המשבר של מושבי בקעת הירדן זאת ניסיונות השיקום שהחלו למעשה עוד ב־1979. מימצאי המחקר מיישבים ומתיישבים" פורסמו זה מכבר, ותמונת המצב כפי שמצטיירת היום היא רק המשך לתמונה שהעלו התוקרים. במסקנותיהם הם גם מסבירים מדוע. תכנית השיקום, כפי שנכרקה על־ירם, זכתה לביצוע חלקי בלבר, המרכיבים העיקריים שלה לא הוצאו אל הפועל בשלמותם או בחלקם. לרעתם, ההצלחה היונה מוגכלת גם לו זכתה התכנית לביצוע מלא. שכן היא לא תאמה את אופייה ויכולתה של החטיבה להתיישבות של הסוכנות שוזיתה צריכה להפעיל את התכנית. קל וחומר, התכנית לא הותאמה לתכונות היישובים וחמתיישבים ככקצה ולא סיפקה תשובה

בכניין האיחור החקלאי כתל־אביב – שם הגו את רעיון הקמת היישובים כגב ההר של הבקעה – ממרבים להגיב. בטוכנות מעריפים לעבור בשתיקה על העבר, רוצים לפתוח מהר דף חדש. לניסים זווילי, ראש חסיכת ההתיישבות כסוכנות, ברור שבלי מיתוח אפשר כבר עכשיו לנסנף את מושבי הבקעה לשלום. כרי לפתח צריך כסף מהממשלה, שתסטוג את הדבות המושבים, ואו תשתרך את כספי התטיבה להתיישבות לפיתוח. יש תכגיות: להוציא עשירית מהמתיישבים ממעגל הייצור התקלאין לפרוש את תובות המושבים על עשר שנים: לתת סררים גדול יותר לראש היהורי שימציא מטנטים לגירולים הקלאיים חדשניים בבקעה. כל נה מצוי בתכנית שחונשה לממשלה וטדם אושרה. מצר שני, מסתייג זווילי, צורת הזדים שאנחנו מנסים. לקיים כמושבים לא יכולה להיות מבוססת על כפייה איריאולוגית. הגעתי למסקנה שאם ננסה לבשה עד אידיאולוגי, הם כבר ימצאו דריך לקעקע אותו סבפנים. מושב זו תפישת עולם, ואין לי שום עניין לכפות

א'מרופו תפישת עולם. כשהגיעו ילרי מושב פצאל למצוות, אחת ממשימות הבר מצודה שהוטלו . עליהם היתה גירול דונם אבסיחים הנירול הצליח והיה רוות. כששאלו את הילדים מה הם רוצים לעשות בכסף, התעודר ויכות. חלק טענו שכדאי להשאיר את הכסף בקומת המושב כיוון שחריבית רומקת. אחרים תבעו להוציא מיד את הכסף כיוון שאירגון הקניות עלול לונומוטנו. פעם היו קונים להם כדורגל.

מיכל קפרא

RED CLUBARTE ARCHIP LENKIN ETTEPE הוא הנהל את העניינים כמו מהמעוד

טלפון מהפכני נייד בחיוג ישיר

unerig 20

אדיוות הבשחון של שמי כז

מעלשינו תוכל להשיג אזר השמנים המעולים של מי באריוות מעתה הקבלשות השמנים הפובים

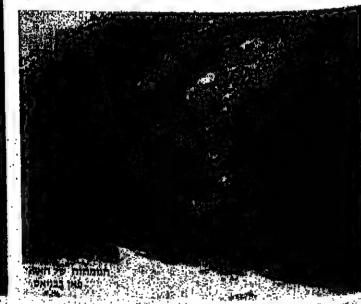
37. אל הבניאס הוא נחל חרמון

ווני פון, שנתן את שמו למקום המבורך הזה. (וגם לחליל הרועים).

תליל העליון מלא בתי הארחה בקי בצים, מלונות במטולה ובצמת שי שמתו לארח את המפשים הישראלים בקין. מי שארהב קבופיונו וליווח בבונגי לם, יוכל לעשות ואיו בחורשת טל. כל מי שקיבל את ההחלטה הגורלית לו בראשו. כמו הרועים והעיזים הוא לדות ולעסוק בספורט ההליכה, שוכן בתוך מערות וכמו הרועים הוא שתא האופנה חכי חדשה בארצות חי חיי נדודים ואותב את הננינה ואת תבית, יוכל לעשות זאת בשמורות קול חחליל. מן החורשות והמעיינות השבע שבארץ פלני מים. ללכת בקיץ ביוון, הגיע לארץ ישראל עם חכוב-לד חבים, והפעם בשמודו הטבע של שים החלניסטים, במאה השניה לפני מלחדמון, והוא הבנאס. מלחדמון, והוא הבנאס. אל שמהדו הבניאס מניעים בנסיי אל שמהדו הבניאס מניעים בנסיי פאו ופסל של אתובדוו, ניממת החרים שה מיורחה משמורת הדן. נוסעים פאן ופטל של אתובתו, נימפת חחרים

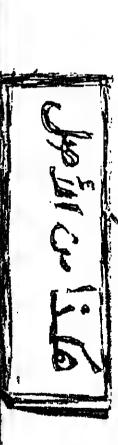
הטיול בשמורת הבניאס עץ תאנה גדול ויפה צומח בפתח חוסמת כיום את מוצא המים מקרק־ מהכניסה לשמורה עולים בשביל המערה. מעליה, שביל היורד ממבצר עית המערה. ין החרמון לבניאס עוד אפשד חטיול בשמות הבניאס לתפוש את הזנב של האביב מהבניסה לשמורה כל ההיכנס לקיץ על פלני מים. נמרוד בתוך חורש טבעי צפוף של מדרגות רחב העוקף את בריכות מקר רות הנחל, ועולה לעבר מערת הבני אלונים מצויים ואלה ארצישראלית. נשמרת הבניאט, נחל הרכנון, אמשר לכלוח וום שלם, בטיולים ובשחיה. אס. במצוק, מימין למערה, חצובות בימי קדם נבע הנחל מהמערה, ועתה חמש גומחות, שריד למקדש תאל הר הוא נובע למרגלותיה. מפולת ענקית

> במיתולוגיה היוונית משמש פון אל הרועים. דמותו חצי אדם וחצי תיש. רַגליו, ו'גלי עז, זקנו, זקן תיש וקרניים עד 2 ק"מ עד צומת שיאון. פונים אקו ובעברית – חד. בניאס, חשם ישים ואחרי נסיעה של 3 ק"מ מגי הערבי של חמקום, שימר את השם \$ פים לשמורת הבניאס. חונים בכניטה. היווני פניאס. בתוך הגומחות עדיין

STAVA

graph of the first the state of the state of

נשים שוטפות חוטה בארץ ירדן וחדמונים צילמה: שי גינות, רשות שמורות הטבע

7 71:

המים, למתנה הצבאי הסורי שהיה בבניאס עד 1967.

unealo

יוטפוס פלוויוס כותב שהיה זה היכל

מבט ממעוף הציפור על מקור הב׳

ניאס, הבריכות והחורשות. חוזרים

ויורדים אל מערכת הבריכות, באיזור

הנביעה של הנחל. לשתוח מים מה־

מעיינות. לאורך הבריכות עובר שביל

שיש לבו.

סח למצודה הצלבנית.

השביל ומשך לאורך הגדה המיזר-

● אל הפיתות כטחות הקמת מכאן עולה השביל במדוגות של אבן אל טחנת מטרוף. כאן רואים את טחנת הקמח היחי-

המסתעפת מנחל חרמון. סמוך למסער

תושבי הכפרים הדרוזים על החר-

לא להחמיץ את האשד שבפינה. תחת הטחנה, בסבך הצמתיה, נופ־

פעריות יער מכפר גלום ומיץ תפוחים מקרית שמונת. הדרכח והדרך לשם עוברת בקרית וחכוונה לפינות החמד חקרובות, תקבלו במיטעדה. פתוח מ־11 בבוקר עד 12 בלילה. שיכשוך בגריכות הטבעיות. טלפון מצל יוקי אבישי. 069-49251 טיול מפורט לאורך החצבאני

וביא בהמשך הקיץ. מסלולים

קים ותומם נע בין 19 ל-21 מעלות.

הבריכה מוקפת צפצפות וערבות, תא־

נים, קנה ופטל. קצח קר בכניסה אבל

כשמתרגלים זה תענוג. מהשתיה

במים הרעונים והנקיים האלה יוצאים

תית המפל. בתחתית הידידה מיפתעף

• השביל הראשי ממשיך במורד

השביל לשניים.

הגליל תעליון: דני שמך מפלני חדן,

במדרגות על תורבות החומה הצלב־ מהטחנה עד לגשר עץ וצלכים כ־250 נית, אל וחבת הקבר של שייח סִידִּי מטר. זרימת מים חזקה באפיק שחזד איברהים, שהיה האחראי על המידות בו כעשרה מטר. לאורכו, הודשות של והמישקולות בשוק של בניאס בימי דולבים, צַפּצְנות, ערבות, תאנים, שיר השילטון התורכי. זהו מיבנה קבורה חי פטל, מליסה ונענע. עוברים על נשר העץ לשביל רחב על הגדה הים כיפתי הבנוי סביב עץ אלוך תבור זקן. מימין רואים את בית־השער שב־ חומת בניאס הצלבנית. זהו השריד נית, בגובה 5 מטר מעל המים. לאתר 200 מטר מגיע השביל ל-בריכת הק המרשים ביותר שנותר מהמצודה. צינים" היא בריכת המעיין המתוק -עין חִילוּ. מעיין עשיר שמימיו מתו

הוא בנוי אבנים גדולות ומסותתות. נובהו של החדר כ־7 מטר ועובי קירו־ קבועה בקיר כתובת ערבית מסוגנות. חרותה על לוח של אבן ניר. תחדר השמאלי שימש כבית תפילה מוסל-שביל אחד יורד אל נשר נהר הבני- מי. זאת רואים עפ"י ה.מחרב". הגומ־ כמו חדשים! ליד בריכת עין הילו ער

מת מתחת לריצפת בית השער. מכאן

● אל הבריכה והמפל גשר בטון שהסורים מוצצו בוסיגתם דת הבניאס לאורך תעלת המים עד ביל הראשי יורד במעקף גדול ובעקל־ מהבניאס ביוני 1967. שהיא חוצה את הכביש הראשי. ממד מכאן עולה השביל במדרגות עץ שיכים עם הכביש הראשי דרומה כ-

חר שהוא עובר כמה עשרות מטרים השתיה בבריכה. הולכים בשביל שער בית, על גשר, עם מראה יפה וחוזר בטבך של דולבים, צפצפות, תאום, בר דרך טראסות חקלאיות, וטועות במעלה הגדה עד תחדית המתל.

דגי שמך מהדן אל הצלחת שורה מצפון על מסעדה יוקי אבישי משבים על אי בין עצי ערבת, משכשכים בבריכות מים טבעיות והתפריט על טהרת תוצרת

חדשה. שבת אפשר לשכשך בבריכות מים טבעיות ולאכול פורלים, הלא הם דגי השמך, ישר ממימי פלני הדן הקרים. רק בנליל העליון יש תענוגות כאלה.

אחרי קרית שמונה מונים מורחה, ימינה, כצומת המצודות. מאה מטר אחר חפניה לקיבוץ הגושרים יש פניה שמאלה, צבונה,

בכביש משובש בין מטעי אבוקדו ירוקים אל מיסעדת דג מחדן. אצל בשמורת דן חבאנו בטיול 13).

החקלאיות. ממזרח להם יש קטע תיו כ־2 מטר. מעל לפתח הדרומי

אס וחוצה אותו לעבר בריכת השחיה הה בקיר הפונה דרומה, לעבר מֶכְּה. שהתקינו כאן לטובת קציני צבא סר אמת המים היורדת מהבניאס זור־ ריה במימי המעיין המתוק" – עין חילו. על המשכו של השביל בטיול השני המוביל גם לבריכה ולמפל הבנר

השביל, שבו מסתיים טיול זה. פו־ פך הכביש לשביל עפר כבוש ולאחר 150 מטר מגיע אל מתחת גשר ביילי עליו עובר הכביש הראשי, מהבניאט לכפר מסעדה. בקצהר האחד ושען הגשר על מגדל פינתי של תומת בני אס הצלבנית. תחתיו מונחים שרידי

צלבני גבוה. המגדל שלט על גשר המעבר היחידי לבניאס, ובעת צרה ני־ תן היה לחסום באמצעותו את הכני-חית מתחת לעצי דולב גדולים ויפים. הולכים עוד עשרות מטרים ועוברים מתחח למיתקן שטיפק חשמל, בכוח

דה בישראל, שעדיין פועלת בכוח המים יורדים אל הטתנה באמה

דה, ומגיעה אל גג הטחנה. מהגג נופ־ לים המים אל המרחף ומניעים שני גלגלים הקשורים אל אבני הריחיים.

מון, מסעדה ועין־קיניה באים לטחון כאן את תבואתם. עתה, עונת קציר תיכוים למרגלות החרמון. ליד הטחנה יש מאפיה ואם המשפחה החיה כאן אופה פיתות דקות וגדולות. הפיתוח

לים מימיו של אחד הפלגים מנובה ארבעה מטר. שביל עוקף מגיע אל האשד הזה וחזור אל השביל הראשי כעבור 30 מטר. עכשיו יורד השביל תחת עצי

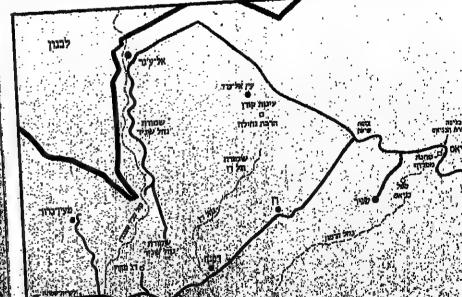
צפצפה, אגוז המלך ולימון. במקביל לשביל, תעלת מים הצונחת במפלים מלאכותיים קטנים על פני הטראטות במרחק 200 מטר מטחנת מטרוף מתפצל השביל.

אל גזע אדיר של דולב. השביל עוקף את המגדל הצלבני וממשיך מזרחה, על הגדה הצפונית של נחל טער. לא־

בר השביל על גשר עץ ארוך אל הגדה השמאלית (הדרומית) של הבניאס. ממשיך השביל צפונה בתעלה חפורה אורך הגשר כ־20 מטר והוא וישען על וחצובה ברוחב 8 מטר לערך, המלווה עץ דולב גדול אחרי הגשר, השביל את חומת המצודה. בפינה הצפונית שיך במורד הבניאס לעבר טחמת של החומה יש בית סורי גדול ויפח. קמח נטושות ולמפל הגדול. מניעים וה שמאלה ועולה על כביש אספלט וממש מעבר לכביש – מגרש חחניה להתפצלות שלושה שבילים. השביל העיקרי סמוך לנחל. השני נימשך שמאלה ממנו והשביל השלישי תוצה את הפלג העיקרי של הבניאס בתוך לקתת בגד ים ומגבת, גם שמן שר זוף. הולבים לטחות הקמח מטרוף טבך צומח ויפה. הולכים בשביל הש־ לישי ועוברים בדרך ליד שתי הטח־

שעל שפת הבניאס. איך מגיעיםו כמו בטיול הקודם או כך: הולכים ממיסע" תוואי צינור תנפט (בטאפליין") והש שהיא תוצה את הכביש הראשי. ממ" תונים (סרפנטימת) אל הבריכה בתח" 50 מטר ואז פונים מערבה, לפי הש־ לט, אל טחנת הקמח, לאורך תעלת המים. קונים פיתות טריות, לאחרי

הרדופים ושיחי פטל, מגיע השביל עצי אגוז, לימון וצפצפה. חשביל ער פטל, מגיע השביל ער עצי אגוז, לימון וצפצפה. חשביל ער השביל השני יורד יו לטחנת קבות הרוסה. מהטחנה עולים בר אל הגדה המיזרחית של הנחל. ● השביל השני יורד ישירות אל

שמורת תבויאם. פתוחה בל יום מופ עד 4. חבניסה בחש" לום: נ:ן שקל למבן-גר. 55 אגורות לולו: אותן שעות מתוחה ודמי לויסח בשמונה שת של אלונים פתי קים וכה כשאים, אום וסלו: מים, ון לאום: מזון וחומן לליות לילה: פל מאום: מזון וחומן לליות לילה: פל 1906/1906 (1906) 1906/1900 לחיות את הדברים הטובים

Tuborg beer

מובורג - הבירה שמעדיפים באירופה

The state of the s

שטח פרטי רמי כרמי

(מעם שלושור) (פעם שלושות) \$4 וק

ינני מסכים עם הדעה שאדריכל הוא ריקטטור המכתיב לאנשים איך לחיות. הקל־ יינט – מוסר או ארם פרטי – נכנס לך לעצי מות בתהליך העבורה. בפיטול, ציור או מר סיקה לא מכקשים שתזיז משפט שמאלה או ימינה, שתשנה. אפילו האדריכלים הגדולים ביותר לא כנו יותר מ־30% ממה שתיכננו. השאר נשאר אולי בספרים. אבל זה לא כמו פרטיטורה שאפשר לכצעה . בעוד שלושה רורות. וזה מתסכל. ארריכל צריך להיות מאד מאוהב במקצוע, וחצי משוגע, כמו סולל כבישים בגדור העבודה, אחרת לא יחויק מעמר, הקיום שלי, מתבטא רק במה שאני עושה ועם השנים אני מתחרה יותר עם עצמי ופחות עם אחרים ודרך המקצוע, מתקרב לעצמי יותר ויותר.

כשאדם מתקרב לעצמו, כוח הריכוז מתגבר, זה שמנגנת כמו ביום חמטין, למרות שכצבה יש לי נפיות טיול פנימי אל תוך האישיות שניוון מהעולם החיצוני. משפניות, אוהב לחשוב דואלוות, למשל שמה שעושה המאבק המקצועי נהיה יותר אכזרי כי החברה יותר את הנוף המדכרי של ירושלים זה המים שהיצו מחושבת וקרה, חברה שאיכרה את האוטופיה ולא בהרום שתאבן הגרובה הוא כעצם ום קפוא שהחלות מוכנה לכזכו מאמצים וכותות על חלום. מי שהלך הנורדים עלחם מנות ת"א עשוים ממשהו מוצק לייבש ביצות לא עלה חושוב כלכלי ומי שעשה את שנסה והמר לחלק חזית גימנסיה הרצליה, מערכת הקריטריונים שלו היתה שונה מהיום, הפסל הישראלי הכי אתוב עלי הוא הלמציאות בתואים הקשום של תעשית הבנייו דנצינר, שבאמנותר הי את המקום, מרכב אלי מן הישראלים מהמלחמה האת אני חוד הכיתה שבר שקיצירתר נושכת רות המקום, לא בצורה קרתנית או כלין ובכתו לא נותר אלא לאמון את התתיכות ולכנות

អ្នកឧត្តាល់ 28

ניסון (הסך קחול) במשך היום צריך לנסות ולחעביר חלק מזה בבדה וסנטמינטלית אלא בסגנון תיא הקפנה דים במחים לאנור בות בון לשוב למלחמה או מאר אותב השמש, החדות והיובש: אותב מוסיפה ספרו ית הצוצוה. את כאך כב המסיפה שלו בנות כמו בנין, בל המק

אברי מסתורים בתוך המיכנת הזה ואני מרגיש בבית. אני אותב מוטיקה, עד המודרנית. כשאני מניע ל־12 טוניםאני עומר בפתח, רגל אחת כפנים והשניה נשארת בחוץ. אוהב ג'אז, חצוצרה וקלרינט. היום כבר לא קורא רומנים. מתרכז בפילוסופיה של המקצוע, מיתולוגיה, אמנות, לא מרכה לקרוא שירה. הצר הויוואלי שלי חוק יותר מהמילולי, מעדיף לתכנן חמישה כתים מאשר לכחוב מאמר. טלוויויה אני רואה כמו מניאק, זה הבסוויטץ" בין

המשרד לבית. לפעמים הטלוויזיה מכניסה את החיים בדלת האחורית. ראיתי תכנית על מוכר גלירה שהעיריה לקחה את רשיונו ואין לו ממה לדתקיים. כשתיכננתי את כנין בית המשפט העליון חשבתי עליו. הוא הגיש בנ"ד והנה הוא מגיען מיוזע ומבולבל, לבנין המהורר, יום שלם הוא מבובו ואין לו כסף לאכול במונון, הוא הביא מחבית סגרוויץ, עמוף כניד עתון, וער שלא תיכננתו את המקום בו יכול האיש לפתוח את בילר העתון ולאכול את הסניוויץ", לא היה

כבר כמה שנים אני חי על פקלאות כדירה סבורה כנוה אביכים ומתכנן בית בררצלית. כנוה אביקים הכתום שחים בים של אספלט ומגדשי חניה וכשיוררים למשהן למקום שבו היתה צריכה להתרחש עירו אותו במרכון המרחק בין פית לבית גדול יותר מחלל היכל התרבות. זה לא חלל אורכני המתוכנו לכני ארם. פת המכוניה היא השחקו הראשי. כדי למלא

על בה אתה מרגיש אשם ז יטכל הזכין אני כיתנהג לא <u>נכון. כל חיי אני הולך עם האשמה</u>

מהאשים אותבים אצלךו לא יודיג לכנה אנשים צריכים לאהוב אותי. אני טיפוס חם אבל היאלת צריך להיות כאד עבוק, לא מבוסם על הוכחות יומיומיות. אני לא אדם שיוצר

מה החקרונות שלךו אינני יודע לתת הרגשה שאני מקשיב. אני מסוגר ולפעמים לא קורא <u>ומן את המפה ודורך</u> לאניטים יגל יבלות.

איזו תכונה מאפיינת אותךו עקשנות.

<u>מחאתה מאוכובו שלא הצלחתי לינשות שום אשה מאושדת, ולא מפני שאני מתפרפר או</u>

פתה אתה נאהז בילדים שלי. מה מאס לדו <u>דברים מזוייפים, העמדות פנים, אין לי זמן להתעסק ב-כאילו".</u> <u>מהמצוא אותך מהכליםו קיטים, חיוכים שרק מרוחים על הפרצוף, תופעה של ראש קטן.</u> לפי הייח רוצה להחטיף סטירהז לאלה שעלו על הגדה המערבית, קילקלו את הנוף, בנו

> מה משעמם אותרו כל דבר שאין בו עומק, כל דבר שטוח, מזוייף. מתה אתה מפחדו בכל פעם שאני צריך להופיע בצבור אני קצח מפחד.

מה אתה שונאז <u>כמעט את הכל ואוהב כמעט את הכל.</u>

<u>מולצות וקיטש ומדברים בסנטמנטליות על בית לאומי.</u>

בה מרגש אותךו <u>חוץ מהמקצוע</u> נשים.

מה ישראלי בעיניךו <u>המשהו הישיר, קצת מחוספס, לא שלם, לא שלו, ההפך מגלותי.</u> מה אתה שונא בארץז שמאבדים את ערך העבודה, הפרופסיונליות, ההתמסרות, הרצון <u>לעשה דברים הכי טוב שאפשר, ומחפשים קיצורי דרך, פטנטים, שייראה כאילן.</u> ַ בו רצית לתיות כשתיית ילדן צייר. השילוכ כין החנוך הסוציאליסטי לרצון להיות אמן

<u>לה ווואה את השתר עולה וורדרד ממדבר יהודה ומהמחנה הבריטי בקעו צלילי חמה</u> <u>הולולים והתכו את האוויר הצלול וצלליות שחורות של נשים ערביות, ולראשיהו סלים</u>

ם בעינוך אשה יפהז שיש לה אוד מבפנים. וגם צורה התנועה של אשה בחלל מאד השובה

מהעוד חיית רוצה ללמודז לנון על קלרניט <u>ואיד לבובו זמן בצורה אלננטית.</u> אילו יכולה, מה היית משנה בעצמרו הייתי רוצה שיהיה לי חוש הומור כזה שיאפשר לי.

> שנישאו. אשה שמתלבשת ויורדת לסופר - הופעתה ל מודנשת אותה אשה, בסימטא בעיד העתיקה, לעיה יישמעו עוד לפני שתומיע, וכשתיכנס, תמלא שכותה את חלל תסימסה, היא בתוסיע" ותראה איך לא משתפנת בעיני אחרים, ואתיי שתעלם. יישמעו מוו שתיחשת בעיר טובה, הרחוב הוא מיידי, יוצאים שאו ובית והעיר קורים על המיפתן, זה לא דהרה מסתית, ממקום למקום ולראות הכל במהידיות של 60 אש אנחנו מתקרנפים כשנים האתרונות: האלשקארה לא עורה לעפות אנשים נעימים יותר לשני חיים במזרח עם תרבות המערב, תרבות של שורה שים, את, תתכנסות, אנירה בחוך חבית: מולנות הים תיכונית יותר מוחצנה, לכן כיוון

יור ים תיכונית לא יורדת לחוף לפארק אלא משכשכת רגליה מוד הים, כמו יפו, עכו, עולית, כמו ת"א בצעירותה. ינשו נמקום לרוץ ברוח, עם שער מתנפנף ושמלת כותנה לנול, ת"א אוכלה רשא מחרבנת שיכונים.

שנמת את החלל האנוניםי הזה צריך לחיות איב ובאיםליה נוצרו הכיכרות היפות כיותר. החוץ צריך להיות יותר ריטואלי ומעורר, מקום שנעים להיפגש כו, כמו שחיתה ת"א כימים שמיתחה את תרבות תמדפטות ותחודונפית, אבל אנחנו: מאכרים את זה.

ח"א מתקלעת, מתבלה לא ימה מהחלום של עיר גנים רינמית על התולות לא נשאר הרבה. השימור תנוסטלגי אינו נעשה כרוח העיר שהיתה, ועלול להפוך לשמלץ, הרסני לא פתות מהבולדוורים שהרטו את הגימנסיה, משחו בסגנון מחקחק, מצשעצע, לא אוטנטי. העיר מתפוצצת, מתפשטת על השרון, אוכלת את המשכות לארוחת כוקר. את הכתים האנונימיים של רמת אביב אפשר למצוא בהוצליה ונתניה רחובות וראשון ובתוך העיר הלחץ נובר, משניות, כמו ארבת תוקמת אנוזה. סנדלי דנוור וכל זה - זו הנשמה מלאכותית למי שקיבל התקף. אחרי שחירבנו את החוף עם בתי מלון, מנסים לכפר בפארקים ואנשים וושבים שחיא זה חיק הטבע לפיקנים ים לא צרוך פאיקים הוא מספיק חוק בלעדיהם. חעיה קיבלה קומפלקט, רוצה לרדת לים עם פרחים במקים בגדיים ציר חיבונית לא יורדת לוער בפארם אלא משכשפת רגלות . לא ניראים לי עירומים כלי ציורים, אני אותב את בינוך אים, כמו יפו, עכו, בחלית, כמו תיא בבעיוות.

עקשוו במקום להוץ ברות. עם שטר מתנפנף ושמלת בחתנה לבנה, ח"א אוכלה רשא המתהבנה שיכונים אך לושקשורה מפסלה חללים לא בבון אפל זה מקצוע איטור, כמו צ'ורגם. ביה טוב הוא ביה שלא הקבוץ איטי כמו אותנה בין שוב הוא בין שק נינמר הוא זיי וכל דור יוצריבי משקע, משאיר מימנים ואם לא נרוץ כאו משונעים עם הקח וחן וסור, מכר יותריי מקדר, אולי נגיע להה כאיץ מתקעות תורנות דיות צמריות ברוליות לא בנינו בחים במובן של חים היות במריות ברוך לברת מחישובים של פחרון בעיות צילום: שמואל רחמני

בשליפה מהמותן, להפסיק לקמט בני אדם לדיאגרמות סוציאולוגיות ולנסות לתפוס את הפן היותר אנושי, רגשי, אמנותי של המקצוע, הפן של החלום, שלא שוכח את האוטופיה, להתקיף בעיות לא רק עם עוברות אלא גם עם חזון.

חדר ערבי טיפוסי הוא 4x4 עם 4 נישות. החלון, חציו בפנים חציו כחוץ, אינו חור בקיר אלא כמה שאפשר להשאירה ריקה או לשים עציץ, כרית, לשבת בה, לאחסן בה, למלא אותה ועדיין החדר נשאר מאוורר ופתוח והאור מסונן ברכות והבוהק מהחוץ עובר בצורה הרמונית לאפלולית של הפנים. החרר אינו אנונימי, אפשר להיכנס איתו לדיאלוג. שמים בו פסנתר כנף והוא חרר מוסיקה פר אקטלנס, שמים מיטה – חרר שינה לא נורמלי, שולחן עם נרות – חרר אוכל יפהפה. הטעות הכי גרולה של הארכיטקטורה המודרנית היא תכנון דכרים פונקציאונליים שיודעים להיות רק דבר אחר. כשהייתי ארריכל צעיר הושפעתי מרוחות שנשבו בעולם, רצתי אחרי חירושים. עם הגיל זהנסיון אני רוצה להפוך לחלק משרשרת, לכנות דבר כמו חדר ערבי, שיהיה בו את המשהו הזה, העוכר מרור

בית צריך להיות כמו רחם. אינגי רוצה לפתוח את הבית עם קירות זכוכית אדירים. רוצה שהפנים יהיה פנים, הרגשת הקרירות והאפלוליות מרגיעה את העיניים והנשמה. את הקירות הייתי משאיר מטוייחים או מסויידים. קיר מסוייד הוא חי

אני בונה כהרצליה בית משותף בסגנון ים תיכוני, מסכיב לחצר משותפת, שמאפשרת לדיירים להנות מדברים שאינם יכולים להרשות לעצמים לבר, כמו בריכת שחיה גדולה, סאונה, מקום לספורט וכרומה. מיקום החדרים ביווירות מתוכנו כך שישי חררים שקטים שמחלונותיהם לא רואים שכנים ויש אלמנטים הפתוחים לחצר הציבורית, שם יכולים הילדים לשחק ללא השגחה צמודה. חצר כואת יכולה להיות גם חצר הרכילות, זו פונקציה מאר אנושית. ולכל משפחה גם חצר פרטית. בבית ים תיכוני המעבר בין התוץ ותנינה) לפנים היא סוכת גפנים המסגנת את האור, התריטול האידיאלי. אני רוצה חצר כמו ב-אמריקן קולוני", למשל. חצר מרוצפת ורשא לא שייך לאזור, הוא אוכל הרכה מים, כוגונוויליה, לימון,: רימון, שבעת המינים, וכשחוזרים הכיתה, מהמשרר הממוזג, אפשר לשכת בסוכה ולתפוס בריוה וכלילה

. לראות ירה וכוכנים. בית צריך להיוה כמו רחם. אינני רוצה לפתוח את הבית עם קירות זכוכית אדירים, רוצה שהפנים יהיה פנים, הרגשת הקרירות והאפלוליות מרגיעה את העיניים והנשמה. את הקירות הייתי מטאיר מטוייחים או מסויירים. קיר מסוייד הוא חי וגושם. וכשחורים: הכיתה מיוועים, האמכטיה צריכה להיות פלכותית. שלצאת מהאמכסיה יחיה כמו שרור ראח את כת שבע. הרהיטים – פריטים כוררים ומעץ מובחר, במו פסל בחלל הבית לוצה בית לבן חלם שקם, הכל בנוי בתוך הקירות, מדי פעם מוצשים ותולים משהו. קירות חאבסטרקט חלירון של ת'א, יוריצקי, סטימצקים שכוריינמן, אבל נם אילו היה לי כמה זה לא היה הרבר האשון שחיות קונה אילו יכולתי, הייתי תי כרידה רישו שיחה בת רק אוריד

29 HISEDIE

the state of the state of the state of the state of

חיפה מגיעז סבאבה. שתזכה במצוות. אפשר להתייבש פה עד שמישהו עוצר לקחת אותך. אני צריך בכניסה לחיפה. על יד הבית קברוח. לא, אני לא בצבא. גם לא מילואים. קיבלתי שיחרור על סעיף. זה רק בגדים כמו בצבא. הלך ברדאק עם האפסנאות, אז נשארו לי כל הבגדים, גם כן העלים. להגיד לך פיירז לובש אותם רק בשביל טרמפים. עובד

על ההנים יותר טוב מה שציוויל. בטח היותי חייל. למי עשד שנים. קרבי. ומה חשבתו פקידו אני פרצוף נשבל פקידו תניד, אתה כוה העבודה שלךו עתונאיו לאמתאק. משהו־משהו. כותב כדורגלו בכלל לא כותב משרטו פדיחהו אולי בתי משפט וכל הדברים האלהו תיסלאם, תיסלאםו אז תסתכל עלי עכשיו טוב. לא מכיר לך משהוו תסתכל טוב, אולי זה יזכיר לך. נתנו

את התמונה שלי בכל העדונים. כמה פעמים. נפעם הראשונה, תיכף איך שעצרו אותי. נתנו תמונה שהחדים. רואים אותי רב"ט. עכשיו תביט עלי טוב. אלי יוביר לך. אחר כך נחנו את התמונה שלי עוד כמה פשים, פשם לבד, אחר כך עם אטתר. על הים בנהריה. בגד ש שני חלקים. איזה נוף היה להו איזה בונבונים היתה סמה לוו בעיניבו שהיתה הולכת בים, היו משתגעים כולם מליה. תאמין לי, מסתכלים עליה ולא צריכים בטריה

נשביל להידלק. מה לעשות. נולדה קלף הפוך. היתה חברה שלי תאמון לי, אם היתה חיה עכשיו, היינו מתחתנים והכל פוקם. בתורה טובה היתה. לא מבין איך בא לה ללבלך. אלי מדעורל שלה, מהקלף ההפוך. אתה נולד עם קלף הפוך, לא יעווד לך שום דבר. הכל סגור עליך. בומן שהביאו אותי לואיכת מעצר, כל העדוונים נחנו את התמווה שלנו על חים מתית. אני ואסונר. ובעתון נשים אחד נתנו אותה יותר מוצי עמוד, בבגד ים. וואללח, אתה משוגע, אמר לי הסמל פל חדר המעצר, לא היה חבל לשרוף כזאת בחורה יפה עם מו מף משגעו אכורתי לו, אכלה את חכבוד שלי, אכלתי את מוים שלח. כשבאו לעצור אותי, לא עשיתו דאווינים. אם לשית משדו ואתה גבר, אתה לא בורח משום דבר. שאלו אולי אני יודע מי שרף את התברה שלך אסתר. אמרתי, בטח שאני יוע יאללה, אמרו תותן כבר את הקטע שלך. אמרתי, אני שופתי אותה. שמן לי ברולים על הידיים, לקחו אותי למשטרת השון. איך שהתחיל המשפט העורך דין שלי אמר לשופט הכי שוב שיקחו אותי הטועכלות. השופט שאל את התובע מה אתה אמרו אין התנגדות, אבור התובע. או לקחו אותי הסתכלות. עשר פום הם מסתכלים עלי, אני מסתכל עליתם. עכשיו גומרים להסתכל. גם נותנים לי כבר חומשות גדולות. גם כן סידרו לי ענדה. במחסן ניירות של דפוס. כל היום אני בחוץ, בעבודה. של הווד. נם כן מרוויוז כסף. כשיינמר השיקום שלי, הם אומרים, וקבל אתי קבוע בעבודה במחטן ניירות, אני כבר לא יהיה צריך שור בערב

טחבל טוב. לא זוכר אותי מחתמונות בעתוןז היה כוצב שם הייל שרף את החברה שלו ומלמטה נתנו את התמונה שלי ושל אסתר על חים בנהריה. תסתכל על הפנים שלי. רק על הפנים. למה שבראש לא נשארו אצלי חרבה שערות. נפלו. מהתרופות ופלו, מהבוסבות חשמל שהיו מנוסים לי במוח נפלו. לפני זה היה לי ראש מלא שערות. עם תסרוקת משויל אלווים פרסלי. יאללה, חלכו השערות היפות. שיחיה כפרה. מחופת עשר שנים דורופים לך תרופות, כל תרופה פנו. אז זה ששה משו ום כן לשערות. בהתחלה לא רציתו לקחת את התרופות שלהם מום היו עולים עלי שלושה ביחד, קושרים לי את הידיים ומבניסים. לי הת התרומות עם מקל קטן של עץ. חשמלים בראש גם כן היו ותים לי. אדה, פעם נחנו כך חשמל בראשו שלא חדע מזה. לי נחנו ותוחה פעמות. זה נכנס לך בראש כמו חודו שריון. מפוצין לך את המוח חויכות. אני הייותי צועק לא רוצה חשמל, לא רוצה חשמל, אבל מומנות היו מתוצצים לי אותו ישר לוער המוח. שבוע אתה חולה מה את כן ואיך שאתה נהיה הותה בסדר באים הבניונות, קושרים אתר שון מפוצצים לך עוד בומבה אות לתוך המנח. כל פעם ששמעון

当中国1000年,北京市场1000年

התימני היה מחפש אותי הייתי יודע שהם הולכים שוב מעם להכניס לי בומבה בתוך המוח. הייתי אומר לו, אולי אתם עוזבים אותי כבר, תבוא כבר, תיקח את השבועית שלך, אולי זה יוציא לך את השדים (המשך בעמוד הבא)

בהתחלה לא רציתי לקחת את התרופות שלהם אז הם היו עולים על: שלושה ביחד, קושרים לי את הידיים ומכניסים לי את התרופות עם מקל לטן על עץ. חשמלים בראש גם כן הין נותנים לי. לי נתנו הרבה פעמים. זה וכנס לך בראש כמו חוד רישריון. מפוצץ לך את המוח חתיכות.

אנגלית למבוגרים

* קורטים ל ABC + אנגלית לבגרות * הכנה ל' TOEFEL י קורסים לעובדי מוסדות ומפעלים שכה־ל - הוצאה מוכרת

יצרפתית - ספרדית

ע"י שלטונות המס

ארך נחובתך ומספר הנולפון, ותקבל

מתמטיקה לתלמיד ולמידי חטיבות הביניים וכתי הספר התיכוניים תלמירים הרוצים לחזק ולשפר את רמת ידיעותיהם ושיבה מתמטיים ע־י פחרון בעיות ותרגול רב של החשתתפות בקורס נותנת לתלמיד אפשרות לעבור

מחשבים לתלמיד חינם, 24 שעות ביממה חייו ככר ברוק זה לטלמה 2000 20 20 2000 100. בנפוגג גם גם בלילות ולשנוזות מטאר

למידי כיתות מ" ומעלה (כולל חטיבות הביניים) במסגרת תחוו ילמדו המלמידים את עקרונות תיכנות המחשרים והמעלתם ואת שפת התכנות בייטיק. את החוג מנהלים מדריכים מנוטים. התלמידים יכעילו

מדו בקיץ שעבר

חינם לכל נרשם

קורסי קיץ בכל הארץ לתלמידי יסודי חטיבות ביניים ותיכון אנגלית לתלמיד

בשנה הבאה ילדך יהיה בין הטובים בכתה באנגלית (

> ליתות קטנות ברמה אחידה 2.8.86 '2 mms

הינך מוזמן/מוזמנת לראיון אישי לבדיקת רמתך **חינם** כל יום בין השעות 19.30-9.00 רצוף.

אמריהאיים תכנות מחשבים הנהלת

אנגלית

שיטות חוראה חדשניות

מצעי המחשה שירה ומשחה

לחקבצה מחקרמת כמסגרת כית ספרו

* טיפול אישי * קבוצות קטנות * שתיה קלה

לגילאים הצעירים

סדואות אנגלית מיוחדות לילדים בכיתות א'יז אנגלית, דווקא בגיל צעיר שכו הקליטה גיתפיסה מהירה ביותרו סוכאות האנגלית המיוחדות של המכוגים

אמריקאיים נותנות לילדך נסיס איתן ובטות לכל החיים.

חשבונות השבוע נפתחים קורסים סוג 1 + 2;3 • קורתי ערב מונרוים פעמיים בשבוע נמשר 5 חודשים

קורסי בוקר וערב אינטנסיביים נ פעמים נשבוע • כולל לימוד הנה"ח ממוחשבת.

השיטה המשולכת מקצרת את חקופת הלימורים לחצי ומווילה את שכר הלימוז בשליש 22.2 " "2.5" | 92.25.4 24.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25.5 | 10.25.5 10.25 קורם כתבנות או אנגלית חינם לכל

למד במוסד מוכר • הכנח לבחינות סיווג ממשלתיות • קבוצות לימוד קטנות = מרצים מנוסים / לימוד אינטנסיב: • תירגול בעבודה מעשית • השתלמות במיכק + י.ב.מ.

לכבוד מכון ישראלי למינהל ת.ד. 12812 למס: 18 ת.ד. מיקוד 18110 אבקשכם לשלוח אלי תינם מדריך ללימוד תנתחיש פנה למשרדנו הקרוב כל יום בין השעות 18.30-9.10 רצוף. 12 17177

ראשל"צ פטג חיים פטג חיים סל ומפילו פנ	הרציה פי בן־זוריון פי בן־זוריון פי בן־זוריון	ב־אלים 42 מול אורדע 776137 70	נדל 238646 בן יהודה 22 בן יהודה 22 נוך חל על טל 281868
לורית אום מרכז קחימת יחי צח"ל 2014 מל 16647	נתניין: 24על 14 היין דיין 2404 על	760h 20 wmm 20 wmm 21/25 mm 21	ק. חיים וביאליון ישמקים ב נין אלקמין: יל 01404
רמלה הרצל 2018 בסטנ מעל בנק לאח טל 2015 ב	לגל ום ליטשילד פו פילח כלפור טל ופואפט		7024777 16239277 16293277 17034777 161539 161539 17034777
44420 193 44420 193 44420 193	בארשבע החלהן 86 מולק שביט טל 22872	22 1933 743 417(D 42 3,7:7:0 44 650060	

מכון ישראלי למינהל

לקראת התואר תכניתן סוג 1

החודש! נפתחים קורסי בוקר וערב לימוד BASIC: COBOL, FORTRAIN: שפות תכנות בהתאם לתכנית הלמודים של משרד העבודה **חינם !** שתי שפות תכנות נוספות ללא תשלום. PASCAL, RPC, PL1- :לפי בחירתך תרגול ועבודה מעשית על גבי מחשבים חלק מהלימוד מוקדש לעבודה מעשית ותרגול על־גבי מחשבים נחיכת והרצת תוכניות ע"ג מחשבים מקנים ללומרים

נסיון רב ומאפשרים להם להיקלט בהצלחה בעבודה, מיד עם תום לימוריהם טידור מיוחד למש רתים במילואים לומדים המשרתים במילואים משלימים את החומר בקורס מקכיל.

יעוץ תעסוקתי לבוגרים המכון מקיים מחלקה ליעוץ תעסוקתי המסייעת לבוגרים למצוא ולהקלט בהצלחה בעבורה בהתאם לכישוריהם הישגיחם כלימורים.

לחיילים משוחררים תנאים מיוחדים מבחן מסיכוטכני להתאמת כושר — חינם. הינך מוזמן/מוומנת למבחן חתאמה ולשיחת יעוץ וחדגמה.

חיינ כבר ברגע זה לטלפון חיינ כבר ברגע זה לטלפון 1868-20, 251858-20, 1862-20, בכני 25 במוך 1862-20, בכני במוך 1862-30 במוך בחובתי מספר 1863-30 במוך בחובתי מספר 1863-30 במוך מחוברת מדריך מונה של מהברמים וחומר והעל הקורטים כמו כן תוומן יו ימכחן החאמה – חינם. משרינו פחורים בין השעות 20'9'00 פו רצוף רוז' יפו 36 חול כית יואל טל 119112 ראשליצ ריטשילד 15 201 חיים טל י1880 רחובות הרעל (14) טל' 143557

הכשרה מהצוטים

क्षमंद्रि हाम्बरी हार्रि

ופתחים קורטי בזקרוערב לקראת תעודת הסמכה

ו קורטים רגילים למחוטרי ידע * קורטים מזורזים למנהלי חשבונות

ירושלים חיפה באר שבע יבי 36 יורואי 36 החלוץ 86 טל 18131 טל 665501 מולק. שביט תל אביב ירושלים בן ירצויה 12 יכו 16

נפתחים קורסי בוקר וערב בתל אביב

מתקבלים רק בעליכישרון ונתונים מחאימים לאחר מיון קפררי, בוצרי מקורסים יקבלו מפניה למקומות עבורה מתאימים --

לקבלת פרטים נא לצלגל 296629, ת־א או פנה אישית — בין השעות 9.00-9.00 או פנה אישית — בין השעות 9.00-9.00 ת"א — בן יהורה 32, בנין אל על. חרך 160

תליאביב כן יהודת 22 בנין אלעל חדר 200 מלי 2000 חדלון חקולוב 48 200060

למד בגרות בקלות בכיתה ו/או בביתך וחסוך \$1000 בטניסיו הקודב אליך. * אפטרות לליסור משולב אוגלית יסתמטיקה נכיחה ויחד חמקצועות בבית. * הכנה לכל מעדי הבחינות. * אסשרות לימוד מקבועות גודים * תלמיד שלא יצלית בבדינות יוחור לו שכחיל במלואן. * 1925 הנחח לחיילים. * כיתות של עד 25 תלמידים. חינם אן שתח בימממח חיינ כבר ברנע זה לכלמן 127792-20, או 19099-10, 129125-20.נפ בלילון ובשהחה מטרי את שהך כתוכתך ומסי תסלפון ותקבל לביתך חובדת חסבר – חינם: * מירים מנוסום. * טיפול אינ דיבידואלי, משרדנו הקרוב משרדים ראשיים אלין בין השעות 19,00-09.00 רצוף Order Netter Frieds.

The state of the state Bandle and Telegraphic (\$2000) of Year 140 (\$2000) 32177 74 44 11/12 74 11/12

המכונים האמריקאיים להשכלה בכתב בשתוף המכונים הבריטיים 35 שנות נסיון 95% הצלחה.

-31 Braenio

والمراج والمراجع المواجع والمواجع المراجع المراجع المراجع المراجع المراجع المراجع المراجع المراجع المراجع المراجع

היא סיפרה לי את החיים שלה ברוסיה. ואיך התחילה לקבל את הקריזות שלה. שאלה אותי למה שרפתי את אסתר. סיפרתי לה הכל. בלי בעיות. חופשי על השולחן. ד"ר אלנבוגן תמיד אומר לא להחזיק דברים בתוך הבטן. להוציא הכל החוצה.

מתוך הדם. בחייך, תעזבו אותי, הייתי אומר לו, אין לי שדים בדם. מה אין לד שדים בדמז היה אומר, יש לך שדים בדם וגם עוזרעין בבטן. מי ששורף את החברה כאילו היתה חתיכת עץ, כל השדים יושבים לו בדם, גם כן בתוך המוח. אני הייתי בורח, אבל הם היו תופשים אותי. בור אתה יודע כמה חזקים אלה. היו תופשים אותי כמו שתופשים ילד קטן, קושרים אותי למיטה, מביאים את האלקטרודות. מחברים לי על הראש. כולם זזים הצידה, הרופא אומר להם עכשיו בסדר, לוחצים על הכפתור חשמל ומכניסים לי את הפגז השבועי. זה היה רק בזמן הראשון. אחר כך הפסיקו עם זה. גמרו בכלל עם הענין של החשמל עכשיו נותנים לי רק כדורים. גם כן לא הרבח. פעמיים ביום. לא עושה להם מזה בעיות. בא לבד לקחת. ירצו שאני יבלע להם מסמרים, אני יבלע. רק שלא יתנו בומבות של חשמל. סיגריה אין לך, אהו

יך עצרו אותי והכלז היה כתוב בעתונים. אתה לא זוכרז אז אני יגיד לך. היום זה בדיוק עשר שנים. באתי אצלה בערב. לא היתה בבית. וכנסתי לחדר שלה דרך העץ. לא הדלקתי את החשמל. ישבתי בחושך, פתחתי את הראדיו בשקט, עישנתי סיגריות וכל הזמן חשבתי מה עושה המלעונה עכשיו. אולי באותו ערב באמת ישבו לי השדים בתוך הדם, שיגעו אותי. בשתיים בלילח באה. מה אני יגיד לך, ובהלה. לא האמינה שתמצא אותי בחדר שלה. מה אתה עושה פהו מאיפה וכנסתו מה חשוב מאיפה נכנסתי, אני אומר לה, חשוב שאני פה. בשביל מה באתז באתי. אני אומר לה, בשביל להרים את הכבוד שלי. את הפלת אותו, את ליכלכת אותו, את תנקי אותו. אמרה לי, תלך מפה או שאני קוראת את המשטרה. על הקטן של מזרחי המשטרה, אני אומר לה. עכשיו תבואי לפה, נראה מה אני עושה לך. אולי ג'קוזי של מי אש על הפרצוף שלך. את יותר מדי יפה את. בואי יותר קרוב עינים שלי, אולי אני מכניס לך בומבה בבטן, את האמא של הבומבות אני מכניס לך. תתני לי את הכבוד שלי, אני אומר לה, או שתחתמי אצלי ציוד, ימצאו אותך בחול של הים עם זבובים בתוך העינים הסגורות שלך. מה את חשבת שככה תורקי אותי, כמו כוס של פלאסטיק שגמרו לשתות אותהו את בינת־אל־מלעון, אמרתי לה, שרפת לי את הכבוד ועכשיו אגי שורף לך את הנשמה השחורה שלך.

מה אני יגיד לך, באותו הזמן הייתי מרגיש את הסעיף איך הוא מתפוצץ לי בתוך הראש. אז אתת לא זוכר אותי מהתמונות בעתון: נתנו דווקא הרבה. לא חשוב. הכנסתי לה בומבה אחת בפרצוף. אחר כו הכנטתי לח כמה בומבות בבטן. היא שכבה על הרצפה, לא זזה, לא יכלה לנשום. את גולדית קלף הפוך, אמרתי לה, קלף הפוך לא משחק, צריך לשרוף אותו. הלכתי למופסת של המטבה. הכאתי נפט. הוצאתי אותה בחצר. הדלקתי עם חתיכת עתון. חזרתי למחנה. הלכתי לישון. בבוקר הגיעו לעצור אותי. השופט אמר, תקחו את המניאק הסתכלות הוא לא אמר מניאק, אבל בטח ככה חשב.

אתה לא מעשו, ההז אין לך סיגריה עלירו לא נעשה מזת עניין. אני כבר יקנה בחיפה. אז לקתו אותי הסתכלות. אחר כך לקחו אותי עוד פעם לבית המשפט. לא זוכר מה היה שם. החזירו אותי עוד פעם הסתכלות. וככח אני כבן עשר שנים אצלם. אבל עכשיו אני גומר עם זה. הד"ר אלנבוגן אמר לי, בקיץ אני חושב אתה כבר לא תהיה אצלנו. בנאדם עלא־כייפאק הרופא הוה. ראש טוב יש לו. פעם, כשתפשו זיה הזאת, שתמיד יש לת פרת בתוך חשערות. במחסן של הכביסה תפשו אותנו, והעיראקי הזה, מהמשמרת לילה, התחיל לעשות ענינים. או תיכף בבוקר ד"ר אלובונו אמר לו תרד מזה, טובו זה לא העניין שלך מה שהם עשו שם. ראש טוב הד"ר הזה.

לפני חמש שנים. אולי לפני שש. לא זוכר בדיוק. בפסח. עשו סדו . בשביל אלה שלא הלכו הביתה. אחרי שגמרנו לשיר את כל השירים ואחרי שחילקו את התרופות אומרת לי הרוסיה, תשמע חמו, הרמתי בשקט שני בקבוקים של יין, שמתי אותב במחסן כביסה. תיקח אתי ראשו אבורתי לה, הולך. איך שכולם חלכו לישון באתי במחסן כביסה. הרוטיה חיכתה שם: ישבנו בחושך. פתחנו את חיין. שתינה צחקנו בשקט. דיברנו בשקט, מה אני יגיד לרז בא לנו ראש טוב. חיא סיפרה לי את החיים שלח ברוסוה ואיר התחילה לקבל את הסוניות שלה. שאלה אותי למה שרפתי את אסתר. סיפרתי לה הכל. כלי בעיות: תופשי על השולחן. ד"ר אלובוגן המיד אומר לא לחחזיק דברים בחוד חבטן. להוציא הכל החוצה. איך הוא אומרו תדבר חביבי ותחווקן תדבר ותתנקת. אז שיפרתי והתנקיתי. גם כן שיפרתי לה איך הכרתי

את אסתר, איך היינו מכייפים עד שהיא שרפה לי את הכבוד ואגי שרפתי אותה. פתאום היא שואלת אותי, אתה יודע מי אניז בטח שאני יודע. נו, אז תגיד מיז סוניה הרוסיה, אני אומר לה. זה נכון, היא אומרת, אבל עכשיו מה אני אסתר שלך, הבחורה ששרפת אותה, לפני ששרפת אותה. תפסיקי עם הפדיחות, אני אומר לה. תשמע מה שאני אומרת לך, היא אומרת, אגי עבשיו לא סוניה. אני אסתר. עוד לפגי ששרפת אותה. תנסה, תראה בעצמך. אולי הייתי קצת מסטול מהיין, יחד עם הכדורים. אבל פתאום ראיתי שהיא אולי צודקת. פתאום היתה אסתר כמו בזמן שהיינו ביחד בנהריה.

א קרה לך אף פעם דבר כזה עם בתורהז פתאום היא נהייח לך מישהי אחרת. ככה זה היה לי עם הרוסיה, במחסן כביסה, אפילו שהיא היתה קצת מבוגרת. יש חושך, היא אמרה לי, אבל תסתכל עלי חזק. הנה אני מורידה את השמלה. עכשיו זה לא בדיוק כמו בגד ים שני חלקים! זה לא כמו הבחורה ששרפת אותהו וואללה, את צודקת, אני אומר לה. אבל עכשיו אני הבחורה הזאת לפני ששרפת אותה. אל תגיד סוניה. תגיד אסתר. יופי. תגיד עוד פעם. כן, אסתר. לא להאמין איך נכנס לי בראש שהיא באמת אסתר. שאלתי אותה, תגידי, זה היח כואב לך בזמן שאני שרפתי אותךו היית כועטת עליז או היא אומרת לי, זה היה כואב, אבל אין דבר ואני לא כעסתי עליך למה שאהבתי אוהך ואם אתה אוהב מישחו, איך אתה יכול לכעום עליוז שגעון איך היא דיברה אתי חרוסית הזאת בתוך החושך של המחסן בגדים. אתר כך היא אמרה לי, עכשיו תבוא יותר קרוב, תיקח אותי. אני אסתר, אני אסתר. בגד ים. שני חלקים. תראה כמה אני רזה, כמה אני צעירה, איך אגי יפה. אחרי כמה זמן נכנס התורן של המשמרת, הבנזונה הזה, העיראקי חיפש אותנו כל הזמן עד שמצא. תפש עצבים, התחיל לצעוק, יאללה תתלבשו, גם כן התחיל לקלל. אחר כך חכנים אותי בבידוד. רצה לעשות מזה עניו. אבל בבוקר הניע הד"ר אלנבוגו, אמר לו יאללה תרד מזה, זה לא העניין שלך. יש לו ראש טוב לרופא הזה. תאמין לי, מה שהוא אומר, אני עושה. ישבתי אצלו בחדר, שתינו קפה, דיברנו. לא איכפת לי מה שעשיתם, אמך לי, אבל בפעם אהרת אולי תזכור שאתה בן עשרים וכמה וחיא כבר אשה מבוגרת, יכולה להיות הסבתא שלך. תאמין לי דוקטור, אני אומר לו, שם, במחסן כביסה, היא לא היתה מבוגרת, לא היתה שמנה. היא בכלל לא היתה סוניה הרוסיה. אשכרה, היא היתה אסתר. אז מה הוא אומר ליו אם היא היתה אסתר ולא הרוסיה, הוא אומר לי, אז זה כבר משהו אחר. תשכח ממה שאמרתי לך

על הגיל שלה והכל. תגיד בעצמך איזה ראש טוב יש לו לרופא הזה. לא, אני לא צריך בתוך חיפה. אם לא איכפת לך, תוריד אותי בשער של חבית קבוות. על יד המוכר פרחים. אני כל שנה בא פה. קונה כמה פרחים, הולך לשים על הקבר של אסתר. בדיוק ביום ששרפתי אותה. והיום זה עשר שנים בדיוק. היום היא תקבל אצלי הרבה פרחים על הקבר. עשר שנים לא הולך ברגל. שרפה לי את הכבוד המלעונה, או שרפתי אותה. לא אשמה. בטח נולדה קלף חפוך.

לכניטה מיידית 👁 לכניסה מיידית 🗣 לכניטה מיידיח סיפור הצלחה של עיר תוססת עם למעלה מ-400 משפחות

תנאי רבישה מיוחדים ובלתי חוזרים למספר מסוים של קוטגיים מרחיבים.

שגדות ונהנות במקום.

מאות ילדים. שתשמח לגדל את ילדיך בחברתם.

DITTH 6 LI ALIT

(דהחל מ-140 מיר)

בצוותא ב"אלני מנשה"

הות מ- 600 מין ביל פירוח ולא כוכל מונגמו

+ פיתוח סביבתי מרשים * מף מרחיב, אקלים מח * קאונטרי קלאב מפואר. * שרותי קחילה מגוונים

יתאות מוגדלות עד 550,000\$ /

ין תכנון הקוטג׳ באלפי מנשה מבטיח פינה פרטית לכל אחד.

חברה לשיכון ובניה בעיימ

וים חדשים בהישג ידו

צותא באלבי מנשה

אלפי מנשה

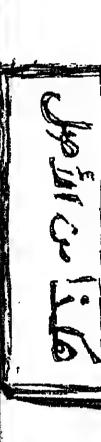
נשמת לארח אתכם באלמי-מנשה: בשבת 00-09:00 71 ובימי חול 00-09:00-16: משרדי מכירה בתל-אביב - רחי דיוננוף 16, 288939 ,280021 ,50

ונאביד מבנ

त्र परिदेश है. जिल्ला होते हैं के लेक्ष्म के किया है है जिल्ला है जिल्ला है है ज

בוורה חברת לשיכון ובנית הפרטיות מבכירי חברות הבנית הפרטיות

Biaealo 32

ASSESSED AND

זה כבר לא מותרות של יחידי סגולה. אנטנות צלחת שוברות את המונופול של רשות השידור וקולטות שידורי טלוויזיה מהעולם דרך לוויינים. צביקה גולוד דוחף את השיגעון הזה מהרצליה. יש כבר תעשיה וגם מתחרים. התענוג עולה כמו שני וידאו.

> מאת אורית הראל צילומים: שמואל רחמני

לתת זה לא רק פורצלן. צלתת זה גם כפוור יכולים לרלג בו מהכולשוי בלט הרוסי אל העולם בעשרים אינטש בסלון שלך, מכנית התרשות "60 דקות" בטלוויזיה האמריקנית, אנטנה הקולטת שידורי טלוויזיה מכורגל גרמני אל מצעד פזמונים מלוכסבבורג. בשנהיה גדולים ומשרד התקשורת יתיר כחוק התקנת בלוויינים, מפוסקווה דרך גיריורק, צלחות ביתיות גדולות יותר מהמותר היום, צכיקה בולור, ממנד אלקטרוניקה, ילד פרחים (מיל.) ו-צלחתן מצליה", ימכור לך יחד עם הצלחת שלו, כרטים כניסה מצליה", ימכור לך יחד עם הצלחת שלו, כרטים כניסה

Maria and any became and

את הצלחת הראשונה הכניס "כוח צביקה" לארץ בשיטת המזון לציפורים – ירצו־יאכלו. הוא בנה קרון פיקוד בהרצליה מכספי חסכונות ופיצויים, ובעזרת מציאות מעודפי הצבא ומשרד התיקשורת התקשר ללווייגים. עכננויו כל העולם מונח אצלו כמו בצלחת, והמזנון פתוח. (המשך מהעמוד הקודם) הפיקוד, באחוריים של אולפני הרצליה, צמוד לחוות

הצלחות שלו, הוא כבר מתכונן. העולם לא יתפוס ער לשנים האחרונות, כשצירוף המילים

באמצעות לוויין" חיה מרצד על המירקע בבית, היה האזרח הממוצע והבלתי־אלקטרוני מתפעם, ממלמל משהו על פלאי הטכנולוגיה ונזכר באופן אוטומטי בחלק השני של אותו צירוף – עמק האלה". בפיגור קל אחרי הרוד סם וגאוניו, היה מי שהכיא

לפני כשלוש שנים – וגם הציג בפני עם ועיתונאים – צלחות ביתיות, והבטית שאויטו־טו יוכל כל מי שירצה, וחשכון הבנק שלו יאפשר, לרכוש צלחת, להציב אותה כגינה או על הגג ולראות את העולם. משרד התיקשורת והשר של אז לא אהנו את הרעיון ושמו לו חסימה בצורת איסור בחוק על התקנת צלחות. ההסכר היה, כי השידורים כאזור אינם פתוחים לציבור. מאז שוגרו עוד הרכה לוויינים, גכרו הלחצים והתחלף השר. עירן המונופול תם", הכריו שר התיקשורת, אמנון רובינשטיין, עם מתן ההיתר החוקי להתקנת צלחות ביתיות כראשית השנה. .כסוף המאה העשרים, אי אמשר שקבוצה קטנה תחליט מה הקהל יראה".

הראשונים שהציגו את הצלחות כארץ ב-הצגת תכלית", שקטעי הארכיון מאו מלמרים שלא תיתה מרשימה במיוחר, היו חברת .כינורי". אכל הראשונים שכאמת מכרו צלחות לאנשים מהישוב, היו אנשי חברת בפנורמה". הם אפילו התחילו למכור קצת לפני שהחוק כעניין היה רשמי, כשראו שהוא כדרך.

גם אנחנו בחלל

יובל אות אות המדע והמיתורו דאו, יובל 🗬 ואמן: "תנו לנו מקום בשמיים", ויום את חקמת שוכנות חחלל הישראלית. חמטרה: שינור לוויון ישהאלי מול חלוויון חערבי שעמד בפני שיגור שאין לדעת למה יהיה מסוגל. ב־1984 חובטה מקום ללוויין, וחברה "נרל סאטלייט", חברה פרטית בראשות מאיר עמיה, חודיעה על כוווה לשנר בחוך המש שנים שני לווינים, לוויקשורו מסחריה ולצרבי מדע. החשקעה: ב־100 מיליון דולר.

חוף ברמל מושחלת תחברת אומוי שכעה בורקים מי יבנה את רולוניין הראשון. "אוחנו שואמים שונ חתיח חברה ישראליה. מדובר בתוקשורת הדור הבאב בשוון של 15 שנים העברה נתונים, הרברו ערוצי טלוויזירו, כמו ום קיום ישיבות מנחלים ביולאומיות באמצעוח טלוווזית חוום זה יקר. לא בן בעוד 5 שועם." במובן משווים ישראל בבי בחלל. חברת

בוק" שכרה שלושה מימשרים בלוויין האינון: הבינלאומי "אינטלטאט". הכחבוה למתיון בעיות בערוץ הטלוויזיה הקוים: הבוה לעווץ שני וערוצים ווספים אם יחיון צורך, וכחש משלימה ל'פוק"י, כמי שמטביר רמי אניצור מנכ"ל חברת "אמיקי תיקשורת" חמשותם "בוק" ולמשרר חוויקשורה מחביויקע של לוויקשורת לוויונית פנים־ארצית, חוא לא מדינות ישראה לא מרשיו אין לו עשו להבנה של מאיר שביה, ומו לא המה מבחינה החשקעות. משהו בסקאלה קשנה יהסות: מכל זאה. הכל בשקום הביתיים: "משבצה הערקיי בוזרע (מש העל שו המשווה תלשם מער קי שוא בורה זו מעלות מחבה פלוריו העבוד הראשה או הם באממסטי יוש אוהם במ.

magain 36

שותפו טוכה לעסקים או לא. בצנזורה היו אוחבים

תמונות. וועדרפול.

של תיקשורת לווינים. חלוץ מודל 79.

כעבור שנה, כשהחלים שזתו זה, אמר יפה שלום הקשור כשותפות עם אולפני הרצליה, הוא פרכז

והצלחות כוונו ללוויין הרוסי. אצלם, הכל נשאר בממדים של עוד אנטנה שקולטת עוד תחנה. עד שפרץ לשוק .כח צביקה (גולוד)". אצלו הצלחות והלוויינים ככר מזמן הפכו

לשגעון מוצהר, ושגעון לא מוכרים בקטן, כטח לא מי שיש לו יותר מעשר שנים של תרבות אמריקנית ברם. צביקה לא מוכר סתם אנטנה, הוא מוכר .אשנב לעולם", והוא עושה את זה חמוש בעלונים צבעוניים על נייר משוכח, יחסי ציבור וחיוך שרמנטי של ממציא

ביקה נולד בבצרון וגרל בהרצליה. אחרי הצכא, ב-שנות הששים הסוערות והנחמרות", נסע לברקלי ולמר אלקטרוניקה ומחשבים. שבע שנים, שני ונה אין מפוס סוער ומעורב, ברקלי היתה אין קמפוס סוער ומעורב, ברקלי היתה אין קמפוס סוער ומעורב, במאבק לשוויון זכויות הכושים, התנועה לחופש הדיכור וההתנגדות לוייטנאם. ברקלי היתה מקום אדיר להיות כו, לאו דווקא מכחינת לימודים פורמליים", נוכר צביקה בחיוך קטן, שם היינו חלק מהתארגנות הסטודנטים למען הברוק". ילדי פרחים, שרצו אהבה, לא מלחמה. במאז זה דפק לי את הראש", הוא פולט בכאילרזירוי, ששותפר, המפקח על דבריו מהצד, עודר דברת, לא מצליה לעצור. דברת, ביחד עם צביקה בעסקים יותר משנתיים, ראש של עורך־דין וסוחר, כל הזמן בורק אם האינפורמציה שמשחרר

בוילר לשעבר, ואזרת – שברהנסא שלה הוא רגל של מטוס -נורד" ו"ל.

הקליינטים הראשונים היו יוצאי כרית־המועצות,

בומן הלימורים, שלמרות הברדק הוא כגראה בכל זאת סיים כהצלחה לא־קטנה, עבר צביקה שנחיים ב.סיליקון ואלי". עוד באמריקה שכרה התעשיה האווירית את שירותיו בחוזה מיוחר והוא עסק עבורה בתיכנון מעגלים אינטגרלים. ג'וקים, מיזעור אלקטרוני. דברת חשותף שולף מיר משום־מקום לוח ועליו דוגמאות של המעגלים שצביקה תיכנן, זהובים כאלה, מסודרים בדוגמא סימטרית וכאמצע משובצות

העבודה חוו לא סגרה אותו חס וחלילה במעברה שכוחת־אל, אלא שמרה את צביקה על הקו ישראל־אמריקה, בקצב של בערך שנתיים פה, שנתיים שם. טידור לארע לרווק שמנדיר עצמו .נפש חצויה, כמו כל מי שלמר בארה"ב, במיוחר בשנות הששים, שכולם חזרו קרימה ואחורה כמה פעמים". בערך ב־78: (מאז שהתחתנתי אני לא זוכר תאריכים"), כשהיה באחת השליחויות בארה"ב, נדלק על הנושא של תיקשורת לווינים. ב־79' היה כבר אתר מעשרים משוגעים חלוצים שהקימן כסאן-חוזה שבקליפורניה אגורה ושמה .ספיים", שקיימת ער היום, ומרכזת על בסים לא־מסחרי אינפורמציה בכל הקשור בטכנולוגיה

לחעשיה האווירית ונכנס לנושא בפול־מיים" כתגררתו. כמעט שנתיים בילה בחצר ביתו של אחיו בהרצליה. את הצלחת הראשונה הכנים לארץ בשיפת המזון לציפורים - ירצו־יאבלו. הם אכלו, והצלחח הגיעה לחצר. היה לו נוח שם, בחצר הכית ברתוב הראשון של הרצליה. היתה שם מסגריה ומחסן שהפך לקרון פיקור. הוא ישב שם, מימן את עצמו מכספי חסכונות ופיצויים, הינרט את הצלחת ללוויינים והשתמש ב,מציאות מעודפים של הצבא ומשרד התיקשורת". אפילו היום, כשיש לו כבר חוות צלחות אמיתית ומפעל שמייצר ומוכר צלחות, אפשר עווי למצוא אצלון כחוות צלחת שהמישקולת שלה היא צביקה ועורד, שמפוצלת חיום לשניים: חלק אחר,

התקשורת באמצעות לוויינים התאפשרה לאחר שנמצא כי אם קובעים אותם בגובה של כ־36 אלף ק"ם מעל פני כדור הארץ, חם נעים במקביל וכאילו "תקועים" בנקודה קבועה ביחס לכדור הארץ, ולגביו אינם זוים. רק כך ניתו לקיים איתם קשר יציב באמצעות תחנות קרקע בעלות אנטנות חמכוונות דרך קבע

בחלל", שתגה את רעיון המיקום.

ושם בפנים, כשמימין רואים שידורי ספורט של

איבי.סי. ומשמאל – משהו בסגנון נה הזמן ברוסית

צתה, מהזווית הזו הכל באמת נראה פשוט. צכיקה

סולם בלוויינים שכתווה את שידורי הערוץ הרשמי

האמריקני שמקביל ל. קול אמריקה", הערוק האמריקני

לתרשות שמשרר 24 שעות ביממה, ערוץ שידורי

הצבא האמריפני באירופה, הלוויינים הרוסיים, הלוויין

האירופי וגם ערבסאט", הלוויין הערבי, אם וכאשר

הוא משרר. הוא נוכר ברגעים שהרגיש שהוא מקרים

את העולם ככמה שניות, כמו במקרה האסון

בצדנוביל, כשקלט את הלוויין הרוסי שאין קולטים

באירופה. מציון יצא הסקום של אן בי.סי. הוא גם יורע

לספר שעוד מעט יתרגש עלינו גם לוויין צרפתי (אם

התרסקות באריאן" לא תעכב אותו בינתיים), וגם

גבולות, ניתוץ דיעות קדומות, התקרבות עולמית.

משה גינובורג, מנהל המכירות של החברה המתחרה

-פנורמה", מרבר כעיקר על בירור. הוא כבר מכר

כ־1000 צלחות, רוכן מכווגות ללוויין הרוסי, כ־50 מהן

לאירופי, ממנו משרדות לוכסמכורג וגרמניה. -עם

ישראל צכא לבידור טלוויזיוני", הוא טוען, "אנחנו

מבודרים ואנשים גם מתגעגעים לתרבות המוצא

היה לו כח לחרים מקלטים ולכן עבר לחתעסק

באנטנות, הוא ממנהליו של המפעל שמעסיק כ־50

עוברים, מייצר ומוכר צלחות מפיברגלס. גם להם יש

תוהו קטנת של צלחות על בנ המפעל, שם הם מהפשים

חברים בחלל. הוא דווקא מאוד מכסוט מכל הרעש

שעושים צביקה ושות' בענייני הצלחות, ויש לו מה

להניד על המתחרים. אנתנו מרגישים שהם מפסידים

כסף בפירסומת וההתעניינות הכללית של הציבור

בנושא לגבי קליטה מאירופה ירדה. לו היתה תחנה

כאנגלית או צרפתית, היתה נוצרת התעניינות עצומה,

נינזבורנ, שמגדיר עצמו טכנאי טלוויזיה, שלא

צבישה מדבר על חזון, על מכירת העתיד, שבירת

דבריטים לא ישאירו אותנו לבר.

צלחת. ששמה בא לה מצורתה, היא

אנענה תמיועדת לקליטת שידורים

מלוויינים. אלה. שמם בא להם מחמקור חרוסי

"ספוטניק", שמירושו בן־לווייוד. כשמם, כך תם עושים, מתלווים בעצם לכדור הארץ.

לאותה נקודה. כל לווייני התקשורה, הקשורים זה בזה כמחרוות, חונים ב, חגורת קלארק", על שם ארתור ס. קלארק מחבר "אודיסיאה

אודיסיאה בגובה 36 אלף קילומטר

לפיסח של העולט. חלוויין שישראל מחוברת אליו מרחף איישם מעל האוקיאנוס ההודי, ואנחוו ומצאים לפיכך ב..איוור קליטה שולי". בינו לבין הלוויין תאירופי, עם קשיי קליטה. לכן לא ניתן לפי שעה לתיכנס שתם לחנות ולקנות צלחת נחמדת כזו או אחרת ולכוון אותה כרצוננו. עדיין אנחנו תלויים בכושר ההמצאה של

לכל לוויין יש מיקום מדויק, ורווא שקובע

את גבולות אזור הקליטה שלו על כדור הארץ;

שכולו חייב להיות ב"קשר עיו" עם חלוויין.

-פוטפרינט", קוראים לוה בלעו. הלוויין משדר

במדר גבוה מאוך לכדור הארץ, אותו קולטת תצלחת ומעבירה למין "אף" שכמרכזה, בו תוא מתורגם לתדר ביתי רגיל. ויש גם ממיר,

שמחליף את שיטת השידור של מה שנקלט

ואלה שמתעסקים בזה היו גורפים הון". אכל הוא לא מודאג, תמיר יעלה עוד לוויין, מישהו ישנה איזה הוק על גודל אנטנה ואיזה יפני מוכשר ימציא צלחת קצת אחרת. ועד אז, בעקבות המתחרים, גם הם התחילו

-מנורמה, זה שהם -חברת אנטנות, חיה מסוג אחר לגמרי". וגם את זה הוא אומר כחמיצות מאופכת. מיברגלט זה לא אלומיניום, במיוון בשמסתכלים מכיוון הרצליה. מהכיוון של בינובורג יש דווקא הסבר די פשוט על יתרונות וחסרונות של כל סוג, שעיקרם עמידות לעומת דיוק בקליטת הלוויין האירוםי.

קיץ, צביקה גולוד טוען בחיוך שרק אם נמכור לכל בית צלחת או סרווים נהיה עשירים", ומונה שערות לכנות, שאגב הולמות אותו מאוד, כשכר עיקרי עד לרגע זה על המאמץ שלו. עכשיו הוא מתכונן גם לעתיד הקצת יותר רחוק, לרגע שככלים יהיו חוסיים והוא יוכל לרשת לתוה שלו כמה שיותר בתים. -צריך לגמור את החווה, כך שתוכל לקלוט כ־30 ערוצי טלוויזיה", הוא אומר. צריך. גם המפעל, למרות הרעש זרקורד המכירות הנאה – 50 צלתות בחודשים ספורים שהיא קיימת – עריין מעסיק את צביקה. "הוא פרפקציוניסט טכנולוגי, בקר איכות של כל מערכת שיוצאת מהמפעל", מוכר עורד את שותפו בהתלהבות לא פחותה מזו שכה הוא וראי מוכר צלחת. מעניין שלעצמו ולצביקה עריין לא מכר צלוות. צביקה מרכר על ה-אקסייטמנט" של מציאת ערוץ חרש, שמלווה

אנשי העתיר, שמציעים לאורה הקטן את "אפשרות הבחירה", כפי שהם מכנים זאת, לא מקבלים שום אחריות על איכויות או חכנים, או חלילה השפעות נילוות בנוסח התמכרות למכשיר וניתוק חברתי. בעניין הוה הם ברק חברת שירותים, משאיות שמעבירות סיגנל". בכלל, לדעתם, ככל שיהיה יותר מבחר – תהיה פחות התמכרות למכשיר. בנין כה וכה, בכית ממוצע הטלוויזיה כל הזמן פתוחה", אומר עודר,

המחירים – למי שרוצה לאכול את העולם

בינתיים, צביקה הרגים את פלאי הצלחות שלו

צביקה נולוד בקרון הפיקוד בתרצליה ותחזיה מזג האזים בשירור ישידן "אני פה עד שאשתי תברח".

ה שהטריד את צביקה שם בחצר, ילשנות הלקוצות הם אן בי.סי. ושכנה מעבר לשביל היה איר ליצור צלחת טובה שתהיה נשט הצלפנים), בערב תרש", תחנות טלוויזיה זרות גם עסק טוב. גהיו לי תחושות שוה ועודמים שלא מדברים עליהם". וזיוך מיסתורי. רבר שאי אפשר להחמיץ כר, הוא אמפא תיקשורת לווינים". החלק השני. אומר, .היו לי כמה דוגמאות לשתפוח עם חברת "אמפא", היא החברה המיצרת, שתיכננתי מוצר ואחרי כמה שנים שבה ומתחוקת צלתות ביתיות. הצלחת הראשונה ראיתי אותו אצל יצרנים אחרים. וגם החלוציות שיחקה ללום נמסרה למיקי בורדום, האורה מספר אחר בכמר תפקיך בג'וק הזה". עד היום, למרוח שהוא כבד נשוי ושלמי. גם כאן, כשמבקשים מצביקה ועחיד צפי ואמילו אבא לילד בן שנתיים ש-עור לא נתקלתי בילר לעתיד המכירות של המברה, צביקה מחייך שכל כך ער לכפתורים ודברים מכניים", הוא עדיין שורץ כל הזמן בין הקרון והצלחות. נהג, שישי, שבת, נשימוריות ועודן מתפתל בין ניסוחים על מדינות י פה – עד שאשתי תברח", הוא צוחק. האשה, אגב, אקוקות למוצר תות. יש רגעים כשיחה הזו

עליה הוא בקושי מוכן להגיר שתיים וחצי מילים, היא

אמריקנית, דוקטור לטרור, שהגיעה ארצה במסגרת

מחקר של מכון גראנר", עבורו היא משמשת יועצת

אבל עכשיו היא עד הסוף בעניין של ילר קטן", נאום.

שהתאקלמה ימה בישראל ו.סאשלינק", החברה של

תיקשורת, המספק שירותי .מוניטורינג" (.קלטנו", כמו

מכל העבודה בחצר יצאה צלחת אלומיניום

מלנו נמרא לתוך רקיע נייימס כונדי כוה. 'על העכורה, בניגור לקטע הביוגרפיה אישית, שם צביסו לדבר שעות. כרצף. למשל, איך הוציא שלוש משאיות ב'אנק" מהשרון שאולפני הרצליה זרק לובל, איך שיפן אותו ואיתה ציוד יש כו עכשיו. כאור ים מי עדיין נראה כמו מכולה גרולה שתיכף תתתבר לאיני משאית, קומפלט עם גלגלים ולוחית זיתוי. רימלומטית בסנים יש הדכה ציוד מכוכד, כולל צנים, מושר אישי, לוח בקרה והמון כפתורים. אפילו שני משוים יש שם.

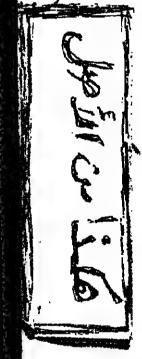
שומה לי שקרון הפיקוד הנה הופך מיד למטוס,

ענים חוות מות ודים להלקין בלה על ביותר בבריבות למומים שתתם ורכי בתראם בליבות: בלים למומים שתתם ורכי בתראם בליבות: בלים שומלים שונו המרינות יספור מותנה פרושו לצלחות בפועד על ארבעה מ", מבשר שמואל עלפון ואש אנף

חוק בצלחת

מסבירים לי".

The first of the state of the s

תמוח היתודי תמכור לצלחת.

לעכוד על צלחות אלומיניום. ל מה שעודר דברת מרשה להגיד על 🔝

בהרצליה, כשבחוץ כבר ממש לילה. גם לפי שעוז

אצלו תמיר בשאלה איך למכור את זה.

"או אם כך – שיהיה כבר משהו טוכ". מהצלחת – אצל צכיקה גולור ניתן להשיג מערכת קליטה בין 5,400-3,600 דולר, תלוי במורככות המוצר. אצל "פנורמה" – כ־3,000 דולר. המחיר המרוייק תלוי, שוב, בטוג הצלחת. אם משתתפים ברכישתה מספר צרכנים (דיירי בית משותף, למשל, בדומה לסירו המקובל של אנטנה מרכזיתו, המחיר לכל דייר נמוך במובן. לפי פירסומים מסתריים בעתונים מקצועיים בחו"ל ניתן לרכוש שם צלחות דירתיות קטנות ווולות

ביריר -אדם ומעונו", והקרין שם -כרורגל מהאולימפיארה". .מהמונדיאל", נועק מיך עודר, בהבעה של בקילקלת הכל". באני רק מעכיר את הסיננלים", מחייך צביקה בהתנצלות, את התוצאות

37 Historia

בבושקה – מים אלגוט

כשהופיעה רעיית המנהיג הסובייטי, ראיסה – גורבאצ'וב, בסיור במערב הסתבר שיש אופנת־עילית גם תחת שמי מוסקווה. אחד המעצבים הרוסים הידועים הוא וייצ'סלב זייצב, פטריוט וקומוניסט, שעושה דברים שמרתקים גם את פאריס ומילאנו. אוהב את דיור. מעריץ את ואלנטינו. בנו איגור כבר הצטרף אליו לסאלון המפואר. שירות "גאמא"

graeaio 38

א להאמין מה מקסים את אשפי האופנה של העולם המערבי. הקווים הפשוטים, הנקיים והפרקטיים של הבגרים הרוסיים מקסימים אותם. משהן קורה נמוסקווה שמרתק עכשיו את פייר קארדן, נינה ריצי וכריסטיאן דיור. הם גילו את הקולקציות האחרונות של וויציטלב זייצב. כמעט שכעים שנה אחרי מהפכת העמלים שהתכוונה לחסל כל סימן וסמל של הבורגנות המתנוונת. משתו קרה לה כדרך אל פח האשפה של

זייצב (46), יליד מרכז רוסיה, מרכסיסט על פי חינוכו וקוסמופוליט בנשמתו, החל את הקריירה שלו בעיצוב רנמים חדשים של כגרי־עבודה. היום הוא מצליח בזכות הפטנט על יצור הכלאיים של הבבושקה ככנדי מיס אלגנט. בצר הנוצץ של מוסקווה כבר יש ביקוש רב לאופנת־עלית. ביקוש עם כסף. האצולה החדשה של המפלגה ירשה את המעמר והחיים המתוקים שהיו לרוזנים בתקופת כית רומנוב. הוא לא מכחיש שלבגרים שלו יש טעם של פעם. הכיקוש מוליד היצע וחוזר חלילה. בקולקציות של זייצב יש כבר מאות רגמים אלגנטיים. הם מפורסמים היוח לא רק בברית־המועצות. גם בירידי האופנה הכינלאומיים מנלים בהם ענין.

זייצב הוא המנהל האמנותי של מפעל ממשלתי הנקרא "סאלון האופנה המוסקוואי", מוסר חרש יחסית שהוקם רק לפני ארבע שנים בשדרות השלום, וכבר מעסיק כ-500 עוברים, רוכם בני 26-18. הסאלון מתהדר במגמות אסטתיות מיוחרות, על גבול האוונגרד, לא רק במונחים סובייטיים. גאנחנו לא כופים סגנון רוסי מיוחר", אומר זייצב. מהפכני האופנה הצעירים יוצרים בהשראתו את הרגמים החרשים כסרנה הניסויית שבקומה העליונה. משם יורדים הדגמים למיברקי דעת־קהל בקומות התחתונות – בתצוגות התיאטרליות הקבועות המתקיימות פעמיים בשבוע על גופן החסוב של דוגמניות, שלא היו מביישות את בתי האופנה המתחרים מפארים ועוי ניוייורק.

עותקים נוספים מוצגים לראווה באולם מיוחר מאחורי חלונות זכוכית, והעינים הבוחנות של הלשחות הנוהגים לכקר שם לעתים תכופות, נמצאות תתת מעקב. לא הלקוחות מעניינים אלא התגובות. רובם כני משפחות עסקנים ופקידים בכירים של המשטר, ולא מעטים בהם גם כני מושבת הזרים. כשלקוח הומר ברגם מסויים, לוקחים את מירותיו, שולחים את העותק לסרנת הגזירה עם מיפרט שכנולוגי וקובעים תאריך למדירה. אנחנו לא רק מעצבים אלא גם תופרים את כל הבגדים כעצמנו", מתגאה וייצב כנשים הלובשות תחת שמי מוסקווה את הרגמים שלו. המספר מסתכם כבר באלפים, ולפי חישוכיו יגיע לרבבות.

- המקצוע שלך יוקרתי בחברה

וייצב: הסיפור הוה של אמנות הכגר איננו חדש. חמרינה הסוכייטית גילתה עניין מיוחד כאופנה עילית זמן קצר לאחר המהמכה. ב־1923 ופתח במוסקווה סאלון של בגרים מוכנים, קים הוצגה הקולקציה הסובייטית הראשונה. הרגמים החם נוצרו בידי ציירים ומעצבים מפורסמים כמו ורה מוחינה, כורים קוסטודייב ואלכסגדרה אקסטר. ככר באותה תקופה יוחסה השיכות רבה

לקביעת סגנון אחיד כאופנה. כמובן, כתקופת המלחמה הגרולה וההתאוששות שאדרי המלחמה, נאלצה המדינה לפתחי בעיות חשובות הרבה יותר מיצירת כנדים אופנתיים. אבל זמן קצר לאחר שהחיים הסובייטים שבו למסלולם. ולאנשים היה ותר פנאי ויותר כסף, חודשה ההתעניינות כאופנה עילית." - כוה התייחסותר לאוסנה?

וויצ'סלב זויצב: לא

אתוגד לתמיכה גדולה

יותר של השלטונות

אני חושב שאופנה צריכה להיות. שימושית, אסתטית, ובהארמוניה עם התקופה. היא צריכה לעזור לאנשים להרגיש נות. תמיד האמנתי שאופנה אינה אלא חלק מהאמנות. היא נוצרת בידי אנשים, כשביל אנשים."

- איך אתח יוצר את תרנמים ותרשים שלך? מח נורם לך ללבת

אני משתמש, בעת ובעונה אתת, כרגמים רוסיים עממיים ובמלבושים 'מודרגיים' מתחילת המאה, שצריך להעריך אותם מחדש ולכחור כמתאימים. כמשך זמן רב היו אצלנו

זלנו מיוכאים מהמערב, כמיוחר שושיה המערכות.

שלים מכנדים באותה איכות

משוח יוקרה אחרות במוסקוה?

ספוה כגדים עם כיווץ במותן, עד להעצבים הרגישו כי מיצו אותו. גם פווצות, וכשלכ זה כאו הדגמים משפעים בבר, רעיון חדיש ובלתי צפוי. מות איברים רוסיות, ככל התקופות, לשות פרט שתה בבגד, כדי לייחד שני. אני מנסה לחקות את הדוגמה

האם יש כללים אתרים, חוץ לחושה האלגננייותו -מננונה של האשה המוסקוואית

מחונית אינו שונה בהרבה מזה של תחה המערכית. אבל הייתי מעדיף לשת כצישום מ"מכתבים לאלמונית" שתב הסופר הצרפתי אנדרה מורואה, מת חשוב למגל את האופנה לאישיות בינדיניהאלית, ואיך אשה כעלת סעם פנ יכולה ליצור וריאציות שונות שתו נושא אופנתי. האומנה של היום רא די מפשית. היא אינה כופה עליך תם בקאן אוד, אלא מציעה מנוון רווב, משון כללי יותר. אני רואה כזאת שון. רוב הברים שלנו עשויים סיבים שניים, משי וכותבה – וכולם תוצרת מין המעצות. רוב הברים הסינתטיים

- הדנמים שלך נחשבים יקרים?

אווגגרדיים, ורק אם מישהו רוצה ללבוש ששאנל וכריסטיאן דיור הם אבות את האופנה האתרונה ואת הרגמים עשתת עייםו מוצלצות ומשמלות הבלעדיים שלנו. אך באומן כללי, המחירים שלנו בהישבירו של כל אתר, ואינם עולים כיותר מ־20 אחוז על אלה שכתנויות. למעשה, אנו עומדים לעכור עש אותם כנדים באותם צבעים. אך לייצר במאסות רגמים שהביקוש להם מל תקופה ניסו התופרות להכנים גדול, בפיוחד בגדים לצעירים, ואו דבעוויר יפונת אושומאטית."

> . עיצוב האומנה מרחק את דמנעירים שלכמו

היום יש הרכה כשרונות צעירים. שמצטרטים לענף האופנה העילית. במוסקווה לברה קיימים שני מכונים, שמדי שנה נוספים לחם חמישים מועמדים, עם הרבח כשרונות מקוריים.

- אומרים שגם הבן שלך בעקבותיך. אמשר כבר לובר על

שושלת של מעצבים מביינוים? אני רק יכול להתנאות שאינור. כחר במקצוע שלי. מעבר לקירבה המשפחתית והמקצועית, אני יכול לראות יכולה אמנותית גרולה כרצונו להעניק לאנשים אור, טוב וטוהר. אין ביצירותיו שום דבר מרושע או ראוותניינרירא, אדרכא - כהיותן מודרניות מאור, הן משקפות את האהבה הנדולה של יוצרן למבע, לאנשים ולאמנות

- איזו אושנה מערבית נותנת לך

1711111277 השמלות העשמיות שלנו זה מקור ההשראה העיקרי שלי. כמובן, האופנה מדוט, אם כן, אומרים העולמית משפיעה על כל המגמות שמחרים שלכם כפולים מתנקוב באופנה, אכל אני שואב את רוב הרעיונות שלי מהמסורת והתרכות יוה נכון רק לגבי רגמים המביישיות השפעה מערביתו אין ספק

בעלות צירופי־צַבעים מתוחכמים. בין המעצבים האיטלקיים, אני אוהב במיוחר את יצירמו של זאלנטינו. ירחוני האופנה הכינלאומיים שאני קורא הם "ווג", "ל'אופיסייל", "בואר" ו"בורדה אינטרנשיונל". בשנים האחרונות שמך נזכר -בעתוני האוסנה הגדולים. האם המירסום הפריע לעבורתך? העתונות הורה מצהירה לעתים. קרובות שלא ניתנו לי כל האפשרויות לבטא את עצמי בכרית המועצות. אין צורך לומר שטענות אלה מחוסרות בסים. הקריירה הארוכה שלי מעידה שההיפך הוא נכון. מעולם לא הגבילו אותי באופו כלשהו. מה שאולי מזעזע את העתונאים במערב, זה שאינני מתנגר לחברה כה אני חי. זה אמנם נשמע מאוד לא מתאים לאמן, לא להיות מסוכטך עם סביבתו. אבל אני פטריוט וקומוניסט, ויש לי קצת זכויות־יתר. זבעיקר אתריות גדולה. גם אם לפעמים יש קשיים כארגון העכורה, תמיר מצאתי איזו תמיכה זאהדה מצר השלטונות. לא אתנגר לתמיכה גרולה יותר."

- אומרים שיש לך תשוקה מיוחד לאופנת המאה העשרים ואחת.

הרומאנטי, מארק בוהאן ממשיך במסורת

האלגאנטית של "דיור". גזרות פשוטות,

ביניים אני עסוק מרי באופנה. המאה ה־20 בשביל לתכנן מגמות רחוקות כאלה. מכיוון שכל אחד מהרגמים שאני יוצר היום צריך להתקבל על דעת הלקוח, עלי להתמקד יותר בשיווק, מאשר ביצירה לשמה. המטרה היא מאה אחנו רווח עכשיו, כך שמומן ויתרתי על חלומות האופנה

– איזה בגרים אתה אוהב ללביש? אני עצמי שמרן. ממשיך ללכוש

האופנה בת זמננו. פייר קארדן מגדיר את האסתטיקה של העתיד. איוו סאן חליפות עסקים, אבל מקפיד שתהיינה

39 Bineain

פלטת של בשרים מעושנים ב"סמוקי": ניחות מפתת. (צילום: שמואל רחמני)

יכש ופשטני מדי לטעמנו. אבל הנוצמות לא איזורו

להגיע. על גבי מישטח עץ בהיר הגיע נתח כשר הראצי

להתכברות – חוה אוז מעושן שמשקלו לא פחות מ־400

גראם. נוונו וניתוחו בישרו טובות. טעמו לא הכויב.

מחיר המגה כ-20 שקל והיא מספיקה בהחלט לשני

סועדים. לאחר מכן נחתו על שולחננו (שהיה מוקף

בסקרני מזון כמונו) צלעיות של בשר בהיד, אומצה

עסיסית ונקניקיות מעשה־בית – כולם עברו תהליך

עישון, המוסיף להם את הממר המיחור. האומצה, הגם

שהיתה ספונת עישון, נותרה אומצה כרת וכדין.

חנקניקיות היו בנוסח ה_בראטיורשט" והעישון לא גרע

מעסיטיותן. כתוספת הגישו לנו סלאט ירוק עם רוטב

בחיר על בטים של יוגורט, חומץ ומיונית: וכן תפודים

קטנים, שלאחר הרתחה עברו טיגון בחמאה, שמן זית

ורוומרי. ממכחר המנות האחרונות אנו ממליצים על

גלידת וניל עם שויפים שחורים, שהושרו ברוטב של

בראנדי, ציפורן וקינמוך: ועל תפוח אפוי נוסח הולנד,

עם קינמון, סוכר וליקר בנגות, מוגש הם כשהוא מכוסה

תמורת צלחת מרק גבו מאתנו 3 שקלים. הרג

המעושן עלה 19 שקלים (כנראה כגלל יוקרו של דג

הפורל בשוקו. צלעות – 14 שקלים. ארבע נקניקיות –

10 שקלים. הקוקטיל עלה 6 שקלים ואילו כוס בידה גרולה – 2.5 שקלים. התוספות למנות העיקריות

כלולות במחיר. ראינו בתפריט ולא ראינו על שולוצנו

וורבה פריטים נוספים, כמו רבעי עוף מעושן, כרווז

אפשר לשבת בפנים, אך גם על המרוכה כחוץ, שם טוב לראות ולהראות. פתוח רק בערבים, שבעה

מעושן במיץ תפווים ופלאטה של מבחר מעושנים.

הגוף האתלטי ורעייתו נאת הסבר והגזרה שקוראים לה

לאה. זה מצד אחד. מצר שני – ישנו שם הלל, שהוא בנו

של ש. ז. אכרמוב (מוותיקי הליברלים) וישנה שם ניקול,

בחמדה אמיתית, שמדברה קצת עברית ויותר אנגלית

הבי טוב הולגרית. אבל תוציאו לכם רעיונות טיפשיים

מהראש. היא החברה של הלל. ולכן הכי משתלם זה

להתרכז בתפריט ולהנות מן המקום כולו, ובעיקר מן

הפריטים המעושנים שמכינים הכעלים החרשים של

המקום הזה, שנקרא .סמוקי". ועכשיו אתם גם מבינים

.הארווייוולבנגר". מה שאנחנו שתינו הוא משקה קר,

מוגש בכוס גכוהה והוא קרוי על שמו של ברנש אחר,

ששמו הארווי, שבין היתר עסק בגלישה כחופי

קליפורניה ולאחר יום של הנאה ומאמץ היה נוטה

לערבב לעצמו את המשקה הנ"ל, המורכב מוודקה, מיץ

תפתים, ליקר גליאנו (הנותן את הגוון הצהוב ואת טעם

הואניל). יום אחד – כך מספרת אגדת הקוקטילאים –

הפריז הארווי דנן במינון וכשתייה ובדרכו החוצה

התנדנד מצד אל צד, כשהוא נחבט בקירות בצורה

מראיגה. מאו קיבל המשקה שלו את הכינוי, שפרושו

אז כאמור, לפתיחת הערב שתינו את הקוקטיית

תנ"ל, שהיה עשוי כהלכה ומכאן ואילך התמסרנו לבירה

ישראלית פשוטה וטובה מהחבית. עיינו בניחותא

לטעום, שמענו כי במרקיהיום" הוא מינסטרונה נוסח

בתפריט, התייעצנו עם גדי ורעייתו מה לאכול ומה

צפון איטליה, עם שיפור מקומי, והחלטנו להסתכן בו.

הגיעה פינכה עם מרק מהביל בגוון יושיק וניחוח קל

סל עישון מיתמר ממנו. בניגוד למינסטרונה הרגיל, לא היה כמרק שלפנינו גודש של ירקות. מרביתם הניעו אלין דרך מעבר מזון וכך היה סמיך יותר, חלק יותר. גילינו כו גם רמזים לפיסות בשר מעושן. אהבנו את

המרק הזה וכוצכבי מרקים רשמנו לעצמנו כי בואופת המרקים היומית של "סמוקי" אסשר לקבל אצלם מרקי אטונה, ערשים ותירס, כשהם מעושנים בצורה זו ואחרת. אחר כך קיבל שולחננו רג פורל מעושן, שהיה

לשתיחת הערב שתינו קוקטייל שקוראים לו

מאיפה השם הזה.

-ווובט בקירי.

ת בי.בי.סי. זוכרים? את ברני המוזגת זוכרים? את הג'מעה מתאו"ם ואת המיידלאך שהיר באות לשם לצור את הפרנסה שלהם זוכרים? אז תחיו לכם עם הזכרונות. ברני, כך אומרים צפרי הלילה של חל אביב, עקרה לקפריטין. הג'מעה מהאו"ם נאלצו למצוא להם ברויית משקאות כמקום אחר. וכך נעלמו משם גם המיידלאך הצנועות והחסודות, זכר צריקות לברכה. עכשיו קוראים לפאכ הזה בסמוקי" נרחוב בךיהודה 231, פינת יורדי־הסירה. נכון, ברזי הבירה נשארו שם ורמת הקוקטייילים לא נפלה. אבל הדגש עכשיו על מוון. ולא מתם מוון, אלא מזון מעושן. אפילו למרק שאכלנו היה שמץ ניתוח טוב ומפתה של עישון.

אז כמו שאמרנו, את ברני הכלתיינשכחת כבר לא תפגשו שם. תחת זאת נמצאים במקום גדי בעל מיבנה

מעושן גם בבית

ם במטבה האישי אמשר להכין לכמה מתכונים מענינים ממטבחם של אנשי הסמוקו".

מרק מינסטרוני

והמצרכים: 2:1 כפות שמן זית: 1/3 כוס פטרוזיליה קצוצה; 372 שונו שום קצוצים; 100 גרם חודו מעושונ ו 100 גרם אווז מעושון

רקורט 3 כוסות כרוב לבן קצויון 1 גורן 1-תמוח אדמחו 1 בצלו 1 עובניהו ו קישואו 1 פלמל ירוק או אדוםן 1 קולרבי, 8 כוסות מים עם 4 כפות אבקת מרק או 8 כוקות מרקן עוף.

אומן ההבנה:

גוררים את כל חירקות על מוממיה נשת או קוצצים דק דק. מטגנים בשמן את חשום וה־ סטרוןילתון ומוסימים את חבשרים המעושנים החתוכים לקוביות מעמים קלות ומוסיפים את חירקות למי חסדר, כל יכק בופרד, משניום כדקה ומערכבים. לכקוף מאדים את כל הירי קות יחד עוד המש דקות. מוסיפים את המים או המרק ומבשלים כחצו עד שלושת דבעי שעה או עד שכל הורקות התרכבו מוציאם ב-1/2 שליש מהירקות ומעבירים בכלורה או במעבד מזון, מרוזיךים אותם לסיה ומבשלים עוד ברבע שעות: מתבלים במלון ומלמל למי

שויפים שיכורים משים למשן הלולה שולמים יבשים: קליפורות בבולה שופנים את המום ופבית העורבת מפול בבול משוע ב במוף אמן עובר ז וישוני ציפורן בבול אינמן אפר את השוימים בתשיבת ההעומים ובצי מחווי על ליחת ולל

Hipepio 40

מזירות בבית־הספר

מההספר התיכון הממלכתי על שם זלמן משמש כזה, ותוכנם סגל ההוראה על כום ישעה כחלב, והקשיב לרכר המנהלת.

מחת יכרות" פתחה המנהלת, -בית־ספרנו מונעל הישגים חינוכיים כבירים, אכל לא שתים עליז מספיק. עלינו לעשות משהו כרי פחישורת תכתוב, מאור לא נעים לי מומות אחדות מתחילות כל משפט שלהם מוים אני לא יודעת איך לעצור את: . מישנאים שבאים לכית־הספר שלי', ורק אני פחקת כמו נופי."

המדה נוללה את הפלקט, וייללת יאוש בקעה שנ המרות: השתגעתו איך נוכל להשיג

אי לא," אמרו המורות, -לא עוד פעם . מחונה כביות המפר."

אי כך אמרה המנהלת בפעם שעברה זה שלית הזכירו אותנו אפילו כטלוויזיה, וגם ושני ה יצלית. כמסגרת החינוך לדמוקרטיה שוד נוזרות. יש עמי כאן במקרה פלקט, שבו לבית את תוצאות ההצכעה הרצויות לבית שנו. אני רואה כל מורה כאחראית אישית לפנת תוצאות וימוקרטיות אלו."

שאת כאלהו מה אנחנו, מופרמניותו

שפחומניות", תיקנה המודה לאנגלית. תוצאת כאלוד, תיקנה המורח ללשון.

את התחלקת על השכלז" תיקן המורה

על הבריסטול היו התוצאות הרצויות. מערך: 83 אחוז, ר"צ: 26 אחוז, שיגוי: 16 אחוז, ליכור: 5 אחוו מכיתות המנמה המקצועית כלבר, תחיה: -0.5 אחוז בטעות, כהנא: מינוס 27 אחוז.

-זה נותנת ביתר 103.5 אחוז', תיקנה המורה למתימטיקה _ברוסיה זה תמיר היה רק 99 אחוו."

"לא חשוב עכשיו פרטים טכניים קטנים,". זעפה המנהלת, גזה מה שעלינו להשיג במשך שנת הלימודים הבאה, כדי שלבית־ספרנו יצא שם של מוסד חינוכי מפואר, שאין שני לו בהקניית הערכים הנכונים, והכלים היעילים להתמורר עם החיים. מתוך בדיקה ראשונית עם מוכחי יחסי ציבור, הוברר שתוצאות כאלו יביאו לתרועות שימתה כעמורים הראשונים בעיתונים, עם נשורת של מאמרים קטנים ואיזכורים חמודים לאורך כל השנה. פעלו. בלי תירוצים

בן, איפה מוצאים תלמידייתיכון שתושכים ככהו" שאלה באנחת יגון המורה לגיאוגרפיה

ובלי 'הילדים נשארו כבית לבר', יש שאלותו"

"לא כאנו לחפש חיים קלים," אמרה המנהלת, ידוע לי ממקזר ראשון שהנוער קלוקל ער מאור... כדעותיו, ואף זועועתי כמוכם מאחוזי ההצבעה למען 'התחיה' שלא לרבר על זה שאסור לרבר עליו. אבל זו היא כריוק הסיכה בגללה אני עוסקת בחינוך, למען יבחרו יותר אזרחים לעתיר במפלנות נאות ומתוקות."

שמעתי שבבית־ספר אתר בחיפה הצליחה. מנהלת אחת להשיג 26 אתוים למפלגה הקומוניסטית במסגרת שבוע דמוקרטיה מרוכז

מראתוני דינאמי קכוצתי," אמרה המורה

"אל תזרי לי מלח על הפצעים, יקירתי," אמרה המנהלת, "עת לעשות. משרד החינוך מצפה לתוצאות. אני מכקשת הצעות."

"תיאטרון", אמרה המורה למלאכת־יד, "הרבה תיאטרון. ימי תיאטרון ארוכים, לילות תיאטרון ארוכים, סופי־שבוע תיאטרון, מסעות תיאטרון. מי שתולד הרבה לתיאטרון בסוף יצביע נכון. כך הוכיתו מחקרים בין צופי תיאטרון טוכ שנשארו בארץ.

מרצים" אמרה המורה לתנ"ך "נזמין, חברי־כנסת, ובעיקר סופרים. נזמין סאטיריקנים חינוכיים, הכותבים לפי מדיניות משרד החינוך ומבקרים את הימין. נזמין בניימיעוטים וררוסַ־אפריקנים וניצולי שואה."

שירים ופזמונות," אמר סוף־סוף משהו המורה להתעמלות, "נלמר אותם משירי ארץ־ישראל היפה, שלא יכירו בכלל את ארץ־ישראל המכוערת, ואז, הא הא, הם לא יצכיעו בעדה, כי הם יתביישו להם. כן. זהו. רעיון טוכ."

עוד רעיונות רבים עפו בחלל האוויר, רוכם הוגשמו. הכחירות התקיימו, והמנהלת נחלה אכזבה מסויימת, כי התוצאות היו עליה קלה למערך ותו לא. את השאר לא ספרו, מחמת הכשלון החינוכי. ברם, העתונים בתכו בחיבה אפילו על העליה הקלה הזו. העיתונות אוהבת תמיד להרגיש את החיוכי בחיינו, וזה היה שווה את המאמץ.

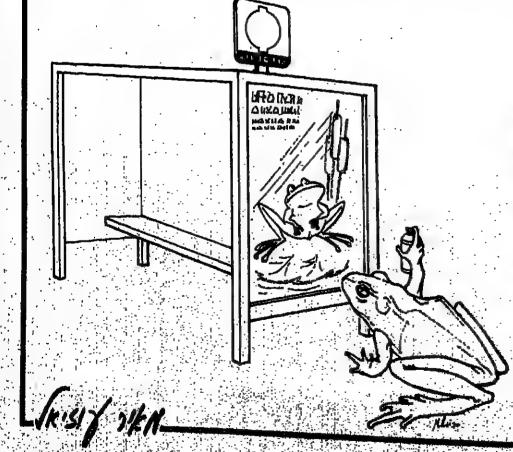
fine the first the way of the same of

מו תמו מלחמות היהודים. אף אחד מן שדים לא היה מוכן למשרה במחלך המלחמה, שמם שאין משרה בין פושע לקרבנו, ותוץ כזוה מי להלום נגר הצר השני, כי אחיך הוא. אוך, לה כיף, איוו שיתרור היתה מלחמת האחים

מארץ היתה תושך על פני תהום. ותוחו ובוהו מלד לעומה מה שהלך כאן, ער שאמילו דינינו לא נכנסו למה שנשאר מהארץ, ואכורו: דנן לא צריכים את זה.

מו שאל מישהו מן השלוליתו איך ותחיל מותו נובחי במכחב ששלח לי השבוע מאיר מימו גן, ובו ציור שהוא צייר ככישרון

חו"ל של אירופה את נחשכת היום די גיבורה 🛍 כאשר את יוצאת לשוטט בנמלי תעופה, בא־ וויר, ומשם עור פעם לנמלי־תעופה, ומשם לאיושהו בית מלון, הכל יכול לקרות שם. עוברה, בתייהמלון ריקים למחצה וכשאת מבקשת להומין שם מקום גם לשכוע הכא, לכשתחזרי מן הסיור, אומר לך פקיד הקבלה: אין צורך להזמין, תכואי. יהיה מקום.

כאחר הערבים בשכוע שעכר, כמין אכסניית נוער למבוגרים בלב מילאנו, שהיא אכסניה כעלת מיבנה המשלב מינזר וארמון ישן – אני יוצאת לרגע אל המרפסת לשאוף אוויר לפני השינה, ואחר כבר לא מסוגלת להירדם עד עלות השחר. למה? כי נתקע בראשי – ובצרק – כי המרפסת הג"ל דומה כתאומה זהה למרפסת הבניין בו שכנו הספורטאים הישראליים באולימפיארת מינכן. ועתה זה כבר לילה אכור עבורי: אני מתהפכת מצר לצר ורואה כבהירות את רמותו של אותו המחבל במינכן, עם גרב הניילון על פניו, ניצב, כאילו, במרפסת (שליו. מראה הווילון הנע ברוח דיו כדי להביא אותי לידי עירנות א'א'. הרמיון עוכר. מה יהיה כאשר זה יקרה. והרי אין כל סיכה שזה לא יקרה. פורסם כאן בעתון כי לקונגרס העתונאיות (של IAJPF , עתונאיות העוסקות בענייני בית ומשפחה) הגיעה קבוצה בת 13 משתחפות ומשתתפים מישראל, והרי זו יכולה להוות מטרה לפיגוע, וחוץ מזה, הווילון בחדרי עוד פעם זו...

בבוקר, בעיניים נפוחות, אני מתכיישת לספר לחברות על אורות המרפסת והמחבל עם הגרב על הברצוף. אני תמיד אומרת לעצמי, כמו שאני אומרת הפעם, כי לאשה נורווגית זה לא קורה. לה יש חלומות אחרים, פחרים אחרים, חזיונות אחרים, זה גם לא קורה לאשה צרפתיה, סקנרינאווית, אמריקאית.

הכריחה מספרת על בעל שהיה חוזר הכיתה

81323i0 42

כד גם כטיול בחו"ל, כשאתה נע מקום למקום, עם מזוודה שמילאת אותה כפליים ממה שאתה זקוק, והגב נשבר לך מפני שלעולם אין לך סבל כשאתה זקוק לו; כך גם כשאתה מגיע למלון המציע לך הרבה פתות נוחות ממה שמציע לך חרר השינה שלך בכית:

מקטרת נגדו עד שהזמין אותה ערכ אחר להתלוות

אליו. כבאר נתן לה כוסית וויסקי, היא גמעה ועיוותה

את פניה: "זה מרו". "ומה חשבת, שאני מלקק רבש

מתוץ לביתו", השיב הבעל.

כך גם כשאתה מסתוכב עייף ויגע בנמל תעופה כציפיה למטוס שמתאחר: כך כשאתה נסחף עם הערר ממוזיאון מוזיאון, מקתדרלה לקתדרלה וכל הקרושים כבר נמאסו עליך כמו צנון, וכך כשאתה מטפס את 320 המדרגות אל גג כנסיית סאן־פטרוס בוואתיקאן ונזכר כי את הכרורים שלך שכחת במלון ומה יקרה חלילה אם...

הרבר הכי יפה בטיול לחו"ל זה הוכרונות שנותרו לך ממנו ולא עצם הטיול עצמו. מן הזכרונות אתה מנפה את הסיינים של כאב הרגליים, הרגשת חוסר הישע מול נהג המונית האיטלקי אשר סידר אותך עם העודף ואינו מכין מה אתה צועק עליו כאיטלקית הפרטית שלך... אתה שוכה את הרגשת התסכול גוכה המחירים בחלונות הראווה שהם מעל ומעבר למה שהקצבת לעצמך, ואתה מנסה לשכוח גם את תחושת העלכון שתקפה אותך לאחר שטלפנת לחכרים מקומיים וחם, משום מה, לא הגיבו כשמחה ולא

למכרים שלך אתה לעולם לא תספר שהטיול לא היה בעצם מה שקיווית – אחרת איך ניתן להסביר כי 100% מן חטיילים חוזרים לארצם ומולרתם ומדווחים כי "היה גיה־דרו"ז והרי לא כך מתנהלים החיים בעולמנו ולא הכל "בהררו". כי להגיע אל הניתוח האמיתי של טעם החיים אתם צריכים גם לחוש את המרירות של הוויסקי.

לא יכולה שלא להימנע מלהיות אמא יהודיה גם על בכלל מצאתי כך. המדרגות הספרדיות ברומא. למראה חבורה של אמריקאים צעירים, זרוקים, אמיתיים, עם כקבוקים ריקים לצידם, היושבים כמעגל, מעכירים סיגריות, ושניים מהם, יחפים ומטונפים, שרועים ועיניהם חקועות כשמיים – אני מהרהרת ככתים בהם גדלו, בהורים שלחם, זאת אומרת באמא שלהם. מה היא יורעת עליהם? מה היתה מרגישה אילו ראתה אותם

אני מעכירה לנגר עיני כנים וכנות של מכרים, שהלכו בדרך הישר בעוד כבית מחומה והונחה, אכ הנערר רבות מן הבית ואם המתעטקת בעיקר עם עצמה. ולעומתם, כנים וכנות אשר סרו מעל דרך הישר - בעוד הבית הוא בית להגמא. משהו שתמיר עורר אצלך התפעלות. לכי דעי.

מכתב שמעולם לא

אחרי שסיימתי לאתר חצות את כתיבת המכתב המוזר ביותר שכתבתי כחיי, מכתב שנכתב על מנת שלא להישלח, חזרתי והמתקתי אותו (השר יורע למה), קראתין וקרעתיו לגזרים ועירים.

עכשו כבר איני זוכרת אסילו את שמו של הנמען ואיני נוהגת לוכור כשלונות, אכל פעם היה שמו כלבר מעביר בי תחושה צורכת של עלכון ופספוס גם יחר. תחילה חשבתי שהוא אינו מנסה להתקרב אלי מחמת תוטר הביטחון שיש לו כלפי אשה שהוא תושב שהיא מן התולם הגדול", הוא, בן כפר אמיתי, נותר למרות עיסוקיו האקדמאיים, מין פרובינציאל בנשמתו.

אני זורכת שנקטתי או ביומה האשונית, שלא כדרכי עשיתי צעד ומיד גסוגותי, האם אינו קולט, או שקולט ישה מאד, ומשחק את הסומטום? האמנם הוא סכור שאני ניצבת מעל ומעבר לדברים הללו וכל הענין שאני מגלה כו הוא מקצועיו ואילו נראיתי נאמר, כמו סופיה לורן או, מה שמה, גולדי חון, גם או היה מסחפק בתיבוחים על העתיד הפוליטי של

הורוסקופ

תחוית לשבוע שביו 4.7-7 27.6

סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי) בזירה החברתית אתם נוחלים בשבוע זה הצלחה וגם בעבודה תשיגו התקדמות חשובה. פתרונות

שחמקו מכם יחזרו אליכם עכשיו. לא כראי להיות רגישים מדי ולמחד לחימגע – בשעות תערב חעני אריות (22 ביולי ער 22 באונוטט)

אל תערבו בימום אלה עסקים עם בילויים, כי אתם נוטים לחצלים ביותר בלו לדגה הרבת. בעני ייני הרגש אתם מפגינים חרבה שכל ישר ודקות אבחוה. בעוד האחרים מהססים, זה הזמן בשבול כם לפעול בהחלעיות.

בתולח (צג באוגוסט ער גג בספטמבר) חשבוע מדאי לכם לוצל את החשואה היצירתית שנחותה אליכם. ולא להסבים לחינרר לוויבוחים

המפלגה שלנו", וברכילות צמרת מעולמי ומעולמו האמנם נדונותי מעתה ועד עולם להיות עבורו ההאשה מן העיר הגדולה"ז אני חוששת שכן.

הנה, אמרתי לעצמי, כאילו בהמשך לשיחתנו: תשמע, זה קורה לי לעתים כה רחוקות. להרגיש כל כך נוח עם מישהו כאילו הכרתי אותו שנים". ומה הא השיבז -כן... כן... כן... וחייך במבוכה. חשבתי או למות, אבל המשכתי לפטפט ולנתח את תוצאות הבחירות להסתדרות. למדתי טוב את החומר מפני שידעתי כי זה מה שמעניין אותו. אולי קיוה בעורתי להגיע אל האיש הגדול בהסתררות...

תמיד אני מכינה יפה שיעורי־בית בהתאם למועמר. פעם קראתי שנית את איבסן וצ'כוב. פעם התעמקתי בספר על ההיסטוריה של יוון הקרומה. והפעם ניסיתי ללמור את רוי ההפעלה של התובלה הימית. פעם קראתי שני ספרים בתורת הפרסום. ובעבר ניסיתי ללמוד טנים עד שהתייאשתי. ופעם, לא תאמינו, למרתי את כעיות הייעור כישראל, אני חושכת ששיתה עם גבר על נושא המעניין אותו עוברת יותר מאשר להיראות כמו סופיה לורן או, מה שמה, גולדי הון. לרוב אני טועה אבל זה הרי קל יותר מאשר להשתרל להיראות כמו חתיכה.

ועכשו אני בסוף טופו של הסיפור אתך. סיכמתי במכתבי־שלעולם־לא־ישלח מדוע היית אצלי על הכוונת. חיפוש דמות אב קראתי לוה. אתה בטח תבין. זה השטח שלך. ועתה רווח לי. קרעי המכתב בתוך סל הניירות ואני חשה כאילו משא כבר ירד מעל כתפי. אפילו גאוותי השרוטה השתקמה בן־לילה. ואני חוזה את נקמתי: אתה, ידידי, תישאר בכפר שלר, לנצח. פתחתי בפניך את שערי העיר

הגדולה אבל אתה תערפת להעצר ליד השער. לפני שקרעתי את המכתב היה לי הרהור נוסף: אלי בכל זאת לשלוח אליך ולהוסיף משהו כמו: .אל, אל תטלפן כי מפרירים ביננו עולמות". אבל פתאום הרגשתי שאני יותר פרוכינציאלית ממך, לעזאול. מה

מטהארו

אשר גליה מנסה לתאר את האנין, הניתגורר 🖿 "נקומת הקרקע, היא משתמשת בכיושגים, הל־ . קחים כפעט מהמיתולוגיה היהודית .הוא גר־ אה כפו תוהו וכוהו. כן. זה המושג המרוייק. מן העולם המסודר שלאחר בריאת העולם, הוא סין תערובת מדורה של אור וצל, משהו ראשוני.

נושן האחרון, רומה היה לה שהאבן משתנה מקת והיא לא יכלה להכהיר לעצמה מהי השינוי ישר הוה שחל כו. ביצעתו כשהיתה נכנטת אליו, מד היה מתפנה אליה. מחייך. שותה איתה קפה. מלושונל באין פוף של פנאי ואין לו שום דבר חשוב מלם לעשות זולתי לשבת ולבדר אותה.

מאום ונוא הפך עכוק. פתא נו אבל חשה, שהוא קצר רוח. כיבקש שתקצר מנקריה. לפעמים היה נוטש את מנהגו האריב מג ציתה יתר על כורסה סביב שולתן נמוך עליו

לגליה דומה היה שהוא גילה פתאום לא את העכודה אלא משהו חמור יותר, את המכונה. היה זה דווקא האמן, בתקופת התוהו ובוהו

המקסימה שלו שהסכיר לה את ההבדל בין האדם אליו ממערכות עיתונים כדי שיצייר עטיפות למגוינים והמכונה. כאותם ימים הוא התעמק בתורת וכך, בתוך מבול ההזמנות האלה, האמן שקע יותר

באחר הבקרים היפים, התפתח בסטוריו ויכוח על עורכי הוצאת הספרים והקהל גם יחר ולתת להם את נושא העכורה. כין יריריו היו כמה אנשים, שהתעשרו מה שהם מצפים בעצם מהרישום. וכאו לסטוריו כדי לקבל ממר נוסף לכספם. הם דיברו נענם וה היה תהליך איטי שגליה כניעט לא על הארם המודרני הממציא המשתכלל. הם דיברו על כך שאת הגלגל המציא עצלן. והעצלנות היא בעצם

סופרים, שהקנים. יושבים ונוהגים, בזמנו של האמן,

כאילו הוא פנוי 24 שעות להסב עימם. גליה אהבה את

הבקרים הללו. הסטוריו העניק תמיד את התחושה שכל

אהר רצוי ואף אחד איננו מפריע. האמן היה עובר,

כאילו הוא גונכ רקות מהפנאי שלו, ובאותן דקות יוצר

את הציורים שלו, את הפסלים. אכל תמיד מניח להם

לידידיו את ההרגשה שבעצם הם אינם מפריעים לו.

הוא לכר לצייר כשירידיו מסביב משוחחים. פעם ציטט

להם מדבריו של ליאונרדו דה־וינצ"י בויכוח עם הפסל

מיכאל אנג'לו -כשאתה מצייר – אתה יכול להיות גם

אים חברה. לשוחח. להתענג על מוסיקה. להיות תמיר

נהי. כשאתה מפסל – אתה מלוכלך ואתה צריך איזו

לעכוד עליו. עכשיו העניק לבאים את התחושה שהם

מפריעים לו. שיש לו המון עבורה ובמחילה מכבודם

ראזי שיכנרו את פרטיותו של אדם יוצר.

מטהו קרה לאמן, שינוי שגליה לא הצליחה

האמן, שבו מטבעו לכל מכונה, שאהב לחוש את צד עמרו פיצוחים, טחינת, חומיום, מיתות, כוס קפה. החומר שהוא יוצר במו יריו ולא נוקק לקיצורי דרך, שמו שה כיוצר ועל המכונה כמשהו שמטשטש דיבר על עולמו כיוצר ועל המכונה כמשהו שמטשטש ש נפלם. היו כאים לכאן משוררים, עיתונאים, את הייתור של האדם: המכונה תפקידה להאיץ באדם:

וןיבוראהיום, מנסה למצוא שם תשובות לשאלות שהטרידו אותו. אין לו רכב משל עצמו. אין לו רשיון נהיגה. ידיו האמונות והטוכוות, ידי אמן כעל אצכעות ארוכות וחזקות, הופכות מסורבלות כאשר הוא צריך לתקן קצר חשמלי, או להפעיל איזה מתגים חשמליים מתוחבמים שלא לרבר על מחשבים המקנים לו הרגשה שהוא שייך לתקופת האדם הקדמון.

רוקף לכל ההמצאות החכמות שהקלו על האדם.

טלרו (וו במארט ער זו באפריל),

תאובנים (וב במאי ער פני פיוני) וליומתטישה יהיו ברובים בנואה בעצמות האליהן השבוע ליישב מצוב מפובן עם מישה

(ער בנובמבר) אור וז בנובמבר) ווה והחושבות יעורו לכם להוציא את המיטב איום שונים, אבל בתחום חעשקים מועב לה" מש נושה נוקשה ותחלטית. בשעות הבוקר לבעות באושים. תודמנות בתחום חש"

יות יש מומוח מעורבות. לא תרוישו שלים לחוש לחישנים יפים בעבודות אבל כעני משים תעשובו לתיותר פרמאות. ייתבע טיוי אורם

מנטימנו עד 19 בינואר)

אילמים. מסדישו את כוחות החשיבת שלכם דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר) אתם לא מוכנים לחתעס בבעיות של חבר אבל אתם לא מוכנים לחתעסק בבעיות של חבר אבל אתם לא מוכנים לחתעסק בבעיות של חבר אבל אתם לא מוכנים לחתעסק ביניות של חבר אבל (נג בטפטמבר ער גג באוקטובר) ילם ונפוח מעורבים בקשר לעסקים או חשקי שנות לכם לחתייעץ עם חבר. ידידים וכסף שותכים כיחר. חשבוע צפויה לכם פנישה בל לשבות. משחו בביח יחחדש השבוע. בנסיי

> שוון טורו מביוון מפודיע. מונוצ בנובמבר ער 21 ברצמבר)

תגיווית מוורחשים דברים. (פו בפברואר עד 20 במארס).

בתחילה תתקשו למשוך את תשומה לכם של המי מונים, אבל אם תצליחו, תוכלו לחציג את חשקי מתכם ביעילות רבה. צמחה לכם אכובה אם חער". בו עשקים עם בילויים. חדשות טובות צפויות בשעות אחר הצהריים.

לעוור לו ורק לאתר מכן כאשר על הריצפה החשופה נשארה ערימת של אפר נידף ברוח, קינח האמן את מצחו במין סיפוק, באותה תנועה שהיה מקנח את המצח לאחר שסיים מסל או תמונה מוצלחת. גנו, זוף, עכשין נוכל לחזור לעבוד כשקט".

שותר אם תחלקו איתו עם חבר. השבוע אתם מלאים קשם, אך גם רציבים מארן שותר או בן זונ נראון לכם שקשן השבוש. מקדן את תשומת

מו שלים ומים בעבעיות. בימים אלה אתם קרובן עבשה זה יחום לא הקארה מארה הקלים הם הקארה מארה הקלים הם הקארה מארה ה מים אתר בעובדות ובמספרים, יכול להעות דום הקאראיה שלכם אם הקארה מאפרים ואל מים אברה ממישהן קרוב, אבל ייחבנו מניי קרם והקליות על המצב. אל העל אה הקלפים ואל הרישה

The same

אתם מרגישים חובה לחיפגש איתון מוטב לחיפגש בחברת אדם שלישי. כדאי לתפתיע מישהו אונב בפרחים או בסימן אחר של התחשבות. בחזיה

בתחושה שמשהו מתריר קורה שם. היא ראתה אותו ניצב באמצע הסטוריו, מעלה אש ברישומים וציורים ומזין את האש בניירות, שהיו מיועדים לקשט עטיפות של ספרים, לפאר שערי שבועונים. הוא השליך את כולם לאש במין עליוות ער שלא שם לב שהוא כמעט מעלה את הדירה כולה בלהבות. זה חיה האמן הישו הוותיק והטוב. הוא חייך אליה מבער לוקנו כמו סאסיר עליו, ביקש ממנה שתעוור לו להכיא עוד ועור רישומים, הסכמים, חוזים, שעה ארוכה טרחה גליה

כוחות-ריכון משופרים עוזרים לכם בפעילות יציוי תיח. בחחום חכשפי העניינים יתנחלו חשבוע בשורות, אך עלול לוחיות קונפליקט בקשר לשימוש בבספים משותפים. רומאוים סוערים מחכים לכם, אך וזכר יאכוב. ישור נסג באמריל עד 20 במאי)

הלב לשנים בסמש ונרלין, מצב בסויום הקשו למשפחה דורש טיפול שונה זאוז"כ ונחין מוכנים לוור פוזעוו.

שת הידעו נחום כעבעיות. בינואה בעצפתה האבינון האבין זה יהומן לפיחות ומש. העון לקי

בפודים מחברכים כהצלוחם... מת ותוהו וכוחר.

Francis Included in the State of the

43 4132318

אלא לבנות איזה שטאנק המקובל על עורכי־המגזינים, ככל שהוא הצליח יותר, היתה לו הרגשה של כשלון. אבל הוא כבר היה קשור אל גלגל העינויים של ההצלחה, מרותק אליו באויקים של זהב והגלגל סובב וסובב. הסטוריו שוב חדל להיות מקום מפגש חברתי והפך, למה שאנשים חושכים שהסטוריו צריך להיות: מקום עכודה, למכונה אנושית בעלת תפוקה עצומה. שוב לא חייך. הוא מיהר. נחפו. והומנות הגיעו

קרה פה תהליך מונר. הידירים בעלי הכסף כאו

ואו, יום אתר, מיהרה גליה אל דירתו של האמן,

לאחר מכון, כאשר הסבו שוב, כמו בימים הטוכים,

ליר השולתן הנמוך אצל הכורסאות, הסריא לה למע,

מתוך רבריו של צ'ונגיצה, חוגה דישות סיני מהמאה

השלישות לפני הספירה התבריו של התודו זכורו חבו

לו הריבה מהשגיהם ורצו לנמול לו. הם ראו שאין לא

תושים להבתין בקיומו של העולם שמחוץ לעמו יום

אחר מעניקו לו עיניים. למחרת - אף חוד שבוע

השלימו את השיכתו לאישיות רגישה כמותם, ואו,

לסטוריו כדי לברוח ממעגל הכסף ואילו האמן, כמו

תפס את מקומם וחזר על כל השגיאות שטישטשו את

הייוצד המקסים של מר תוהו ובוהו והפכו אותו לעולם

לסיים את העבורה ולהגיע למטרה שלשמה תיכננו את

המכונה. אתם מבינים, כררך הזו העכודה מאכרת את

ערכה העצמאי והופכת לאמצעי. אני כאמן לא הייתי

מוכן לעולם לקצר את הררך. אני אוהב את העבודה

שלי. לא הייתי רוצה ששום מכונה לא תשכלל או

לכחון האם חייה שלה, חייה האפורים גם הם ככחינת

יצירה אמנותית והגיעה למסקנה שואת יצירה עלובה

הקרקע, את האמן, שחל כו איזה שינוי מוזר והוא

שהפכה אותו לתוהו וכוהו צבעוני, והפך עבד למכונה

אילמת ששמה תפוקה.

בקצכ רצחני.

מאורגן ומשעמם.

עצמו, כמעט בלי להרגיש זנת את כל פילוסופיית חייו

גליה נסחפה לויכוחים המרתקים. לא פעס ניסתה

אולי לכן, היה לה פנאי לבחון את השכן מקומת

מי שהשחית את האמן, לדעתה של גליה, היו

ידידיו. לא האמנים, אלא דווקא בעלי המאה, שכאו אל

הסטוריו שלו. הוא העשיר אותם בשיחות, בדברי

אמנות, אולי לכן רצו לגמול לו. והם ניסו לגמול לו

בדרכם שלהם על פי הגיונם שלהם. לא בעומק של

פנאי ליצור אלא בהומנות שהחלו לזרום אליו מנתי

הוצאה כדי שיעטר את שערי הספרים. הומנות שורמו

ריותר בנסיון להרביק את קצב הבקשות. לצייר יותר.

להפיק מעצמו יותר. בלי לחוש הוא עבר לשיטת

הסרט הנע" שהוא עצמו תיעב כל־כך. הציורים שלו,

הרישומים שלו, העיטורים שלו שוב לא נשאו את

החותם הייחודי של חדוות יצירה אלא את חותם קוצר

הברוח, הצורך לגמור, להפסיק, לא לחדש, לא לרענן,

תחסוך לי זמן. העבורה כשבילי היא התכלית".

29

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרטמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

מאות מפגינים נסערים יצאו ממחנה־עולים לת"א

קר שמירה של עשרות שוטרים

מצויידים בתחנות אלחוט, כדי

למנוע הסתערות של כמה

מאות מסגינים מעולי עיראק

התסיסה במעברת סקיה הגי-

עה אמש לשיאה אחר אינצידנט

שאירע אתמול אחה"צ בין אחר

העולים לכין מזכיר לשכת העבו-

המזכיר. בהאבקות בין השנים

הפיל הפקיר, מתוך התגוננות,

אשתו של העולה ובראותה את

העולה על הארץ הרימה צעקה

במחגה סקיה והיו שסיפרו על

מספר הרוגים מכלי לדעת את

נסיבות המקרה הכדוי. מאות איש

יצאו מהמחנה והתיצכו על הכי

מצאה את עצמה חטרת־אונים

מול קהל רותה והיה צורך להזר

עיק תגבורת. העולים החרשים

חסמו את התנועה וסירבו לרדת

למר בד הוביץ

שפת ברכות לושואי בנו

מיום שם בחיר

כל חשכנים שקנו דירות אצל חברת

«המקים»

(חקבינים : בורנשטיין, אדור, וזיקבטקי)

ברוד רוונבאום פנת איבן גבירול, מתבקשים לטובתם, להופיע

לאספה דתופה כיום ויכיעי 1.6.3 בעינה 8.00 בערב. בקפה

"לידחי, חל אביב, כמד מסדים נו (סוף קינו ניורבי).

הנושא: אי נמירת הבנין

בתחרות חובבי צלום

אברהם רובין זיר

זכת בפרם הראשון שר שרך איכאי, חיפה

ובפרס חשני בר איקן ברוקר וקל אביב

ארגון מאון יצרכי צלא

שליר התאוחרת המהיה ביים הללים

מהככיש. הרבר גרם לתקלות

השמועה נפרצה חיש מהר

שאנאל כה.

הממשלה והאזינו.

ענף חמתכת

ותעשית ועירה, חיפה

היסטרית שבעלה נרצח.

שיצאו הבוקר ממחנה סקיה

הינג עייינתוינסלי

ליד משררי הסוכנות | ורחוב עליה בתיא חוצבה חבר היהודית ברחוב נחלת בנימין

לא תיפסק תחבורת

חברת "שחר" תוסיף לקיים את התחבורה בשבת בין חיפה | דה כמקום, אחר שפקיר הלטכה והשכונות בשעות 10 – 1 כצה" | סגר בפני העולה את החלון, רים ומ-3 אחה"צ עד הערב, נודע התפרץ האיש פגימה והתקיף את מחוני החברה.

א. חושי שאם -שחר" יפטיק את את מחקיפו ארצה כשהוא פצוע התחבורה בשבת תראג העיריה כאפו. בינתיים הגיעה למקום לאמצעי תחכורה אחרים.

מנהל חברת הנפט ברח מפרס לעיראַק

אנית הסיור הכריטית "מאוריציום", שנצטוותה לצי את למימי עבראן, נכנסה חבר קר למעכר הצר של שאת אלי ערב, מדלתה תארוכה של החירי קל, כאזור בו נמצאת עבראן. טבורים ישהיא תגיע למקום טגינתה היום בשעות הצחרים. יהידות צבא בריטי עומדות במצב הכן בסאיד אשר באזוך תעלת סואין ומוכנות להיות מוטסים לבצרה מיד עם התקבל הסקורה כדי לחזק את מלחי "מאוריציום" אם הנחינים הכד ריטיים יימצאי במצב יפי כבן

המיתכן הראשון של בתי הזיקוק בעבדן נפגר כתוצאת ההכגר שהוטל עיי השלטונות המרכיים על אנידת הנמנו הבריי טיות המסרבות החתום על כפי לות החברה. כל מיכלי חבינוומן נתמואו והסכת דוק זה הוססקה דובר החברה אמר שוה אינו פונע בשאר פעולות הויקוק, והן נמשכות עד שמיכלי המפעל ית-

עכשין נאלצים להעביר את הנ-פני הנולמי למיכלים, מכיוון שאי אפכר להורימו לאגיות. המנהל הבללי של חברון הני

מט האנגלו אירנית דרייה, שנהי דים לכבל עד יום הי בפורך את מיוון הינוהה הסרסית או יהן אנים למא את אירן ההיע אנים למיך אטר בעיראכ

Magain 44

שלושים קצינים מצבא אויהיב שמושה קצונים מצא אהיב בשלילה על הצעת מק"י להופיע בריסה האברקאנית בפויות ל- בשלילה על הצעת מק"י להופיע קירט מרוכו בתילות לכנ- מרוכו בתילות לכנ- מהיבות. ברוים והוא שמה ביורים שמהפקים בריסה בריסה מופעולות בריקה שהוברים יניעו לקי גד להתקשר בעורפים עם מק"י. באיוור זה (סט"א). "ין באיוור זה באיוור זה

שאגאל מסביר יצירותיו

עוד לא היו אוירונים. היו רק ענ־

צעיד ושאל את טאגאל לתוכנה של תמונה בה מצויירת עגלה בתנועה במשך קרוב לשעתיים. עפה מעל לראש של יהודי. אמר

שנתית

לשנה בלי מחתכים: ה. ד. 1994 צבור בנוים

The merch december 12 to 12 to

קצינים אמריקניים "להשתלמות" בבירות

הצייר שאנאל הסביר אתמול | האמן: כאשר ציירתי את התמונה את יצירותיו לראש הממשלה

בהצגות ערב

ריהם. הם נצטרפו לקבוצת ראש בסיום דברי ההסברה ניגש

יהמביבה י

חוקבחקת

לשנית לכילורנות בקשרץ", הו מס" ב, רות' בואייה 56

הוצרון ביחיר למרצטות מרקיבון שלום זייציב עקיבא

היחסים כין מפ"ם ומק"י הון רימו בשכועות האחרונים לפרוח העוברה שבועירת חיפה היתה

ידו של השומר הצעיר על העליוי נה. מפים רוגזת ביתור על ההי תקפות של מק"י על מפ"ם בקשר למצב ב.וער למען השלום". אני שי מפ"ם התנגרו זמן ממושך לכיצוע ההתמה חדשה בארץ, הפעם למען חוזה שלום כין 5 תמעצמות הנרולות ומחאה נגר זיונה של גרמניה. כמוף הוחלט בלחצה של

ותעשיה זעירה כת-א

ארגון השרברבים

הודעה דחובה

לשרברבים

לפי ומכם עם ארצון הקבלנים והבונים בחל אבינ (חוי מוני פיפיורי 9). מיום 22 ביצר ש. 1. היותלם שבל השרברבים היווים ביום האשון, 246. לעבודה.

מפ"ם לרדות את החלטת ההחת" מה עד לאחר הבחירות לכנמת

לייבלה ווייספים שוחרר

הבוקר ממאסרו ע"י נקיא כית

הדין המחוזי אוור שהחליט במסק

רין עקרוני, כי בשלב זה של הרי

יונים אין סמכות לבית הרין המי

לייבלה ווייספיש נאשם בפני

חוזי לחוציא נגרו פקורת מאסר.

כית הדין המחוזי באשמת סחר

עם האויב. ביום ששי שעבר נמת"

יימה תקופת מאסרו כאשמת השי

תמטות מגיום. התובע הכללי

דרש מבית הרין להוציא משרת-

לעומת זאת סען הסניגור וורי

מאמר נגר ווייספיש בטענה שיש

לבית הרין סמכות להוצא צו

יל, כי היות ואין צו משופט השר

לום לאטור את ווייםפיש והואיל

ואשמת סחר עם האויב אינה מצ"

מאטר

ווייספיש ילרים ער גיל 14 לא יורשו לבקר אוורי שעה 9 בערכ בכתי

קולנוע בתל אכיב. ראש עירית ת"א מר י. רוקה.

ות בערכ ולסרטים אטורים.

אסיכה כללית

תחקיים בעם רביעי זב לח. באלם בית האזרת בשעת 13.6, ז. בעלם בית האזרת בשעת 13.6 בערב. באם לא יחיה אספר חופי של הברים האסיפה תזחה לשעת אחת החוקיים בכל מספר

מגרש בחול אביב, על ידי בבונה חדבל בערך 100 סיק

מפ"ם דוחה פנית מק"י

מרכז מפים החליט להשיב | מק"י כמקום, שלא כרוגמת הבי בשלילה על הצעת מק"י להופיע | חירות במנדל־גר. ברשימה משותפת בבחירות לכנ-

לא להתקשר כעודפים עם סניף

רוד בן גוריון שכיקר בתערוכה ב-בצלאל" וכילה שעתיים כמחיי צת הכרים. האמן שילכ זרועו כז־ ייאסרו רוע ראש הממשלה ודיבר בהת־ רגשות על צבעיו. יותוי ממנו התרגש מר שז"ר שנלווה לחבר רה. עד מהרה היה הוא המסביר והמפרש, והחכורה הקטנה והמ־ כוכרת עמרה מרוחקת. דברי שר החינוך לשעבר הפכו לנאום על האמנות היהודית וחלקו של

אָותה שעה כיקרו בתערוכה ביש. משטרה שהגיעה למקום | כמה עשרות תלמידים כלוית מו־

הגיש למפקר המשטרה הצעה על כך בשם הוערה העירונית המיוחי רת, אשר חקרה את בעית ביקורי ילדים בכתי השעשועים בשעות כן נאמר כהצעה, שילרים עד

ניל 14 לא יורשו לכקר בחצגות המותרות למבוגרים בלכד. מד רוקח מציע הגברת השמירה ע"י שוטרים ליד תכניסות לכתי הקולנע, כדי למנוע כניסת יל-דים כגיל כיתיספר להצגות שביי

התאחרות בעלי מלאכה ותעשיה זעירה ברמת-גו

דיקה מאסר ממש – אין בית הרין יכול לתוציא פקורת מאסר לאר

חר שיקול רעת שנמשך כמה שעות, הוציא נשיא בית הרין המחתי את פסק דינו העקרוני ולייבלה ווייספיש שותרר במקום.

דרוש שליח למכירת בתורטונית ו אחראי (רצוי נער) עם אמנים

יוברת בן דב (שלומפר)

נוכש עי טסנג עונו יוונעשיוו ווייי מים • נוכש עי טסנג עונו בפול בהפסקות מים • בלעדי לתימי – בטחון כפול בטחון נגד הצפה • להשיג בחנויות חשמל ובסוכגויות אזוריות בצבעים חום לבן, חום בהיר ובהה. סוכנויות אזוריות ותחנות שירות פרידמן ברחבי הארץ MEDITAL STATES

המלצות השבוע 🗷 המלצות השבוע 🖾 המלצות השבוע

הטכנולוגיה עשתה זאת שוב...

והפעם... תיִמי – מדיח כלים מיני – כַּתול לבּן,

לילה ויום + ארוחת בוקר

במלון הולידיי טבריה

ותכניות לכל הגילים.

הבריכה, בליווי זמר.

(לא כולל מע"מ)

16.7.86 אמבצע עד

פרטים והזמנות:

המחיר ליום: 21 דולר

03-419544 ,067-21901-2-3

מועדון לילה מפואר עם

תימי – וכדק ע"י מכון התקנים.

כלים מהימן – ובן בית בשירות המשפחה, למשך שנים רבות. תימי – נוכש ע"י 2,380 עובדי התעשיה האוירית – יצרני הלביא.

תימי – המדיח היחיד עם בטחון נגד הצפה ובטחון כפול בהפסקות מים.

תימי – מדיח קומפקטי במידות 45.5 ס"מ, רוחב 46 ס"מ, עומק 55 ס"מ.

הפכה חלום – להישג יד במטבחך

הטוב והגול מסונו, כי ידע ונסיון של חברות אירופאיות, חומרים מעולים, מבטיחים מדיח

ניתן להציבו במטבח על השיש או בילד אין. תיםי – מדיח אסתטי המעשיר כל מטבח, לבחירה כשני צבעים: נירוסטה טבעי, נירוסטה תיםי – מדיח אסתטי המעשיר כל מטבח, לבחירה כשני צבעים: נירוסטה טבעי, נירוסטה

חברה זו ע"י בנה אלקטרוניקה" – יבוא ושיווק.

AAIKO

חברת 'AIKO' משווקת את כל מוצריה בארה"ב ובעולם כולו. כארץ מיוצגת

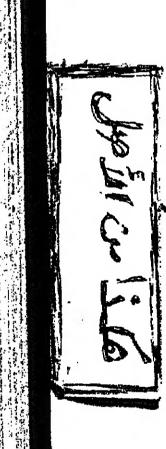
מהמוצרים של ־AIKO אותם משווק היבואן נמצא: מבחר עצום של רדיו, רדיו

כל המוצרים באיכות גבוהה. באישור מכון התקנים, והאחריות לשנה. אם כבר

באיכות עוסקים – הרי כשמעמידים איכות מול מחיר מסתבר שהמחיר כאן ללא

נרכש ע"י 2380 עוברי התעשיה האוירית

טייפים, מכל הסוגים: מונו, סטריאו, דאכל קאסט, ג'מבן, מנהצים ועוד.

SOTATA TOTAL PROPERTY. חופשות וטיולים לקוראי מעריב TOWARD MADE MADE "严护后的服务"。1969年中发生的60 חופשת קיץ בכפר חטים ליד הכנרת policitation interviewed with the forth distance of the designation of בתי־עץ (עם מטבחון, חדרי שינה ושירותים) או קרוואנים של 3−4 מיטות בכפר־הנופש ליד הכנרת ובמרחק 10 דקות נסיעה מתאגם ב במקום: בריכת שחיה, חוות טוטים, מסעדה ומינימרקט בהנחות מיוחדות לקוראי "מעריב". thing to be spirit and an interpretational residence, and the solution □ לקנדינביה: 18 יום טיול קלאסי של 18 יום בדנמרק, שוודיה, נורווניה ופינלנד. היציאה: 8.8 ספרד ופורטוגל: 15 יום הרצאות מיוחדות בלווי שקופיות על הטיול הקלאסי (כולל ניברלטר, שמורת חבוסאקו (...חערים חלבנות"). היציאה: 7.71; 17.8; 4.9; 18.9; 2.10. הפולים לתורביה, יחקיימו מחר, מוצ'ש (28.6 ב.בית ציוני אמריקה בת"א: • איברית האחרת (כולל ברצלונה). היציאה: 25.7 ו10.8 (28.9 17.10. ספרד ופורטוגל: 19 יום (כולל ברצלונה) או 20 יום • בשעה 8 בערב – תורכיח הקלאסיה. • בשעה 8 בערב – קניה (באולם נפרד). (כולל ברצלונה והמידינאים). • טיול מקוף של 19 יום, כולל ברצלונה. היציאה: 10.10; 16.10; 20.10. • טיול מקוף של 20 יום, כולל ברצלונה והפירואים. היציאה: 17.7; 18.9; 4.9; 18.9. • בשעח 9 בערב – מזרח חורכיה. • בשעה 9 בערב – יוון (באולם נפרד), הונגריה ואוסטריה:

ביום ג' (1.7) ב-בית הקונפדרציה" בירושלים: בשעה 6 בערב – הרצאה על יוון; בשעה 9 בערב – הרצאה על קניה.

המרצים מצוות מדריכי ₀נאות הככר" – הכניסה המשית ★ הקהל מוזמן –

הווי דתי, אוכל כשר ומלווה דתי:

טיולים לדתיים ושומרי מסורת המבחר הגדול ביותר של טיולים לארה"ב ואירופה

(כולל סקוטלנד, סקנדינביה וספרד).

תאריכי היציאה הקרובים: אירופה הקלאסית ל-21 יום; 14 יום; 12 יום. היציאה: 22.7. איטליה, שוויץ, צרפת ואנגליה: 17 יום. היציאה: 20.7. טיול צעירים לאירופה: 23 יום. היציאה: 28.7. סקוטלנד: 6 ימים. חיציאה: 31.7 ארח"ב מחוף אל חוף: 25 יום. היציאה: 30.7. טפרד ופורטוגל: 13 יום. היציאה: 23.7 סביב סקנדינביח: 15 יום. היציאה: 24.7

: טיסות בלבד במטוסי "סאן־דור" – ישירות לכרתים: וופשים לוהטים בכוחים

שבוע של חופשה באוירה בינלאומית באי כרתים – עם שפע של נופים, חופים ובילויים.

לבחירה – ששה בתי־מלון: "מיראבֶּלו", "אלפא", "כרתח מאריט", "אקטי־זווט", "אפולונית" ו קאםטיס".

המחיר: החל מ־345\$ (לאדם בחדר זוגי) כולל טיסה הלוך ושוב

ב מסלולי טיול בארה"ב מ יום נודוף אליוזוף, קודה ומקטיקו

המרויר: 2 \$ (כולל טיסות) בו היציאה: 15.7, 29.7 15 יווז בארה"ב וקנזיה

המחיר: \$2399 (כולל טיסות) ם היציאה: \$10.8 • 29 יות בארה"ב והוואי חמחיר:. 2595 \$ (כולל טיסות) 🏿 היציאת: 10.8

כל המחירים: למני ההנחת למטיילים ותיקים • ביצוע: "אברתורט".

בע"מ הטיולים: אברתורס" בע"מ חופשיט שלא שוכחים לעולם – שיט־חופים היחיד המותאם במיוחד לקהל הישראלי

> חופשיט אמיתי באניה "סיטי אוף רודוס" – חניגה של חופשה על חים ובחופי איטליה, יוגוסלביה, תורכיה ויוון ● 3 ארוחות ביום ● תכניות בידור ותרבות עשירות.

> אמנים אורחים (בחפלגות השונות): עפרה חזה, גדי יגיל, פנינה זלצמן, יהכל עובר חביבי", דודו דותן, אבי טולידנו, סולימן הגדול,

t tatus kisuteit i 10 ימינצ במקלול: חיפה - רודוס – בוספורוס -חיפה – רודום – אולינופיה – ונציה – דוברובניק – קורפו – תעלת קורינת - חימה.

איסטובול - מיקונוס - הרקליון (כרתים) – חיפת. תאריכי הפלגה: 14.6; 7.8; 14.8. תאריך המלנח: 21.8. המחיר החל מ־650\$. המחיר החל מ־450 \$.

מונו מונו בין הוא בין הוא

ארגון וביצוע: מלחי בע"מ

פ דו יונו באירומה

פ 10 ימים בפארים ולונדון

תארוכי וציאת: 7.7; 4.8.

.12.8 ;22.7

מועדון מטיילי מעדיב

(בתא עם החורים המשלמים מחיר רגיל)

יוגוסלביה והונגריה: 18 יום חיציאת: 13.7; 3.8; 28.9; 12.10.

יוגוסלביה, הונגריה (אוסטריה): 25 יום חיציאה: 3.7; 3.8.

Jestico 136

